

รายงานการวิจัย

การพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษา และทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY

รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี

ประชัน ชะชิกุล

จิราภรณ์ ผันสว่าง

ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล

คัมภีรภาพ คงสำรวย

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายงานการวิจัย

การพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษา และทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY

รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี

ประชัน ชะชิกุล

จิราภรณ์ ผันสว่าง

ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล

คัมภีรภาพ คงสำรวย

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน.)
สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 3) เพื่อนำไปทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4) เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 10 คน และเด็กปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 2) แบบทดสอบ 3) แบบประเมินความสามารถ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (แบบ t- dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหาความต้องการจำเป็น พบว่าอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่างต้องการให้มีการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 เพื่อที่ครูจะได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 และได้้นำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน 2) ผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ฉบับร่าง มีความสอดคล้องในภาพรวมในระดับมาก ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.49, S.D. = 0.08) และรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ฉบับร่าง มีความเหมาะสม ในภาพรวมในระดับมาก ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.28, S.D. = 0.31) 3) ผลการนำรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ไปทดลองใช้พบว่า ก่อนอบรมได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{x} = 17.90, S.D.= 0.74) หลังอบรมได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{x} = 27.20, S.D.= 1.03) หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญ .05 ความสามารถการจัดการเรียนรู้ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{x} = 4.56, S.D. = 0.17) 4) ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ เป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของครู และนำไปใช้เสริมสร้างพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ได้

คำสำคัญ : 1.รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 2. ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ 3. พัฒนาการด้านภาษา 4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ 5. เด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the context, current conditions, and needs for developing a learning experience model; 2) to design and develop such a learning experience model; 3) to implement the developed model; 4) to evaluate and improve the model.

This research employed a research and development methodology. The sample group for the experiment consisted of 10 early childhood education student teachers and the early childhood students under their supervision during the second semester of the 2023 academic year at Mahamakut Buddhist University, Roi Et Campus, selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) a learning experience model, 2) tests, 3) capability assessment forms, and 4) achievement tests. The statistics used in the research were mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), and t-test (dependent).

The research findings were as follows: 1) The needs assessment revealed that both higher education instructors and student teachers desired the development of a learning experience model to enhance student teachers' learning management abilities for promoting language development and analytical thinking skills of early childhood children in the 21st century. This would provide teachers with a better understanding of these developmental areas and introduce new teaching concepts. 2) The design and development of the draft learning experience model showed high overall consistency ($\bar{x} = 4.49$, S.D. = 0.08) and high overall appropriateness ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.31). 3) The implementation of the model resulted in significant improvement in student teachers' performance, with pre-training mean scores of ($\bar{x} = 17.90$, S.D. = 0.74) and post-training mean scores of ($\bar{x} = 27.20$, S.D. = 1.03), showing a significant increase at the .05 level. The overall learning management capability had a mean of ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.17). 4) The evaluation and improvement of the model confirmed that it aligned with teachers' needs and could effectively enhance language development and analytical thinking skills of early childhood children in the 21st century.

Keywords: 1. Learning Experience Model 2. Learning Management Ability 3. Language Development 4. Analytical Thinking Skills 5. Early Childhood Children in the 21st Century

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตาจากที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่หลักเป็น
ปรีชางานวิจัยนี้ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือคอยชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนการให้
ประสบการณ์ในการทำวิจัยด้วยความเอาใจใส่ด้วยความเมตตา เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้ง
ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด และคณะครู และนักเรียน โรงเรียนในสังกัดศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้ให้
ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้
เอ่ยนาม และขาดมิได้คือ กราบขอบพระคุณคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้
เมตตาแก่คณะผู้วิจัย

สุดท้ายนี้คณะผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ครอบครัว ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ
พี่ ๆ น้อง ๆ และอีกหลายท่านที่ได้กล่าวนาม ที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และเป็นแรงบันดาลใจให้
คณะผู้วิจัยมีมานะ พยายามในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา
มารดา ผู้ทรงคุณวุฒิ และครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์วิทาการต่าง ๆ ให้แก่คณะผู้วิจัย

รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี

หัวหน้าโครงการวิจัยและคณะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูปภาพ	ซ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 นิยามศัพท์ของการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
2. แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอน	8
2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้	9
2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับภาษา	11
2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดและการคิดวิเคราะห์	20
2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
2.6 สรุปกรอบแนวความคิด	30
3. วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1 ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ (Need Analysis: R ₁)	34
3.2 ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D ₁)	38
3.3 ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implementation: R ₂)	51
3.4 ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการสอน (Evaluation: D ₂)	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4.1 ผลการวิเคราะห์ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ (Need Analysis: R ₁)	55
4.2 ผลการออกแบบและพัฒนาารูปแบบ (Design and Development: D ₁)	59
4.3 ผลการนำรูปแบบไปใช้(Implementation: R ₂)	74
4.4 ผลการประเมินผล (Evaluation: D ₂)	79
5. สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะงานวิจัย	81
5.1 สรุปผลการวิจัย	81
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	86
5.3 ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	94
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	148
ภาคผนวก ค เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน	161
ประวัตินักวิจัย	163

สารบัญตาราง

	หน้า
<p>ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง</p>	68
<p>ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง</p>	72
<p>ตารางที่ 3 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21</p>	75
<p>ตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21</p>	76
<p>ตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21</p>	77
<p>ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการสอนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21</p>	78

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 สรุปรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	31
ภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยถือว่าการพัฒนาความสามารถในการคิดเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะการให้ผู้เรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น สร้างองค์ความรู้ได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาประชากร โดยเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กวัยนี้พัฒนาการทั้งด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์จิตใจ และด้านสติปัญญาอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 8) ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเองเพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่มชีวิตและช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตเด็กแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และความกระตือรือร้นในการพัฒนาด้านตนเองของเด็กที่จะส่งผลต่อเนื่องจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญ จะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้าน ที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอกอันจะสั่งสมเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ประสบการณ์สำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็กนั้น พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจำเป็นต้องสนับสนุนให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหว ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การสร้างความรัก ความผูกพันกับคนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้น การฝึกทักษะต่าง ๆ ต้องให้เด็กมีประสบการณ์สำคัญผ่านการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการเล่น ให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเลียนแบบลองผิดลองถูกสำรวจ ทดลอง และลงมือกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ บุคคลและธรรมชาติรอบตัวเด็ก ตามบริบทของสภาพแวดล้อม จำเป็นต้องมีการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 15)

ภาษาว่าเป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับผู้อื่นในลักษณะใด ย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่นมั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้มีความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติ

ต่าง ๆ การปรับตัวของเด็กได้รับอิทธิพลจากภาษาพูด ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของภาษาว่าเกิดจากความจำเป็นของมนุษย์ที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ภาษาเป็นสื่อกลางในการตอบตกลง บอกกล่าวทำความเข้าใจระหว่างบุคคล เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยให้คนคิดวิจิจฉัย คุณภาพของสติปัญญา พัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนนั้นเป็นพัฒนาการที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเพิ่มระดับความซับซ้อนมากขึ้นจากการเปล่งเสียงไปสู่ระดับคำ ประโยค การเข้าใจความหมายและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท การพัฒนาทางภาษานั้นจะเป็นไปตามวัย ประสบการณ์และการฝึกฝนของแต่ละบุคคลด้วยเนื่องจากพัฒนาการทางภาษามีความสัมพันธ์กันต่อกัน

การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการสืบค้นข้อเท็จจริงเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง โดยการตีความ การจำแนกแยกแยะ และการทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของสิ่งนั้นและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่ไม่ขัดแย้งกันระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เหตุผลที่หนักแน่นน่าเชื่อถือ ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจแก้ปัญหา ประเมิน และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การคิดวิเคราะห์ยังเป็นความสามารถในการมองเห็นรายละเอียด และจำแนกแยกแยะข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และจัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อค้นหาความจริง ความสำคัญ แก่นแท้ องค์ประกอบหรือหลักการของเรื่องนั้น ๆ สามารถอธิบายตีความสิ่งที่เห็น ทั้งที่อาจแฝงซ่อนอยู่ภายในสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏได้อย่างชัดเจน รวมทั้งหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่าเกี่ยวพันกันอย่างไร อะไรเป็นสาเหตุ ส่งผลกระทบต่อกันอย่างไร อาศัยหลักการใด จนได้ความคิดเพื่อนำไปสู่ การสรุป การประยุกต์ใช้ ทำนายหรือคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546:25) ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553: 54-55)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ขึ้นชื่อว่าได้พัฒนาการศึกษาอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้ยังพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กัน ทำให้เป็นจังหวัดที่มีความเจริญไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามในการดำเนินการศึกษาแม้จะมีสถาบันการศึกษาจำนวนมากทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา แต่ก็ยังพบว่าครูปฐมวัยส่วนใหญ่ยังสอนในลักษณะบรรยายมากกว่าการให้ผู้เรียนลงมือทำ เป็นการสอนเด็กปฐมวัยเพียงการเคลื่อนไหวและอวัยวะ หรือปฏิสัมพันธ์เท่านั้น ตรงกันข้ามไม่สนใจเรื่องภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยมองว่าเด็กยังเล็กไม่สามารถใช้ภาษาได้ดี หรืออาจจะคิดวิเคราะห์ไม่เป็น ตรงนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กปฐมวัยเมื่อเข้าเรียนระดับประถมศึกษาจึงไม่เกิดทักษะดังกล่าว เข้ากับเพื่อนไม่ได้ สื่อสารกับผู้ปกครองและครูไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถคิดวิเคราะห์จากสื่อต่าง ๆ หรือจากการฟัง และการพูดได้ ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงเป็นสาขา

หนึ่งทีเมื่อจบออกไปเป็นข้าราชการครู จะต้องนำความรู้ที่ได้จากกระบวนการวิจัยไปพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยด้านพัฒนาการทางภาษาและคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยพบว่า ฦัฐณานันทรราช (2563) ทีได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจั้ดประสบกการณั้การเรียรู้แบบไฮสโคป ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจั้ดประสบกการณั้การเรียรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนเรียและหลังเรีย และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยทีมีต่อการจั้ดประสบกการณั้การเรียรู้ทีพัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยทีได้รับการจั้ดประสบกการณั้การเรียรู้ทีพัฒนาขึ้น หลังเรียสูงกว่าก่อนเรีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทีระดับ .012. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจั้ดประสบกการณั้การเรียรู้ทีพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.48) วรรณชลี รอดเรีอง, จตุพล ยงศร และจักรกฤษณ์ โปณะทอง (2563) ได้ทำวิจัยเรีองการศึกษาแบบการจัดการเรียรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณของเด็กปฐมวัย ผลวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณของเด็กปฐมวัยนั้นมีรูปแบบการจัดการเรียรู้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการแนวคิด ปรัชญา ทฤษฎี ความเชื่อทีเป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการจัดการเรียรู้ 2) วัตถุประสงค์เป้าหมาย การตั้งความหวังหรือความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียเรียนจบแล้วผู้เรียเรียนจะมีคุณลักษณะเป็นไปตามความคาดหวัง 3) กระบวนการจั้ดการเรียรู้ การฝึกทักษะกระบวนการคิด การจั้ดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) กิจกรรมการเรียรู้ ให้ผู้เรียเรียนได้เรียรู้จากประสบกการณั้จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น ฝึกการวิเคราะห์ ฝึกการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ฝึกการสรุปอ้างอิง ฝึกการสังเคราะห์ และฝึกการประเมินผล 5) บทบาทของผู้เรียเรียนและผู้สอน ผู้ดำเนินการจั้ดการเรียรู้สามารถจั้ดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรีย และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียเรียนเกิดการเรียรู้ และมีความรอบรู้ 6) สื่อทรัพยากรในการเรียรู้ วัสดุ เครื่องมือทีจะเป็นตัวช่วยถ่ายทอดความรู้จากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียเรียน และ 7) การประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียรู้ การพิจารณาถึงความสามารถของผู้เรียเรียนหลังจากทีเรียจบไปแล้วว่าจะต้องมีความสามารถอะไรบ้าง ด้านใดบ้าง หรือมีทักษะและพฤติกรรมหลังการจั้ดการเรียรู้เป็นเช่นไร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ผู้สอนเด็กปฐมวัย และนักศึกษาฝึกประสบกการณั้วิชาชีพรูพบว่า เด็กปฐมวัยในปัจจุบันยังขาดทักษะการสื่อสารด้านภาษา การพูด ฟังไม่ชัดเจน สื่อสารไม่ครบถ้วน ทำให้การติดต่อสื่อสาร หรือพูดคุยกับเพื่อน ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองบกพร่อง นอกจากนี้ประเมินทักษะการคิด พบว่า เด็กปฐมวัยไม่สามารถคิดวิเคราะห์พื้นฐานได้ แยกแยะสิ่งของบางอย่างไม่ได้ หรือไม่สามารถบอกเหตุผลประกอบในการกระทำของตน ปัญหาดังกล่าวนี้จึงส่งผลให้เด็กไม่กล้าแสดงออก สื่อสารกับบุคคลอื่นไม่ได้ กระบวนการคิดไม่ละเอียดตามช่วงวัย อย่างไรก็ตามจากประสบกการณั้ในการสอนระดับปฐมวัยและประสบกการณั้ด้านการนิเทศการเรียเรียนการสอนนักศึกษามากกว่าสิบปี สอนในพื้นที่

จังหวัดขอนแก่นทั้งเป็นครูระดับอนุบาลโรงเรียนอนุบาลสนามบิน และอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยมากกว่า 15 ปี ได้รับการยืนยันได้ว่าผลงานวิจัยที่ได้นั้นจะเป็นคุณทรัพย์ทางปัญญาให้แก่ครูนำไปใช้ตลอดไป โดยโครงการวิจัยนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ คือ ได้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ได้พัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย ให้มีทักษะกระบวนการสอนที่ส่งเสริมด้านภาษาและการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
3. เพื่อนำไปทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
4. เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1.3 นิยามศัพท์

รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยนำหลัก ทฤษฎีการสร้างความรู้ แนวคิดการเรียนรู้ภาษา แนวคิดการคิดวิเคราะห์ การออกแบบการวิจัยการวิจัยและพัฒนา การวิจัยแบบผสมผสาน การออกแบบการเรียนการสอน แนวคิดการโค้ช เพื่อมาพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามที่คุรุสภากำหนด

พัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัย หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกดังนี้

พัฒนาการด้านการฟัง คือ ถ้ามคำถถามหรือต่อเรื่องได้ เข้าใจคำพูดข้อความยาว ๆ เข้าใจถ้าไม่เข้าใจ ช้อน เกินไป ฟังแล้วเล่าต่อผู้อื่นฟังได้และฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้

พัฒนาการด้านการพูด คือ การเปล่งเสียงพยัญชนะที่ถูกต้อง เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้ เรียงลำดับเหตุการณ์อย่างน้อย 5 ลำดับ ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไหร่” “อย่างไร” ในการหาคำตอบ และการกล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง

พัฒนาการด้านการอ่าน คือ เล่าเรื่องที่คุ้นเคยย้อนกลับได้ เล่าเรื่องโดยมีองค์ประกอบของเรื่อง เช่น เวลา สถานที่ ตัวละครฯ ตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน โดยการตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น อ่านภาพ สัญลักษณ์คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ และสนใจหยิบหนังสือมาอ่าน

พัฒนาการด้านเขียน คือ แสดงความแตกต่างระหว่างภาพวาดและการเขียน ใช้ตัวอักษรที่รู้จักนำมาเขียนเรียงกันเป็นบรรทัด ใช้การสะกดคำที่คิดขึ้นเองในการเขียน ใช้การสะกดคำที่ถูกต้องในการเขียนและเขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

ทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กปฐมวัยที่มีความสามารถดังต่อไปนี้

1. การจำแนก หมายถึง การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจ และมีระเบียบเพื่อหาความสัมพันธ์ เพื่อเป็นการระบุว่าเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ได้ฟัง สิ่งที่ได้เห็นประกอบด้วยส่วนต่างๆ ก็ส่วน ส่วนใดบ้าง ไม่ว่าจะเป็น วัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะ เป็น วัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์

2. การจับคู่และการเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน ระหว่างสิ่งเหล่านั้น

3. การจัดหมวดหมู่/การจัดกลุ่ม/จัดระบบ (แบ่งเป็นกลุ่ม) หมายถึง ความสามารถในการจัดหมวดหมู่สิ่งของต่างๆ ตามคุณลักษณะหรือคุณสมบัติบางประการ เช่น สี รูปร่าง รูปทรง และขนาด จำแนกสิ่งที่มีความคล้ายกันหรือเหมือนกันลงไปในแต่ละหมวดหมู่และกลุ่มที่มีความแตกต่างออกไปการจัดกลุ่ม

4. การเรียงลำดับ หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งของหรือข้อมูล จัดเรียงตาม เงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น จากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามาก จากเล็กไปหาใหญ่หรือจากใหญ่ไปหาเล็ก เป็นต้น

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีอายุ ระหว่าง 4-5 ขวบที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอนุบาลที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ได้ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและรับผิดชอบในชั้นเรียนนั้น

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 55 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 10 คน

2. เด็กปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 100 คน

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีด้วยกัน 2 ตัวแปร คือ

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2. ตัวแปรตาม คือ

1) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2) พัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

1.4.1 พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย ที่มีนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในจังหวัดร้อยเอ็ด

1.4.2 นำข้อมูลจากเก็บข้อมูลภาคสนามมาวิเคราะห์และเขียนรายงานที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ตำบลดงลาน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

1.4.4 ระยะเวลา

มกราคม 2566 – มีนาคม 2567

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
2. ได้พัฒนาด้านภาษาและการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในอนาคต
3. ได้แนวทางปฏิบัติที่ดีของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาอื่น ๆ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอน
- 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้
- 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับภาษา
- 2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดและการคิดวิเคราะห์
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวความคิด

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอน

การวิจัยและพัฒนาเป็นการวิจัยที่นิยมนำมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางการศึกษา โดยการวิจัย และพัฒนาเป็นกระบวนการของการศึกษาที่เป็นระบบเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่หรือนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการคิดค้น ออกแบบ สร้างสรรค์ ผลงานที่ดีมีคุณภาพซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ระยะดังต่อไปนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555:230-254) ระยะที่ 1 วิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพการปฏิบัติจริง ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือการประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัย การวิเคราะห์เอกสารต่าง ๆ แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ ไปสู่ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Develop : D1) คือ ออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาโดยนำผลจากขั้นตอนที่ 1 (R1) มาพัฒนานวัตกรรมทำให้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และในขั้นพัฒนา (D1)นี้ต้องพัฒนานวัตกรรมให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพก่อนขั้นตอนที่ 3 วิจัย (R2) คือนำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายโดยมีการประเมินระหว่างใช้และเมื่อใช้แล้ว ดำเนินการในขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (D2) โดยประเมินประสิทธิผลของนวัตกรรมหรือวิธีการที่นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและอาจมีการปรับปรุงแก้ไขหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกันเพื่อให้ผลการวิจัยมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งคุณค่าของการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Cresswell and Plano Clark, 2007: 9-10) คือ 1) ช่วยลดจุดอ่อนของงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เนื่องจากงานวิจัยเชิงปริมาณจะขาดข้อมูลเชิงลึกทางบริบทและข้อมูลของผู้ที่มีส่วนร่วมในขณะที่

งานวิจัยเชิงคุณภาพมีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนผู้ให้ข้อมูลที่น้อยและขาดความเป็นปรนัย 2) ให้หลักฐานที่ชัดเจนเนื่องจากผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพซึ่งจะได้ข้อมูลที่ครบถ้วนมากกว่าที่จะทำเพียงอย่างเดียว 3) ช่วยให้คำตอบที่ชัดเจนมากขึ้นเนื่องจากการใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้อย่างครอบคลุมกับกลุ่มเป้าหมาย 4) เป็นการส่งเสริมให้ผู้วิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ทำงานร่วมกัน 5) สนับสนุนให้มีการใช้กระบวนทัศน์ที่หลากหลาย 6) เป็นงานวิจัยที่สามารถปฏิบัติได้จริง โดยใช้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยออกแบบการวิจัยแบบรองรับภายใน (The Embedded Design) ด้วยการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) เสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบบจำลองของการออกแบบระบบการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบจำลองในการออกแบบการเรียนการสอนซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ 1) ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 2) ขั้นตอนการออกแบบ (Design) เป็นการระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินการเรียนรู้ การเลือกสื่อ และวิธีการจัดการเรียนการสอน 3) ขั้นตอนการพัฒนา (Development) เป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ (Implementation) เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรม และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง และ 5) ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลการจัดการเรียนรู้และสิ่งที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน แล้วดำเนินการออกแบบการเรียนการสอนโดยมีองค์ประกอบสำคัญ 5 องค์ประกอบดังนี้ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537:70-71; ทิศนา ขัมมณี, 2551:221; Joyce and Weil, 2009:100-101) คือ 1) หลักการของรูปแบบ เป็นความเชื่อ แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เป็นเป้าหมายเฉพาะเจาะจงที่ต้องการพัฒนาให้นักเรียนมีคุณลักษณะอย่างไร 3) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ อธิบายถึงการจัดการรูปแบบที่เป็นขั้นเป็นตอนและรายละเอียดของกิจกรรมการเรียนการสอน 4) การวัดและการประเมินผลรูปแบบเป็นแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของรูปแบบหรือการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ 5) ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นการระบุถึงสิ่งที่จะช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning เพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการและจิตคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ออกแบบการเรียนการสอนอยู่บนพื้นฐานทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) แนวคิด Active Learning ผสมกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของกานเย่ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของบรุนเนอร์ และทฤษฎีแรงจูงใจ โดยสังเคราะห์แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น

ฐาน (Problem based learning) การสืบเสาะความรู้ (Inquiry based learning) การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity based learning)

1. ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเชอว์ปีญญาของเพียเจต์ (Piaget) และวิกอทสกี (Vygotsky) เพียเจต์อธิบายว่าพัฒนาการทางเชอว์ปีญญาของบุคคลมีการปรับตัวผ่านทางกระบวนการซึมซับหรือดูดซึม (assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (accommodation) เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของความรู้ของมนุษย์มีทั้งในเชิงจิตวิทยาและเชิงสังคมวิทยา ทฤษฎีด้านจิตวิทยา เริ่มต้นจาก เพียเจต์ (Piaget) ซึ่งเสนอว่าการเรียนรู้ของเด็กเป็นกระบวนการส่วนบุคคลมีความเป็นอัตนัย วิกอทสกี (Vygotsky) ได้ขยายขอบเขตการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลว่า เกิดจากการสื่อสารทางภาษากับบุคคลอื่น

สำหรับด้านสังคมวิทยา Emile Durkheim และคณะ เชื่อว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อการเสริมสร้างความรู้ใหม่ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนว Constructivism จัดเป็นทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม (cognitive psychology) มีความเชื่อว่า ความรู้ไม่ใช่มาจากการสอนของครูหรือผู้สอนเพียงอย่างเดียวแต่ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (Construct) องค์ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นจากสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์กับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (cognitive apparatus) ของตนและมีความเชื่อว่า การเรียนรู้ตามแนว Constructivism คือโครงสร้างทางปัญญาเป็นผลของความพยายามทางความคิด ผู้เรียนสร้างเสริมความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้ แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้โดยจัดสิ่งแวดล้อม สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (Learning by doing) จะได้ผลดีถ้าหากว่าผู้เรียนเข้าใจในตนเอง มองเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนรู้และสามารถเชื่อมโยงความรู้ ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า และสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ภายใต้ประสบการณ์และบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ นั่นเอง (ทิสนา แชมมณี, 2554: 90) ผลงานงานวิจัยมีข้อค้นพบว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning นั้นช่วยส่งผลให้นักเรียนมีทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ (จิตรลดา คันธะวงศ์, 2558; กุสุมา แสงมา มาศ, 2555:103-104; จุฬากร เมืองโคตร, 2555:82-83; ธัญญรัตน์ ธนรัตน์, 2554: 90-91;)

โดยรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวนี้ นักเรียนมีบทบาท ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง
2. มีส่วนร่วมในการเรียนรู้
3. เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ
4. วางแผนและดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
5. ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้

6) ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์เกิดจากการได้ลงมือทำอย่างสม่ำเสมอ ส่วนบทบาทและหน้าที่ของครู มีดังนี้

1. วิเคราะห์และจัดโครงสร้างของเนื้อหา ก่อนออกแบบการเรียนการสอน
 2. ตรวจสอบประสบการณ์และความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะสอน
 3. กำหนดเนื้อหาของการสอนในแต่ละครั้ง
 4. ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรตอบสนองความต้องการพื้นฐานของนักเรียนอย่างเพียงพอ
 5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก จากรูปธรรมไปหานามธรรม
 6. บอกภาพรวมของเรื่องที่จะสอนก่อน
 7. ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน
 8. เห็นคุณค่า ยอมรับ ชื่นชม ส่งเสริม ในความคิดของนักเรียน
- การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามสภาพจริงที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
2. เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง
3. ให้ความสำคัญกับกระบวนการคิด กระบวนการสร้างความรู้และตระหนักรู้ในกระบวนการ

นั้น ๆ

4. เป้าหมายของการเรียนรู้ต้องมาจากการลงมือปฏิบัติจริงและการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ต้องทำได้และแก้ปัญหาได้

สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ มีลักษณะดังนี้

1. ปลอดภัย น่าไว้วางใจ อบอุ่น มีอิสระ ได้รับความสนใจส่งผลให้เกิดการเรียนรู้
2. สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้
3. มีส่วนร่วมในการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้มีลักษณะดังนี้

1. ประเมินผลตามตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้
2. ใช้วิธีการที่หลากหลาย
3. ประเมินบ่อย ๆ
4. ประเมินจากมุมมองที่เกิดขึ้นภายในมากกว่าการเรียนรู้จากการท่องจำ
5. ประเมินผลเป็นกลุ่มและรายบุคคล

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายและมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ได้มีผู้ให้ความหมาย กล่าวถึงความสำคัญพัฒนาการทางด้านภาษาและการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนการส่งเสริมภาษาไว้ดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของภาษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้ให้ความหมายของภาษาว่าหมายถึงเสียงหรือกริยาอาการที่เป็นสื่อเข้าใจความหมายรู้กันได้ คำพูด ถ้อยคำที่ใช้พูดจากัน

ศรียา นิยมธรรม (2540) ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของภาษาว่าเป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับผู้อื่นในลักษณะใด ย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคมช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่นมั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้มีแนวคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่าง ๆ การปรับตัวของเด็กได้รับอิทธิพลจากภาษาพูด

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของภาษาว่าเกิดจากความจำเป็นของมนุษย์ที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อตกลง บอกกล่าวทำความเข้าใจระหว่างบุคคล เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยให้คนคิดวินิจฉัย คุณภาพของสติปัญญา

สรุปได้ว่าภาษาหมายถึง สิ่งที่เป็นสื่อให้เข้าใจความหมาย เป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้ติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างความเข้าใจระหว่างบุคคล ช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยในการคิดและคุณภาพของสติปัญญา

2. พัฒนาการทางภาษา

พัฒนาการทางภาษาแบ่งออกเป็นพัฒนาการด้านฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยพัฒนาการด้านการฟังและพูดนั้นจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการอ่านและการเขียน (บุษบง ต้นติววงศ์, 2536; Beals, D. E. และคณะ, 1994) ผู้วิจัยจึงนำเสนอพัฒนาการทางภาษาในลักษณะของภาพรวมซึ่งมีความเกี่ยวข้องกันแทนการแยกรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2551) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาภาษาของเด็กไว้ ดังนี้

1. การเปล่งเสียงออกมาก่อนการพูดภาษา (Prelinguistic Utterance) ตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ปี ในระยะนี้เด็กเริ่มส่งเสียงร้อง เริ่มจำคำง่ายๆ ใกล้ตัว เช่น พ่อแม่ และบางครั้งเล่นส่งเสียงเพื่อความเข้าใจของตนเองเท่านั้น แต่ไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น

2. พัฒนาการภาษาพูดในระยะเริ่มแรก (Early Linguistic Development) อายุ 1 - 5 ปี เด็กเริ่มใช้ภาษาพูดเป็นประโยคง่ายๆ เช่น แม่มา พ่อไป แต่ส่วนมากจะพูดคำเดียวมากกว่าคำยาว ๆ เด็กเริ่มพูดเป็นคำนามก่อน เช่น แมว หมา นม ต่อมาจึงเป็นคำกริยาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและ

คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ สรรพนาม สันธาน บุพบท ตามลำดับ เมื่อเข้าโรงเรียนภาษาก็จะเริ่มเป็นประโยค เด็กจะฝึกทักษะในการออกเสียงมากกว่าอย่างอื่น

3. การพัฒนาการพูดในภายหลัง (Later Linguistic Development) อายุ 5 - 11 ปีเด็กเริ่มเรียน คำศัพท์ การอ่านความหมาย เริ่มสนใจไวยากรณ์ เริ่มใช้ภาษาพูดในลักษณะรูปประโยคที่สมบูรณ์ เริ่มเข้าใจคำและความหมายของคำมากขึ้น

4. การพัฒนาการสร้างประโยค (Development of Syntax) ระยะตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปเด็กเริ่มศึกษาไวยากรณ์อย่างแท้จริงและสามารถใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

Mayclothling (2011) ได้เสนอพัฒนาการทางการฟังของเด็กในแต่ละช่วงวัย ไว้ดังนี้

1. แรกเกิดถึง 6 เดือน เด็กฟังและตอบสนองต่อเสียงที่คุ้นเคย สะดุ้งเมื่อได้ยินเสียงดังและกะทันหัน เมื่ออายุใกล้ 6 เดือน เด็กเริ่มตอบสนองต่อชื่อของตนเอง หันหน้าหรือมองไปทางเสียงที่คุ้นเคย ตอบสนองต่อเสียงได้อย่างเหมาะสม

2. อายุ 6 เดือนถึง 1 ปี เด็กทำเสียงตามสิ่งที่ได้ยิน เข้าใจคำสั่งง่าย ๆ โดยเฉพาะมีสิ่งชี้แนะทางสายตา เข้าใจการสนทนาที่มีการหยุดและโต้ตอบ

3. อายุ 1 ถึง 3 ปี เด็กเข้าใจว่าภาษาเป็นเครื่องมือ สามารถเข้าใจกฎและข้อห้ามต่าง

4. อายุ 3 ถึง 5 ปี เด็กเข้าใจคำศัพท์มากขึ้น เข้าใจคำสั่งซับซ้อนมากขึ้น มีช่วงความสนใจในการฟังนานขึ้น รู้ว่าสิ่งที่ฟังหมายถึงอะไร สังเกตการพูดของผู้ใหญ่และเรียนรู้ที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

5. อายุ 5 ถึง 8 ปี เด็กสามารถฟังได้นานขึ้น เรียนรู้การสนทนาจากการสังเกตผู้ใหญ่สนใจฟังเสียงจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

อรชา ตูลานันท์ (2547 ได้เสนอพัฒนาการทางการพูดของเด็กระดับปฐมวัย ไว้ดังนี้อายุ 3 -4 ปี

1. พูดเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และตัวสะกดได้ชัดครบทุกเสียง แต่เสียงพยัญชนะ ม น ห ย ค อ ว บ ก ป ท ต ล จ พ ง ด มีการพูดไม่ชัดเจนบ้าง และพูดไม่คล่อง

2. พูดคำศัพท์ได้ประมาณ 900 - 1,500 คำ

3. ใช้สรรพนามที่เป็นพหูพจน์ สรรพนามแทนเพศ คำนามและคำกริยา

4. พุทวลีหรือประโยคที่มีความยาว 3 คำขึ้นไป

5. สนทนาได้ประมาณ 5 นาที

6. มักถาม อะไร ใคร ที่ไหน ทำไม

7. ใช้คำสันธาน "และ"

อายุ 4 - 5 ปี

1. พูดเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์และตัวสะกดได้ชัดครบทุกเสียง พูดเสียงพยัญชนะ ฟ และ ช ได้ชัดเจนขึ้น พูดไม่คล่องเป็นบางครั้ง

2. พุดคำศัพท์ได้ประมาณ 1,500 - 2,000 คำ
3. ใช้คำกริยา คำวิเศษณ์ คำลงท้ายและคำอุทานได้
4. พุดประโยคที่มีความยาว คำขึ้นไปและเป็นประโยคที่เป็นเหตุเป็นผล
5. เล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นได้ โดยผู้ใหญ่ต้องพุดแนะเล็กน้อย
6. ตอบคำถามง่ายๆ ได้ มักถาม เมื่อไร อย่างไร
7. ใช้คำสันธาน "แต่" "เพราะว่า"

อายุ 5 - 6 ปี

1. พุดเสียงสระ เสียงวรรณยุกต์และตัวสะกดได้ชัดครบทุกเสียง พุดเสียงพยัญชนะ ส ได้ชัดเจนขึ้น เสียง ร อาจยังไม่ชัด

2. พุดคำศัพท์ได้ประมาณ 2,500 - 2,800 คำ
3. ใช้คำสรรพนาม คำกริยา คำบุพบทได้ถูกต้อง
4. พุดประโยคที่มีความยาว 5 - 6 คำขึ้นไป เป็นประโยคที่มีความซับซ้อนขึ้นและมักใช้ประโยคคำสั่ง

5. พุดคุยและแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ กับผู้อื่นได้อย่างสัมพันธ์กับเรื่องที่พุด

Clay (2001) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทางด้านการอ่านและเขียนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่ยากไปสู่กระบวนการที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ดังนี้

1. ระยะเวลา Early Reading and Writing เด็กจะเริ่มสนใจรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์มีมีโนทัศน์บางประการเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ สามารถบอกเรื่องราวเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ เริ่มรู้จักตัวอักษรบางตัว เขียนตัวอักษรได้บางตัว

2. ระยะเวลา Connecting up some aspects of written language เด็กจะสนใจรูปร่างขนาด ตำแหน่งและรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ ยังไม่มั่นใจเกี่ยวกับทิศทางและลำดับของหน้ากระดาษมักพยายามอ่านหน้าทางซ้ายก่อนทางขวา พุดเพื่อบรรยายภาพ สามารถเขียนตัวอักษรได้หลายตัวเขียนคำและสามารถเขียนประโยคสั้นๆ ได้ 1 - 2 ประโยค ชี้และจับคู่คำในขณะที่อ่านหรือเขียน

3. ระยะเวลา Proficient beginners negotiating more transitions เด็กจะรู้ว่าจะเริ่มอ่านที่ใด และเคลื่อนที่ไปทางใด รู้ว่าสื่อสิ่งพิมพ์จะส่งสารให้แก่ผู้อ่าน สนใจรายละเอียดของสื่อสิ่งพิมพ์ตระหนักว่าภาษาพุดมีความสัมพันธ์กับสื่อสิ่งพิมพ์ สามารถควบคุมทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวได้ดี พยายามอ่านเรื่องง่ายๆ ให้ความสนใจกับพยัญชนะตัวแรกหรือตัวสุดท้าย

4. ระยะเวลา Proficient readers and writers use subsystems to support each other เด็กสามารถอ่านงานเขียน วิเคราะห์คำใ ใช้ภาษาพุด ใช้ไวยากรณ์ สามารถใช้สิ่งกระตุ้นทางสายตาจากสายตาอ่านคร่าวๆ จากซ้ายไปขวา สามารถตรวจสอบความถูกต้องและสังเกตเห็นความแตกต่างได้มากขึ้น ใช้หลักการประสมเสียง

5. ระยะ Fast processing with accuracy on more advanced texts เด็กสามารถอ่านคำใหม่และคำยากได้ สามารถแก้คำผิดได้ อ่านได้เร็วและถูกต้อง สามารถเชื่อมโยงระหว่างการมองเห็นกับการฟัง ซ้ายกับขวา หน้าสุดกับท้ายสุด ความหมายกับโครงสร้างของประโยคภาพกับเรื่องราว สามารถรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ เช่น การมอง การรู้จักเสียงการเข้าใจความหมายและโครงสร้างของประโยค

6. ระยะ Successful readers อายุประมาณ 8 ขวบ เด็กสามารถอ่านในใจ อ่านคำยากได้ถูกต้อง รู้ว่าจะเติมคำศัพท์ลงในบทเพลงได้อย่างไร เรียนรู้คำใหม่จากการอ่านและการเขียนสามารถแก้ปัญหาเมื่อเจอคำใหม่ที่ไม่คุ้นเคย สามารถตรวจคำตอบได้ด้วยตนเอง มีทักษะการประมวลผลที่ซับซ้อนมากขึ้น สามารถอ่านและเขียนได้เร็วขึ้น

wood (1981) ได้กล่าวถึงขั้นพัฒนาการในการใช้ประโยคไว้ 6 ขั้น ดังนี้

1. The sentencelike word อายุ 18 เดือน - 2 ปี เด็กสื่อสารโดยใช้คำเดี่ยวแทนประโยค การใช้คำเดี่ยวแทนประโยคทำให้เกิดความกำกวมเช่น นิ่ง อาจแปลความหมายได้ว่าเด็กบอกให้นิ่ง เด็กขออนุญาตนั่ง หรือ บรรยายว่ามีคนนั่งก็ได้ การสื่อสารแบบนี้ต้องสังเกตร่วมกับการใช้เสียงภาษาท่าทางและบริบท

2. Modification อายุ 18 เดือน - 2 ปี เด็กสื่อสารโดยใช้คำมาขยายคำ โดยมีคำหนึ่งเป็นคำหลัก แล้วนำอีกคำมาขยาย เช่น กินนม ดูหมา

3. Structure อายุ 2 - 3 ปี เด็กสื่อสารเป็นประโยคซึ่งจะมีภาคประธานและภาคแสดง เช่น หนูไม่กิน หนูไม่เล่น พ่อไปไหน

4. Operational change อายุ 2 // - 4 ปี เด็กสื่อสารโดยเปลี่ยนแปลงการใช้คำ เช่น ใช้คำเชื่อมปฏิเสธ และมีการเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

5. Categorization อายุ 3 1/2 - 7 ปี เด็กจะเข้าใจชนิดของคำต่าง ๆ เช่น คำนามคำสรรพนาม คำวิเศษณ์และสามารถใช้คำได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. Complex structure อายุ 5 - 10 ปี เด็กสื่อสารเข้าใจและสามารถใช้ประโยคที่ซับซ้อนได้

Seefeldt และ Barbour (1994) อธิบายการเรียนภาษาระดับพื้นฐานของเด็กไว้ 5 ระดับดังนี้

1. ระบบเสียง เด็กทารกพยายามเรียนรู้ระบบเสียงในภาษา โดยการออกเสียงหลายๆลักษณะและเริ่มนำเสียงมาเชื่อมต่อกันเพื่อให้มีความหมาย

2. ลักษณะคำพูด เด็กเริ่มเรียนรู้ว่าการผสมกันของเสียงทำให้เกิดความหมายขึ้นเริ่มเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เข้าใจกฎของคำเมื่อถึงวัยก่อนประถมศึกษา

3. การสร้างประโยค เด็กเรียนรู้การสร้างประโยคโดยนำคำมาสร้างเป็นประโยคเมื่ออายุ 2 - 3 ปี เด็กจะพูดประโยคความเดียวชนิดต่าง ๆ ได้ เช่น ประโยคคำสั่ง ประโยคปฏิเสธประโยคคำถาม เด็กจะใช้ประโยคที่มีคำเชื่อม เมื่ออายุ 5 - 7 ปี เด็กจะใช้คำนาม คำสรรพนามได้เมื่ออายุประมาณ 7 ปี เด็กจะใช้ประโยคหลายความได้

4. ความหมาย เด็กจะเรียนรู้ว่าคำจะมีความหมายขึ้นอยู่กับบริบทของการใช้คำนั้น กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ความหมายเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและสัมพันธ์กับขั้นตอนพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget ที่จะพัฒนาการเรียนรู้ความหมายจากสัมผัสแล้วขยายความหมายตามลำดับอายุของเด็กไปสู่ความหมายที่เป็นนามโนทัศน์มากขึ้น

5. การใช้ภาษา เด็กจะเรียนรู้การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เด็กอยู่

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนนั้นเป็นพัฒนาการที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเพิ่มระดับความซับซ้อนมากขึ้น จากการเปล่งเสียงไปสู่ระดับคำ ประโยค การเข้าใจความหมายและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท การพัฒนาทางภาษานั้นจะเป็นไปตามวัย ประสบการณ์และการฝึกฝนของแต่ละบุคคลด้วยเนื่องจากพัฒนาการทางภาษามีความสัมพันธ์กันต่อกัน ผู้วิจัยจึงศึกษาตัวแปรซึ่งเป็นความสามารถทางภาษา ทั้งทางด้าน การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อให้เห็นภาพรวมของพัฒนาการทางภาษาของเด็ก

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา

นักจิตวิทยาได้พยายามศึกษาและอธิบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

Skinner (1957) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของการเสริมแรงเมื่อมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า การตอบสนองและการเสริมแรง จะทำให้พฤติกรรมทางภาษาของเด็กมีแนวโน้มสูงขึ้น เช่น ถ้าเด็กแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อคำพูดของแม่แล้วแม่กอดหรือยิ้มเพื่อเสริมแรง เด็กก็จะมีแนวโน้มว่าเด็กจะแสดงพฤติกรรมนั้นอีกในครั้งต่อไป ในทางตรงกันข้ามถ้าเด็กแสดงพฤติกรรมแล้วไม่ได้รับการเสริมแรง เด็กก็จะค่อยๆ ลดการแสดงพฤติกรรมลงและอาจหายไปที่สุดในที่สุด

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ

Chomsky (1968) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า มนุษย์เรามีสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดในทางการเรียนรู้ภาษา และเมื่อถึงวุฒิภาวะมนุษย์ทุกคนจะมีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้เท่าเทียมกันเพราะภายในสมองของมนุษย์จะมีเครื่องมือการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition Devices หรือ LAD) เป็นระบบอวัยวะที่ใช้ในการเปล่งเสียงและการได้ยินเสียง เมื่อเด็กได้รับประโยคหรือกลุ่มคำต่าง ๆ เข้ามา เด็กจะสร้างระบบไวยากรณ์ขึ้นโดยใช้เครื่องมือนี้ เด็กจะเรียนรู้ภาษาโดยใช้ความสามารถของตนเองมาเปลี่ยนแปลงประโยคที่จะได้ยินและใช้ความสามารถของตนสร้างหลักไวยากรณ์โดยอัตโนมัติ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

Bandura (1963) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า เด็กเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคม ด้วยการสังเกตบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว แล้วเลียนแบบโดยอาจได้รับหรือไม่ได้รับการเสริมแรงก็ได้เด็กเล็กจะเรียนรู้การพูดจากคำที่ได้ยินแล้วเมื่อเด็กเกิดความพึงพอใจก็จะเลียนเสียงพูดคำเหล่านั้นดังนั้นผู้ใหญ่จึงควรเป็นต้นแบบที่ดีเพื่อให้เด็กสามารถเลียนแบบได้ถูกต้อง

4. ทฤษฎีสังคมวัฒนธรรม

Vygotsky (1975) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า สังคมและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมความฉลาดและกระบวนการเรียนรู้ในพัฒนาการของเด็ก โดยเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ เช่น พ่อ แม่ ครูหรือเพื่อนในขณะที่เด็กอยู่ในบริบทสังคมวัฒนธรรมในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ Vygotsky ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development หรือ ZPD) ซึ่งจะเป็นส่วนที่เด็กสามารถทำงานได้เองตามลำพัง กับส่วนที่เด็กจะทำได้ถ้าได้รับการช่วยเหลือ ส่วนนี้สำคัญมากเพราะเป็นระยะที่ต้องการการชี้แนะเพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็จะสามารถเรียนรู้ได้ แต่หากเด็กไม่ได้รับการช่วยเหลือเลย เด็กจะไม่สามารถทำเองได้ บทบาทสำคัญของครูคือการช่วยเด็กเพื่อให้เด็กสามารถทำได้มากกว่าการทำด้วยตนเองเพียงลำพัง

5. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา

Piaget (1970) กล่าวถึงทฤษฎีนี้ว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการลงมือกระทำเขาเชื่อว่าถ้าเด็กถูกระตุ้นด้วยสิ่งทีก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาหรือเสียสมดุลทางปัญญา (Disequilibrium) เขาจะพยายามปรับโครงสร้างทางปัญญานั้นให้เข้าสู่ภาวะสมดุล (Equilibrium) โดยวิธีการดูดซึม (Assimilation) โดยรับข้อมูลใหม่จากสิ่งแวดล้อมเข้าไปไว้ในโครงสร้างทางปัญญาและการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) โดยเชื่อมโยงโครงสร้างทางปัญญาเดิมหรือความรู้เดิมที่มีมาก่อนกับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปรับโครงสร้างทางปัญญาเข้าสู่สภาพสมดุลหรือสามารถที่จะสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้หรือเกิดการเรียนรู้ขึ้นเอง

4. การส่งเสริมภาษาสำหรับเด็ก

ภาษามีความสำคัญกับคนทุกคน ในเด็กภาษาทำให้เด็กสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม แสดงความคิดและจินตนาการ ดังนั้นการส่งเสริมภาษาให้กับเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

เด็กปฐมวัยเป็นระยะที่มีการพัฒนาการทางภาษาเร็วมาก สามารถพูดเป็นประโยคที่ชัดเจนรู้จักคำมากขึ้น สามารถเลือกคำได้เหมาะสม รู้จักฟัง เข้าใจความหมายและทำตามคำสั่งได้ สนใจการฝึกอ่าน ชอบเล่าเรื่อง สนใจคำใหม่ๆ ศัพท์ต่าง ๆ ซักถามความหมายของคำอยู่เสมอแนวทางส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กคือ เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนในการพูด สนทนา ได้ตอบ ฝึกการฟัง ฝึกการอ่านฝึกกล่อมเนื้อมือให้สัมพันธ์กับตา ตลอดจนให้เด็กช่วยกันลำดับเรื่องราว หลังจากที่เล่าให้ฟังเป็นการฝึกความจำ ความเข้าใจคำศัพท์ ความหมายของคำและเรื่องราวได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545) ซึ่งทิศนา แคมมณี และคณะ (2536) กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษาของมนุษย์เริ่มจากภาษาพูดไปสู่ภาษาเขียน ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาในเด็กปฐมวัยจึงเน้นภาษาพูด และการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กต่อไป ทั้งนี้พัฒนาการทางภาษาประกอบด้วยการเรียนรู้ความหมายของคำใหม่ๆ ความเข้าใจประโยคต่าง ๆ ที่ซับซ้อนความสามารถในการสร้างประโยคที่ซับซ้อน การขยายความสิ่งที่พูดเพื่อสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังพูดเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ฉันทนา ภาคบังกช (2538) ได้กล่าวถึงหลักการส่งเสริมให้เด็กมีความก้าวหน้าทางภาษาอย่างรวดเร็ว ดังนี้

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางภาษา ชั้นเรียนและโรงเรียนควรตกแต่งด้วยคำหรือข้อความซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
2. การเล่นของเด็กเปรียบได้กับการทำงานในโลกของผู้ใหญ่ การพัฒนาภาษาส่วนมากเกิดจากประสบการณ์จริงจึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กได้เล่น
3. การอ่านเป็นสื่อของการเรียนรู้ ควรจูงใจความสนใจให้เด็กรักการอ่าน เช่น อ่านนิทานให้ฟัง
4. การเขียนมีความสัมพันธ์กับการอ่าน ควรจัดกิจกรรมการเขียนให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กอ่าน
5. การใช้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การสื่อข้อความถึงกัน ข้อความถึงเด็กและข้อความถึงผู้ปกครอง

Goodman (1986) กล่าวถึงหลักในการสอนภาษาไว้ดังนี้

1. ภาษาที่ใช้สอนต้องมีความหมายที่สมบูรณ์ มีใจความครบถ้วน และเน้นความสัมพันธ์ของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. เนื้อหาในการเรียนภาษาสำหรับเด็กคือ ประสบการณ์จริงที่เด็กได้ฝึกกระบวนการคิดในการใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายในสถานการณ์ที่หลากหลาย

3. การเรียนภาษาสามารถเรียนได้จากการใช้ภาษาในการเรียนทุกวิชา

4. การสอนภาษาควรให้ความสำคัญกับกิจกรรมภาษาที่เด็กริเริ่มขึ้นเอง

5. การสอนภาษา ต้องอยู่บนพื้นฐานของการทำกิจกรรมภาษาร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก โดยครูมองข้อผิดพลาดของเด็กกว่า เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และสนับสนุนให้เด็กกล้าพูด กล้าทำ เพื่อให้เรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

Allen และ Piersma (1995) ได้ให้หลักในการจัดการเรียนการสอนภาษา ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการเรียนลักษณะองค์รวม การเรียนการสอนควรเน้นความหมายและการสื่อสาร เด็กจึงควรได้ฝึกและได้ขยายความรู้ในสถานการณ์ที่รวมทักษะทั้งการฟังพูด อ่าน และเขียน

2. เด็กเป็นผู้สร้างความรู้เกี่ยวกับภาษาและหนังสือด้วยตนเองซึ่งเริ่มจากการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาพูดจากการทดลองใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จากนั้นเด็กจะสร้างความรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง

3. เด็กพัฒนาการรู้หนังสือจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โรงเรียนควรจัดสถานการณ์ทางสังคมให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในบริบทที่เป็นจริง

4. การพัฒนาการรู้หนังสือเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล ครูควรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก เด็กแต่ละคนมีประสบการณ์เดิม ความสนใจ และพัฒนาการที่แตกต่างกันซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากการเรียนรู้ ความเข้าใจของเด็กแต่ละคนในการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ

5. การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนรู้ภาษา เกิดขึ้นเมื่อเด็กได้รับประสบการณ์และกิจกรรมที่เป็นจริง เด็กจะเรียนรู้จากกิจกรรมที่ตนเองมีส่วนร่วมในการคิดเพราะเด็กจะรู้สึกสนุกและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ การเรียนรู้ภาษาลักษณะนี้ช่วยให้เด็กได้นำประสบการณ์เดิมที่ตนมีมาใช้โดยนำมาช่วยในการทำความเข้าใจกับประสบการณ์ใหม่ที่ตนได้รับ

6. การมีจุดเน้นที่ชัดเจนจะช่วยให้มีกรอบให้เด็กสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ การที่ครูมีจุดเน้นที่ชัดเจนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ข้อสงสัยต่าง ๆ ได้พัฒนาการใช้ภาษาและพัฒนาสติปัญญาอีกด้วย

7. แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการรู้หนังสือ เด็กจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเด็กเกิดความสนใจ มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ มีแรงจูงใจ และสิ่งที่เรียนมีความหมายต่อตัวเด็กบางครั้งแรงจูงใจมาจากภายในตัวเด็กเอง แต่บางครั้งสามารถกระตุ้นได้โดยครู เพื่อน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ครูสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับตัวเด็กได้โดยการสร้างทางเลือกที่หลากหลาย การที่เด็กประสบความสำเร็จทำให้เด็กพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546) ได้กล่าวถึงการส่งเสริมพัฒนาการด้าน CHULALONGI สติปัญญาผ่านการใช้ภาษา โดยมีลักษณะกิจกรรม ดังนี้

1. การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
2. การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง
3. การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
4. การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
5. การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก เขียนภาพเขียนขีดเขียน เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์และเขียนชื่อตนเอง
6. การอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก อ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทานหรือเรื่องราวที่สนใจ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย ทำให้ทราบว่าภาษามีความสำคัญต่อเด็กวัยนี้มาก เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็ว ทำให้มีผลต่อการสื่อสารกับบุคคลอื่น สร้างความสัมพันธ์ทางสังคม แสดงความคิด จินตนาการ และการเรียนรู้วิชาการได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาภาษาให้แก่เด็กโดยให้ความสำคัญกับทุก ๆ ทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดและการคิดวิเคราะห์

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการคิด

การคิดเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในสมอง เป็นตัวสั่งการให้อวัยวะต่าง ๆ ทำงานตามสิ่งที่คิด และเป็นเครื่องมือของมนุษย์ในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม เป็นตัวบอกความมนุษย์แตกต่างสัตว์ทั่ว ๆ ไป ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงการคิดไว้ดังนี้

ความหมายของการคิด

การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมอง ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการคิดไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2547:3) การคิด หมายถึง การค้นหาความหมาย ผู้ที่คิดคือผู้ที่กำลังค้นหาความหมายของอะไรบางอย่าง นั่นคือกำลังใช้สติปัญญาของตนทำความเข้าใจกับการนำความรู้ใหม่ที่ได้เข้าร่วมกับความรู้เดิม หรือประสบการณ์ที่มีอยู่เพื่อหาคำตอบว่าคืออะไร หรือกล่าวอีกแบบหนึ่งว่าเป็นการเอาข้อมูลเก่าที่ระลึกได้เพื่อสร้างเป็นความคิดอ่านเหตุผลหรือข้อตัดสินใจ

ลักขณา สรีวัฒน์ (2549: 7) กล่าวถึงความหมายของการคิดไว้ว่า เป็นพฤติกรรมภายในสมองที่อยู่ในลักษณะหรือรูปแบบของการปฏิบัติการทางสมองที่เป็นกระบวนการแห่งการคิดโดยเริ่มจากสภาพหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหาที่ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด วิตกกังวล อารมณ์ตึงเครียดไม่สบายใจ จึงต้องมีการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้คลายความรู้สึกไม่สบาย หรือเพื่อแก้ไขปัญหานั้น ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปและเกิดความสุขสบายใจได้

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2551: 18) การคิดเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสมองที่มีการค้นหาหลักการหรือข้อความจริงแล้ววิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป ซึ่งการคิดนั้นอาจเกิดจากสิ่งเร้า หรือข้อความจริงที่ได้รับ ร่วมกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ผลของการปรับเปลี่ยนการคิดจะช่วยพัฒนาระดับความคิดให้สูงขึ้น

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553: 3-4) การคิดเป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ อันเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม สิ่งเร้า และสภาพแวดล้อมที่เข้ามากระทบส่งผลให้เกิดความคิดในการสามารถแก้ไขปัญหา หรือปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นได้

ฉันท ชาติทอง (2554: 22) การคิดเป็นกระบวนการทางสมองในการจัดกระทำกับข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่มากระตุ้น การคิดเป็นกระบวนการทางสติปัญญาของบุคคล เป็นกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างสัญลักษณ์ที่ใช้ในการสร้างความหมายความเข้าใจในสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับจากประสบการณ์ การคิดมีลักษณะเป็นกระบวนการทางธรรมชาติของมนุษย์ การคิดเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างความหมายความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่าง ๆ มนุษย์ทุกคนคิดอยู่ทุกขณะ การบอกให้บุคคลหยุดคิดจึงเป็นเรื่องที่ยากเช่นเดียวกับการให้คิด

จากความหมายของการคิดดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า การคิด เป็นกระบวนการทำงานของสมองที่เป็นไปตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม สิ่งเร้า และสภาพแวดล้อมที่เข้ามากระทบ และเป็นกระบวนการทางสติปัญญาของบุคคลเพื่อทำความเข้าใจกับการนำความรู้ใหม่ที่ได้เข้าร่วมกับความรู้เดิม หรือประสบการณ์ที่มีอยู่เพื่อหาคำตอบว่าคืออะไร ผลของการปรับเปลี่ยนการคิดจะช่วยพัฒนาระดับความคิดให้สูงขึ้น

2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดระดับสูง มีความซับซ้อนต้องใช้ทักษะความคิดที่หลากหลายประกอบจึงจะสามารถนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ได้ ทั้งนี้การพัฒนาไปสู่การคิดขั้นสูงได้นั้นจะต้องมีความคิดพื้นฐานและระดับกลางเสียก่อน ทั้งนี้การคิดวิเคราะห์ได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

ความหมายของการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์เป็นทักษะการคิดขั้นสูงมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2544: 6) กล่าวถึง ทักษะการคิดวิเคราะห์ หมายถึง การแยกข้อมูลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วใช้เกณฑ์จัดข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่เพื่อให้เข้าใจและเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลในส่วนต่าง ๆ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์(2546:25) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่าเป็นความสามารถในการสืบค้นข้อเท็จจริงเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง โดยการตีความการจำแนกแยกแยะ และการทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของสิ่งนั้นและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่ไม่ขัดแย้งกันระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เหตุผลที่หนักแน่นน่าเชื่อถือ ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจแก้ปัญหา ประเมิน และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553: 54-55) ความสามารถในการมองเห็นรายละเอียดและจำแนกแยกแยะข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และจัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อค้นหาความจริง ความสำคัญ แก่นแท้ องค์ประกอบหรือหลักการของเรื่องนั้น ๆ สามารถอธิบายตีความสิ่งที่เห็น ทั้งที่อาจแฝงซ่อนอยู่ภายในสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏได้อย่างชัดเจน รวมทั้งหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่าเกี่ยวพันกันอย่างไร อะไรเป็นสาเหตุ ส่งผลกระทบต่อกันอย่างไร อาศัยหลักการใด จนได้ความคิดเพื่อนำไปสู่ การสรุป การประยุกต์ใช้ ทำนายหรือคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

ฉันท ชาติทอง (2554: 40) กล่าวถึงการคิดวิเคราะห์ว่า การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) หมายถึง ความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นเพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

จากความหมายที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ข้างต้น พอจะสรุปความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า เป็นความสามารถในการมองเห็นรายละเอียด จำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นวัตถุ เรื่องราว และเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ได้

ลักษณะของการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่นอกจากจะมีกระบวนการและองค์ประกอบของการคิดแล้วจะมีลักษณะของการคิดวิเคราะห์ ตามที่นักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2547: 23-24) จำแนกลักษณะการคิดวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญ ของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข้าว ข้อความ หรือเหตุการณ์ ฯลฯ
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยการระบุนความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผลหรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง
3. การวิเคราะห์หลักการเป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เช่น การให้ผู้เรียนค้นหาหลักการของเรื่องการระบุจุดประสงค์ของผู้เรียน ประเด็นสำคัญของเรื่อง เทคนิคที่ใช้ในการจูงใจผู้อ่านและรูปแบบของภาษาที่ใช้ ฯลฯ

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549) ลักษณะของการคิดวิเคราะห์ จำเป็นจะต้องมีพื้นฐานหลายประการพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะการคิดที่เป็นหัวใจของการคิด คือ เป้าหมายของการคิด ไม่ว่าจะคิดเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ก็ตาม การตั้งเป้าหมายของการคิดให้ถูกทางเป็นสิ่งสำคัญมาก เนื่องจากการคิดนั้น หากเป็นไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ถึงแม้จะมีความคิดที่มีคุณภาพดีเพียงไรอาจจะมี การคิดให้เกิดความเสียหายและมีผลก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ส่วนร่วมได้
2. ลักษณะการคิดระดับพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับ ได้แก่ การคิด 4 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) การคิดคล่อง 2) การคิดหลากหลาย 3) การคิดละเอียดลออ และ 4) การคิดให้ชัดเจน
3. ลักษณะการคิดระดับกลาง 4 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) การคิดกว้าง 2) การคิดลึกซึ้ง 3) การคิดไกล และ 4) การคิดอย่างมีเหตุผล ลักษณะการคิดระดับสูง ได้แก่ การคิดที่ต้องมีกระบวนการ มีขั้นตอนที่มากและซับซ้อนขึ้นที่เรียกว่า กระบวนการคิด และกระบวนการคิดที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก คือ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

จากคำกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ มีลักษณะดังนี้

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนสำคัญขององค์ประกอบ
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ส่วนสำคัญ ของสิ่งต่าง ๆ
3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ส่วนสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ว่าจะมีความสัมพันธ์กับหลักการใด

กระบวนการคิดวิเคราะห์

กระบวนการคิดเปรียบเสมือนขั้นตอนสำคัญในการที่จะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ นักวิชาการหลายคนได้กล่าวไว้ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2551: 13-14) กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้ ขั้นตอนการคิดวิเคราะห์ ได้แก่

1. กำหนดสิ่งสำเร็จรูปสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวเป็นตัวต้นเรื่อง เช่น ต้นไม้ สัตว์ พลเมืองดี ภาวะโลกร้อน อาหารสำเร็จรูป นิทาน และข่าว

2. คำถามหรือปัญหาเพื่อค้นหาความจริง เช่น

2.1 ต้นไม้มีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างไร

2.2 สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมได้แก่อะไรบ้าง

2.3 พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยควรมีลักษณะอย่างไร

2.4 ภาวะโลกร้อนมีสาเหตุมาจากสิ่งใด

2.5 อาหารสำเร็จรูปมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

2.6 นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดที่คืออะไรบ้าง

2.7 จงเรียงลำดับประชากรในภาคต่าง ๆ ของประเทศจากมากไปน้อย

2.8 สาเหตุสำคัญที่ทำให้ถึงแก่สละเสียดคืออะไร

2.8 ข่าวทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญในวันนี้มีอะไรบ้าง

3. พินิจพิเคราะห์แยกแยะกระจายสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วนย่อย เช่น ต้นไม้มีความสำคัญต่อมนุษย์ คือ เป็นร่มเงาบังแสงแดด ต้นไม้บางชนิดเป็นยารักษาโรค ผลไม้นำมาเป็นอาหาร ลำต้นของไม้ยืนต้นนำมาสร้างบ้านเป็นที่อยู่อาศัยทำเครื่องเรือน เครื่องใช้

สรุปเป็นคำตอบ หรือตอบปัญหานั้น ๆ กล่าวคือ เมื่อจำแนกแยกแยะตอบคำถามแล้วจะได้ความคิดว่าต้นไม้มีความสำคัญต่อมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เพื่อได้ข้อสรุปและนำไปเป็นแนวทางทางการตัดสินใจประยุกต์ใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ต่อไป

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553: 55) ได้กล่าวถึงกระบวนการคิดว่ามีขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่จะวิเคราะห์ว่าจะวิเคราะห์อะไร กำหนดขอบเขตและนิยามของสิ่งที่จะคิดให้ชัดเจน เช่น จะวิเคราะห์ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อม หมายถึงปัญหาเกี่ยวกับขยะที่เกิดขึ้นในโรงเรียนของเรา

2. กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ว่าต้องการวิเคราะห์เพื่ออะไร เช่น เพื่อจัดอันดับเพื่อหาเอกลักษณ์ เพื่อหาข้อสรุป เพื่อหาสาเหตุ และเพื่อหาแนวทางแก้ไข

3. พิจารณาข้อมูลความรู้ ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ว่าจะใช้หลักใดเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และจะใช้หลักความรู้ไหน ควรใช้ในการวิเคราะห์อย่างไร เช่น จะจำแนกหรือจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในห้องเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จะใช้เกณฑ์อะไรจำแนก เช่น เกณฑ์สิ่งมีชีวิตกับ

ไม่มีชีวิต หรือเกณฑ์สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติสรุปและรายงานผลการวิเคราะห์ได้เป็นระบบระเบียบชัดเจน

จากนักวิชาการได้กล่าวไว้ข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า กระบวนการคิดวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดเป้าหมายหรือสิ่งที่วิเคราะห์ก่อน
- 2) กำหนดคำถามหรือปัญหาเพื่อค้นหาความจริง
- 3) พิจารณาข้อมูลความรู้ ทฤษฎีหลักการที่จะใช้ในการวิเคราะห์ และ
- 4) พิจารณาแยกแยะส่วน ต่าง ๆ ของสิ่งที่วิเคราะห์

ทฤษฎีการคิดวิเคราะห์

ทฤษฎีการคิดวิเคราะห์ ต้องอาศัยทฤษฎีทางสติปัญญาและการเรียนรู้ ตลอดจนจิตวิทยาการศึกษาของนักวิชาการประกอบ ซึ่งพอจะสรุปเป็นแนวทฤษฎีของการคิดวิเคราะห์ ได้ดังนี้

เพียเจต์ (Piaget, อ้างอิงใน ทิศนา แคมมณี, 2548: 64) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นพัฒนาการด้านสติปัญญาของบุคคลเป็นไปตามวัยต่าง ๆ 4 ลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส (Sensor Motor Period) เป็นขั้นพัฒนาการแรกเกิด -2 ปี ความคิดของเด็กในวัยนี้ขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้และการกระทำเด็กยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และยังไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น

ขั้นที่ 2 ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด (Preoperational Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 2-7 ปี ความคิดขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ ไม่สามารถเข้าใจเหตุผลได้อย่างลึกซึ้ง สามารถเรียนรู้และใช้สัญลักษณ์ได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการคิดแบบรูปธรรม (Concrete Operational Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 7-11 ปี เป็นขั้นที่การคิดของเด็กไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กสามารถสร้างภาพในใจและสามารถคิดย้อนกลับได้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวเลขและสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการคิดแบบนามธรรม (Normal Operational Period) เป็นขั้นพัฒนาการในช่วงอายุ 11-15 ปี เด็กสามารถคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ และสามารถคิดตั้งสมมติฐานและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้

บรูเนอร์ (Bruner, อ้างอิงใน ทิศนา แคมมณี, 2548: 66) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์แบ่งได้เป็น 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้จากการกระทำ (Enactive stage) คือขั้นของการเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้สิ่งต่าง ๆ การลงมือกระทำช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี การเรียนรู้เกิดจากการกระทำ

ขั้นที่ 2 ขั้นการเรียนรู้เกิดจากความคิด (Iconic Stage) เป็นขั้นตอนที่เด็กสร้างมโนภาพในใจได้ และสามารถเรียนรู้ภาพแทนของจริงได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการเรียนรู้ลักษณะและนามธรรม (Symbolic Stage) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมได้

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางด้านสติปัญญาของมนุษย์เป็นไปตามระดับขั้นโดยกำหนดในแต่ละชั้นตามช่วงอายุ เด็กจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีจากการกระทำโดยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า

บลูม (Bloom, 1961, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี และคณะ, 2544: 11-13) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายของการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึกหรือเจตคติ (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psycho-motor Domain) ได้กล่าวถึงรายละเอียดความรู้ไว้ 6 ระดับ คือ

1. ระดับความรู้ ความจำ (Memory)
 - 1.1 ความรู้เฉพาะสิ่ง (Know Ledge of Specifics)
 - 1.1.1 ความรู้ศัพท์เฉพาะ (Of Terminology)
 - 1.1.2 ความรู้ข้อเท็จจริง เฉพาะสิ่ง (Knowledge of Specifics)
 - 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of Ways and Means of Dealing with Specifics)
 - 1.2.1 ความรู้เรื่องแบบแผนนิยม (Knowledge of Conventions)
 - 1.2.2 ความรู้แนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Knowledge of Trend and Sequence)
 - 1.2.3 ความรู้เรื่องการจัดจำพวกและประเภท (Knowledge of Classifications and Categories)
 - 1.2.4 ความรู้เรื่องเกณฑ์ (Knowledge of Criteria)
 - 1.2.5 ความรู้เรื่องระเบียบวิธี (Knowledge of Methodology)
 - 1.3 ความรู้เรื่องสากลและนามธรรมต่าง ๆ (Knowledge of the Universals and Abstraction Field)
 - 1.3.1 ความรู้เรื่องหลักการและข้อสรุปทั่วไป (Knowledge of Theories and Generalizations)
 - 1.3.2 ความรู้เรื่องทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures)
2. ระดับความเข้าใจ (Comprehension)
 - 2.1 การแปล (Translation)
 - 2.2 การตีความ (Interpretation)
 - 2.3 การสรุปอ้างอิง (Extrapolation)
3. ระดับการประยุกต์ (Application)
 - 3.1 การประยุกต์ (Application)
4. ระดับการคิดวิเคราะห์ (Analysis)

4.1 การวิเคราะห์หน่วยย่อย (Analysis of Element)

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship)

4.3 การวิเคราะห์หลักการจัดระเบียบ (Analysis of Organization Principles)

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis)

5.1 ผลิตผลที่สื่อความหมายหรือมีลักษณะพิเศษเฉพาะ (Production of a Unique Communication)

5.2 ผลิตผลในลักษณะของแผนงานหรือชุดปฏิบัติการ (Production of Plan, or Proposed Set of Operations)

5.3 ผลิตผลในลักษณะของแผนงานหรือชุดปฏิบัติการ (Derivation of a Set of Abstract Relations)

6. ระดับการประเมิน

6.1 การตัดสินใจตามเกณฑ์ภายใน (Judgments in Terms of Internal Criteria)

6.2 การตัดสินใจตามเกณฑ์ภายนอก (Judgments in Terms of External Criteria)

มาร์ซาโน (ปรียานุช สถาวรมณี, 2548: 24-25, อ้างอิงใน Marzano, 2001: 60) ได้พัฒนารูปแบบจุดมุ่งหมายทางการศึกษารูปแบบใหม่ (A New Taxonomy of Educational Objectives) ประกอบด้วยความรู้ 3 ประเภท และกระบวนการจัดกระทำกับข้อมูล 6 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูล เน้นการจัดระบบความคิดเห็น จากข้อมูลง่ายสู่ข้อมูลยาก เป็นระดับความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง ลำดับของเหตุการณ์ สาเหตุและผล เฉพาะเรื่อง และหลักการ

2. กระบวนการ เน้นกระบวนการเพื่อการเรียนรู้ จากทักษะสู่กระบวนการอัตโนมัติ อันเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถที่สั่งสมไว้

3. ทักษะ เน้นการเรียนรู้ที่ใช้ระบบโครงสร้างกล้ำเนื้อจากทักษะง่ายสู่กระบวนการที่ซับซ้อนขึ้น

กระบวนการจัดกระทำกับข้อมูล 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ขั้นรวบรวม เป็นการคิดทบทวนความรู้เดิม รับข้อมูลใหม่ และเก็บเป็นคลังข้อมูลไว้ เป็นการถ่ายโยงความรู้จากความรู้จากความจำถาวรสู่ความจำนำไปใช้ในการปฏิบัติการโดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจโครงสร้างของความรู้

ระดับที่ 2 ขั้นเข้าใจ เป็นการเข้าใจสาระที่เรียนรู้ สู่การเรียนรู้ใหม่ในรูปแบบการใช้สัญลักษณ์ เป็นการสังเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานของความรู้โดยเข้าใจประเด็นความสำคัญ

ระดับที่ 3 ขั้นวิเคราะห์ เป็นการจำแนกความเหมือนและความต่างอย่างมีหลักการ การจัดหมวดหมู่ที่สัมพันธ์กับความรู้ การสรุปอย่างสมเหตุสมผลโดยสามารถบ่งชี้ข้อผิดพลาดได้การประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่โดยใช้ฐานความรู้ และการคาดการณ์ผลที่ตามมาบนพื้นฐาน ของข้อมูล

ระดับที่ 4 ขึ้นใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ เป็นการตัดสินใจในสถานการณ์ที่ไม่มีคำตอบชัดเจน การแก้ไขปัญหาที่ยุ่งยาก การอธิบายปรากฏการณ์ที่แตกต่าง และการพิจารณาหลักฐานสู่การสรุปสถานการณ์ที่มีความซับซ้อน การตั้งข้อสมมุติฐานและการทดสอบสมมุติฐานนั้นบนพื้นฐาน ของความรู้

ระดับที่ 5 ขึ้นบูรณาการความรู้ เป็นการจัดระบบความคิดเพื่อบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด การกำกับติดตามการเรียนรู้ และการจัดขอบเขตการเรียนรู้

ระดับที่ 6 ขึ้นจัดระบบแห่งตน เป็นการสร้างระดับแรงจูงใจต่อภาวะการณ์เรียนรู้ และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในการเรียนรู้ รวมทั้งความตระหนักในความสามารถของการเรียนรู้ที่ตนเองมี

จากทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า ทฤษฎีการคิดวิเคราะห์ต้องอาศัย ทฤษฎีสติปัญญาของเพียเจท์ ซึ่งมุ่งเน้นลำดับขั้นของการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยซึ่งมี 4 ขั้นตอน บรูเนอร์ ก็ได้ให้ความสำคัญของขั้นทางปัญญาของมนุษย์ซึ่งมี 3 ขั้นด้วยกัน ส่วน บลูม จะเป็นการเน้น จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

2.5 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์

ชูสิทธิ์ ทินบุตร (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ที่ส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและพัฒนาแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบจำลองที่พัฒนาขึ้น และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้แบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ต้นแบบแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาพัฒนาขึ้นตามหลักการ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ มากำหนดองค์ประกอบซึ่งมี 8 องค์ประกอบดังนี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 สถานการณ์ปัญหา (Problem-base) องค์ประกอบที่ 2 กรณีใกล้เคียง (Related Case) องค์ประกอบที่ 3 การเรียนแบบร่วมมือ (Collaboration) องค์ประกอบที่ 4 ธนาคารความรู้ (Resource) องค์ประกอบที่ 5 ฐานความช่วยเหลือ (Scaffolding) องค์ประกอบที่ 6 เครื่องมือทางปัญญา (Cognitive Tools) องค์ประกอบที่ 7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ และองค์ประกอบที่ 8 เทคนิคผังกราฟิก (Graphic Organizers) 2) การตรวจสอบคุณภาพแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ โดยการพิจารณาความตรงภายในของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนการตรวจสอบความตรงภายนอกจากการทดลองใช้ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ บนเครือข่ายฯ มีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน และ 3) ผล

การใช้แบบจำลองสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่พัฒนาขึ้นพบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้

สุทธิณี เพชรทองคำ (2556) ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอน ตามแนว คอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบทั่วไป 3) ศึกษามโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนว คอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 4) เปรียบเทียบมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนเท่ากับร้อยละ 75.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 และ 4) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลงานวิจัยข้างต้นพบว่าการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนนั้น ส่วนมากใช้แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ทั้งนี้เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเต็มที่ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และออกแบบชิ้นงาน อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์คือเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างแบบจำลอง มีการหาประสิทธิภาพของแบบจำลองที่สร้างขึ้น ส่วนมากแนวคิดดังกล่าวจะเหมาะกับการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ทั้งระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

งานวิจัยต่างประเทศ

Bowman and other (1995) ได้วิจัยเรื่องผลของการใช้การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับครู ก่อนประจำการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สสำรวจผลการปฏิบัติการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่เกี่ยวกับการสาธิตการสอน 2) การสร้างความเข้าใจในการสอนยิ่งขึ้น สสำรวจสิ่งที่ผู้ทำหน้าที่โค้ชให้การช่วยเหลือภายหลังการประชุม และ 3) สสำรวจความพึงพอใจในการ

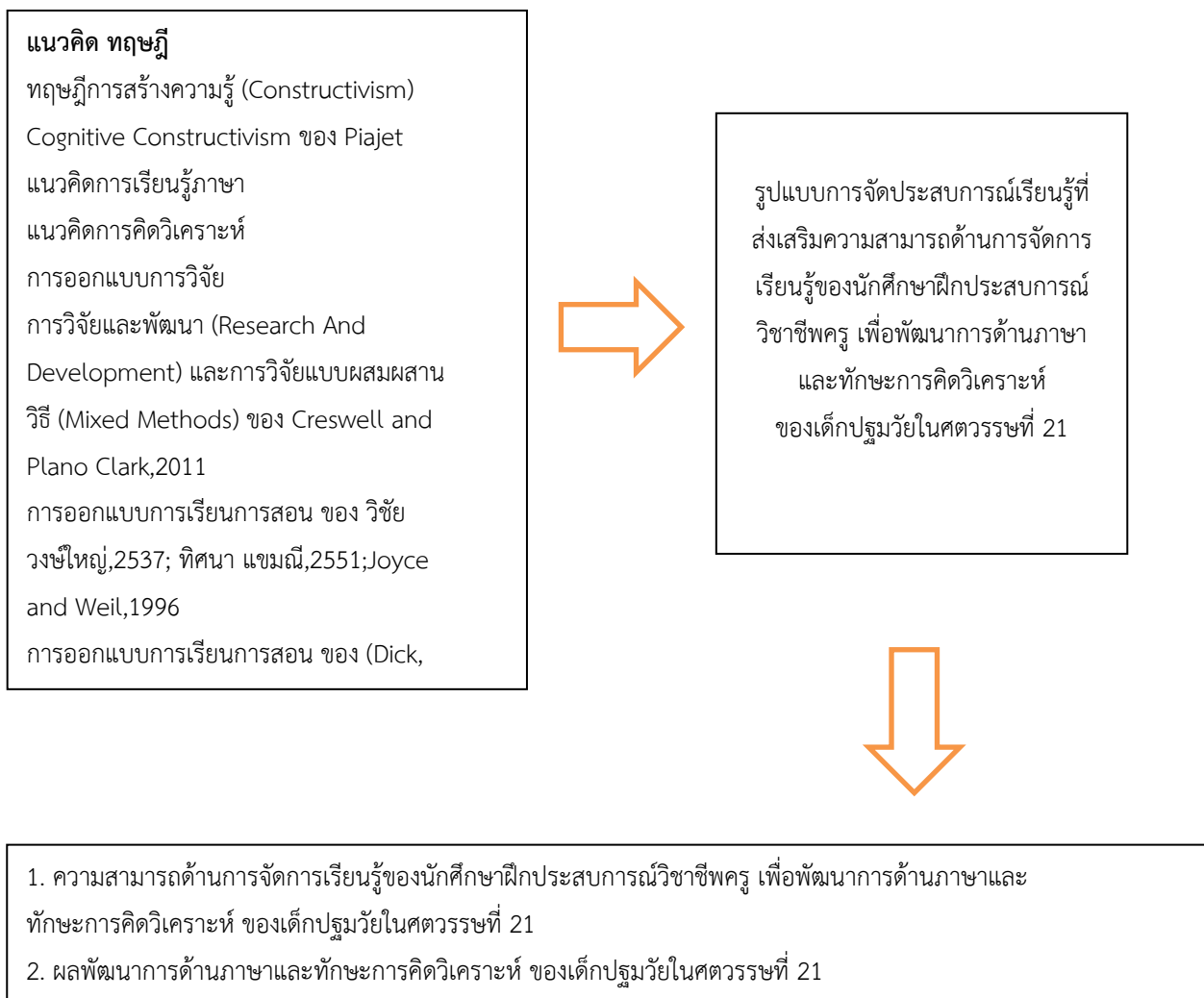
ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อนหลัง มีกลุ่มควบคุม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ มีนักเรียนฝึกหัดครู จำนวน 32 คน และครูที่ร่วมดำเนินการ จำนวน 24 คน ซึ่งนักเรียนจะสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้รับการอบรม การช่วยเหลือโดยการโค้ช แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ได้รับการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการสอนมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความสำคัญในการสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียนฝึกหัดครูในการเน้นการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับตลอดจนร่วมมือกันในการพัฒนาความรู้ความสามารถและการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนยังส่งเสริมให้ครูมีเจตคติที่ดีก่อนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

Britton and Kenneth (2009) ได้วิจัยเรื่องการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การทดสอบแนวคิดโดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อทดสอบผลของการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการฝึกประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูก่อนประจำการกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 4 คน ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และเทคนิคของการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จับคู่สังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนซึ่งกันและกัน จดบันทึกข้อมูล และร่วมประชุมปรึกษาหารือ ผลการศึกษาพบว่า การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนการสอน

2.6 สรุปกรอบแนวความคิด

รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดการวิจัย ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 สรุปกรอบแนวความคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีรายละเอียด ดังนี้ การวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2. เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

4. เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mix Method) ประเภท Exploratory Design ใช้แบบแผนการวิจัยแบบสองระยะต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและต่อด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่

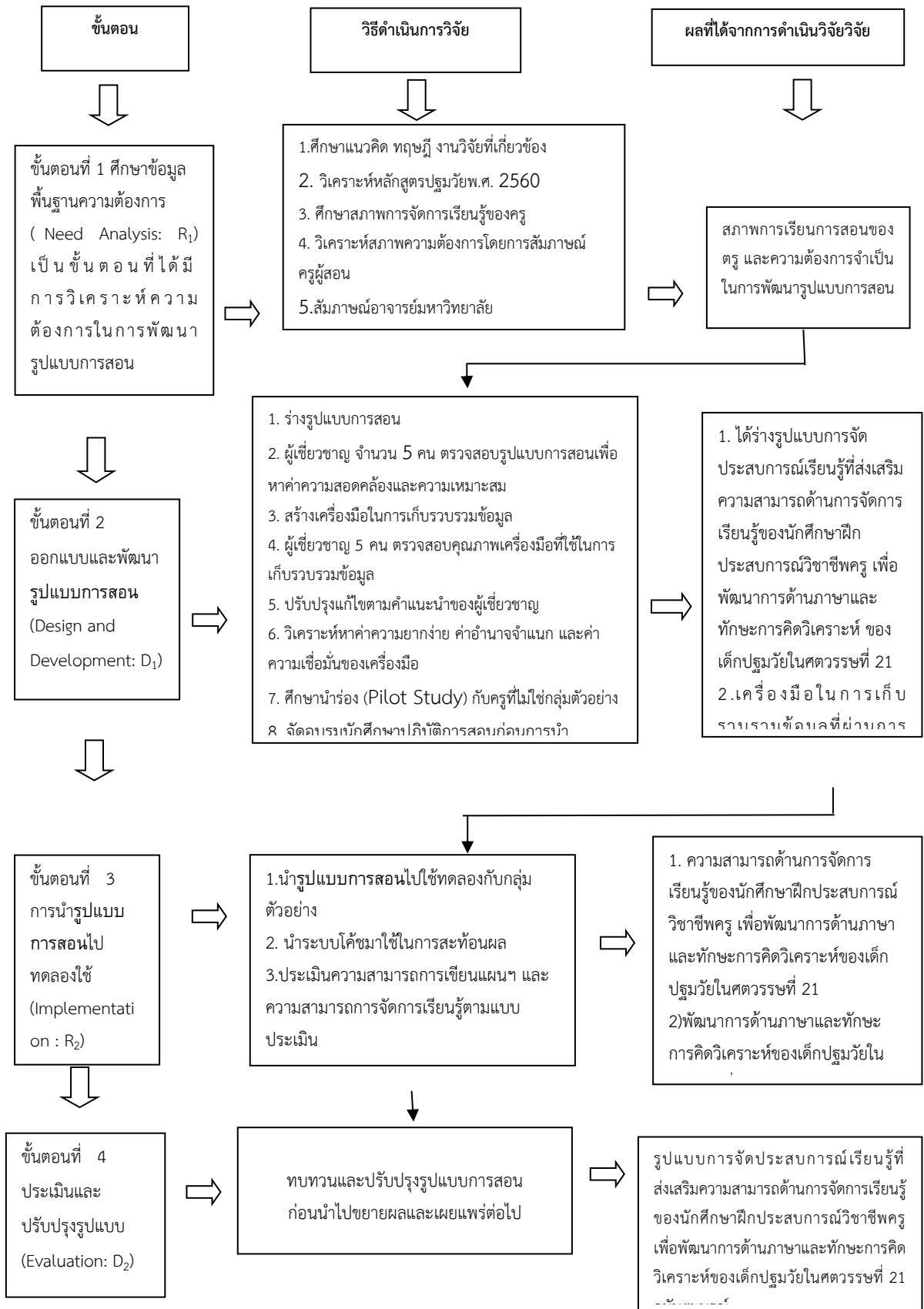
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอน (Need Analysis: R1)

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development: D1)

ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ (Implementation: R2)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอน (Evaluation: D2)

โดยแสดงเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบดำเนินการวิจัย

สำหรับรายละเอียดดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษา และทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ (Need Analysis: R₁)

การศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการ

1. ศึกษาสภาพปัญหาและข้อมูลพื้นฐานความต้องการสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกี่ยวข้องการพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่ และแนวคิดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1.2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Deep Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) โดยผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview) โดยสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

1.3 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Deep Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) โดยสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร เพื่อใช้ในการวิเคราะห์สภาพปัญหาและการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ของครู

2. แบบสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวิเคราะห์เอกสาร

1. การดำเนินการวิจัยในขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

1.2 กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ให้ครอบคลุมสภาพและสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

1.3 นำแบบวิเคราะห์เอกสารเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ

ความถูกต้องและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และประเด็นคำถาม โดยใช้แบบประเมินซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

1.4 นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้ในการวิเคราะห์เอกสาร

2. แบบสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 กำหนดโครงสร้างและประเด็นการสัมภาษณ์

2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview) ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร

2.4 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และประเด็นคำถาม โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

3.2 กำหนดโครงสร้างและประเด็นการสัมภาษณ์

3.3 สร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง(Semi-structure Interview) ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร

3.4 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และประเด็นคำถาม โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ	5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ	3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ	1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน	4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน	3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน	2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน	1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน	1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

3.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง ผลจากการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนความสอดคล้องของประเด็นในการวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารข้อมูลพื้นฐานเชิงหลักการ และวิเคราะห์เอกสารแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และความต้องการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษา และทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.2 ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D1) และการศึกษานำร่อง (Pilot Study) รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการ

1. การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง

1.1 นำร่างรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน โดยเป็นการสนทนากลุ่มย่อย (FCG) เพื่อตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาความสอดคล้องและความเหมาะสม จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุง

1.2. นำร่างรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

2.2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.3 แบบประเมินโครงร่างของรูปแบบการสอน

2.4 แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

2.5 แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.6 แบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.7 แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.8 แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

เพื่อกำหนดกรอบร่างแนวคิดและสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการ

- 1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์
- 1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์
- 1.3 ศึกษาเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการจัดประสบการณ์
- 1.4 กำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์
- 1.5 นำรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้

(Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้องและความเหมาะสม ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

1.6 นำรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 ไปใช้ในการนำร่อง (Pilot Study) กับเด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยจัด ประสบการณ์ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมความสามารถด้านการ จัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิด วิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการ

การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการ สอน

2.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับเนื้อหาเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ รูปแบบการสอนฯ

2.1.3 วิเคราะห์ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบการสอนฯ

2.1.4 กำหนดแนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

2.1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนฯ จำนวน 4 แผน

2.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนฯ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญประกอบ ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.1.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการ

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

2.2.3 วิเคราะห์ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

2.2.4 กำหนดวัตถุประสงค์ของการวัดความรู้ความเข้าใจ

2.2.5 สร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 1 ชุด

2.1.6 นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญประกอบ ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.2.7 นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ไปหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัด โดยนำไปทดสอบกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสาขาวิชาการสอนสังคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา โดย Cronbach (1970)

2.2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.3 แบบประเมินโครงสร้างของรูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการ

การประเมินโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย การออกแบบการประเมินโครงสร้างของรูปแบบการสอน

2.3.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการออกแบบการประเมินโครงสร้างรูปแบบการสอน

2.3.3 สร้างแบบประเมินโครงสร้างรูปแบบการสอน

2.3.4 นำแบบประเมินโครงสร้างรูปแบบการสอนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.3.6 นำผลการประเมินความสอดคล้องมาวิเคราะห์ข้อมูลและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้การออกแบบการประเมินโครงสร้างรูปแบบการสอนถูกต้องสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น ก่อนที่จะนำไปใช้

2.4 แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน พัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีการดำเนินการ

2.4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

2.4.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

2.4.3 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

2.4.4 สร้างแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

2.4.5 นำแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน มาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ	5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ	3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ	1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.5 แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยใช้รูปแบบการสอน พัฒนารูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีการดำเนินการ

2.5.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.5.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.5.3 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.5.4 สร้างแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.5.5 นำแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.5.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.6 แบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีการดำเนินการ

2.6.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.6.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.6.3 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.6.4 สร้างแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.6.5 นำแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

มาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.6.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.7 แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยใช้รูปแบบการสอน พัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีการดำเนินการ

2.7.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.7.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.7.3 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.7.4 สร้างแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.7.5 นำแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.7.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.8 แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยใช้รูปแบบการสอน พัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีการดำเนินการ

2.4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.4.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยเกี่ยวกับแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.4.3 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.4.4 สร้างแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.4.5 นำแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความสอดคล้อง โดยใช้แบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (Best, 1986: 195)

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

ระดับ 4	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายระดับคะแนนความสอดคล้องตามเกณฑ์ดังนี้ (Best, 1986: 195)

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49	หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้อง ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงเป็นที่ยอมรับได้

2.4.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นจากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implementation: R2)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) มาเป็นแบบแผนในการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ประชากร

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาปฐมวัย ที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ สาขาปฐมวัยที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample)

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดียวมีการทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอน (The One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 144) ดังนี้
แบบแผนการทดลองเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านภาษาและคิดวิเคราะห์ มีดังนี้

O_1	X	O_2
-------	---	-------

O_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอน

X หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

O_2 หมายถึง การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอน

การติดตามโดยใช้การโค้ช

ผู้วิจัยได้ติดตามการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

ประชากร

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ สาขาปฐมวัยที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุสาขาปฐมวัยที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 10 คน

2. เด็กปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุสาขาปฐมวัยที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพนปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ดที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) จำนวน 100 คน

วิธีดำเนินการทดลอง

การพัฒนาารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองไ ดังนี้

การอบรมใช้รูปแบบกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ

1. ปฐมนิเทศและชี้แจงรายละเอียดการทดลองใช้รูปแบบการสอน ได้แก่ หลักการและเหตุผล เป้าหมายของหลักสูตร สารการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
2. ทดสอบความสามารถการจัดการเรียนรู้ของครูก่อนที่เข้ารับการอบรม โดยใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ
3. อบรมนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอน
5. ประเมินความสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอน
6. ประเมินความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของครูที่เข้ารับการอบรม โดยใช้แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบวัดชุดเดียวกับแบบวัดก่อนอบรม แต่สลับข้อ สลับตัวเลือก

การทดลองใช้รูปแบบกับนักเรียน

1. ปฐมนิเทศนักเรียนโดยการใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
2. ประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนเรียน โดยใช้แบบประเมินซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ
3. นักศึกษาที่ผ่านการอบรมและอาสาสมัครเข้าร่วมการวิจัย นำรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ เพื่อพัฒนาการด้าน

ภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ไปใช้ทดลองกับนักเรียน ตามจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4. ประเมินพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

การโค้ช

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สมัครเข้ากลุ่มทดลองโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง จากนั้นผู้วิจัยออกติดตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้การโค้ช ซึ่งใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง จำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง 4 ชั่วโมง

3.4 ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการสอน (Evaluation: D2)

วัตถุประสงค์

เพื่อหาประสิทธิผลและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการพิจารณา และปรับปรุง โดยมีขั้นตอนวิธีการดังนี้

1. ประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับรูปแบบการสอนฯ
2. ประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาฯ
3. สอบถามความคิดเห็นของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนฯ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 3) เพื่อนำไปทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 4) เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mix Method) ประเภท Exploratory Design ใช้แบบแผนการวิจัยแบบสองระยะต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและต่อยอดด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอน (Need Analysis: R1) ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development: D1) ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ (Implementation: R2) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอน (Evaluation: D2) ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลดังกล่าว ดังต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ (Need Analysis: R1)

ในขั้นที่ 1 นี้คณะผู้วิจัยได้มีวิธีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยคณะผู้วิจัยได้รายงานผลการวิจัยดังนี้

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1. ผลศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเกี่ยวข้องการพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ และแนวคิดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู จากเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย จากการศึกษา และวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปผลได้ดังนี้

การพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ได้แก่ แนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning): เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ทฤษฎีพัฒนาการ ทางสติปัญญาของเพียเจต์: เข้าใจพัฒนาการทางความคิดของเด็กในแต่ละช่วงวัย แนวคิดการสร้างความรู้ ด้วยตนเอง (Constructivism): ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจจากประสบการณ์ และการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงเนื้อหาหลายด้านเข้าด้วยกัน

ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้แก่ การวางแผน การสอน เป็นความสามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์และออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสม การจัดการชั้น เรียน ได้แก่ทักษะในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน การใช้สื่อและเทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัย การประเมินผล เป็นทักษะในการวัด และประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเหมาะสม

การพัฒนา ด้านภาษาของเด็กปฐมวัย ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาของชอมสกี เน้นความสามารถ ทางภาษาที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แนวคิดการเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ เน้นส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ผ่านการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน และการส่งเสริมทักษะทางภาษาแบบองค์รวมมุ่งเน้นพัฒนาทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมกัน

การพัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ทฤษฎีปัญหาของการ์ตเนอร์ ซึ่งส่งเสริมการพัฒนาปัญญาด้านต่างๆ อย่างรอบด้าน แนวคิดการคิดแบบวิทยาศาสตร์เน้นฝึกการสังเกต ตั้งคำถาม และหาคำตอบอย่างเป็นระบบ และการจัดประสบการณ์แบบโครงงานมุ่งเน้นส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ผ่านการทำโครงการที่สนใจ

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะ 4C ประกอบด้วย การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ การบูรณาการเทคโนโลยีที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ อย่างเหมาะสม และการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นเป็นปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน

จากการศึกษาเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า การพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ที่มี ประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงหลายปัจจัย ทั้งด้านทฤษฎีการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็ก และทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งตัวนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและเด็กปฐมวัยไปพร้อม กัน

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า มีประเด็นสำคัญหลายประการที่ควรให้ความสำคัญ

ประการแรก การพัฒนาทักษะการออกแบบกิจกรรมที่บูรณาการการพัฒนาภาษาและการคิดวิเคราะห์เป็นสิ่งสำคัญ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความรู้ด้านทฤษฎีพัฒนาการเด็กและการประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก

ประการที่สอง การพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสมเป็นทักษะที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน โดยต้องคำนึงถึงการนำมาใช้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับวัยของเด็กปฐมวัย

ประการที่สาม การส่งเสริมทักษะการจัดการชั้นเรียนเชิงบวกและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นสิ่งสำคัญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถในการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริง ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของเด็กแต่ละคน

นอกจากนี้ การเสริมสร้างทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้ปกครองก็เป็นอีกหนึ่งความต้องการจำเป็น เนื่องจากการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

ประการสุดท้าย การพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การส่งเสริมทักษะการสะท้อนคิดและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 ล้วนเป็นความต้องการจำเป็นที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การตระหนักถึงความต้องการจำเป็นเหล่านี้และนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสม จะช่วยเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการศึกษาในศตวรรษที่ 21

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีประเด็นสำคัญ

หลายประการ ดังนี้

ประการแรก การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติจริงและสอดคล้องกับบริบทการศึกษาปฐมวัยสมัยใหม่เป็นสิ่งสำคัญ ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างทักษะการออกแบบกิจกรรมที่บูรณาการการพัฒนาภาษาและการคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ การพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน

ประการที่สอง การเสริมสร้างทักษะการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริงและการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการจัดการชั้นเรียนเชิงบวกและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การจัดการประสบการณ์เรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่สาม การส่งเสริมทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กเป็นอีกหนึ่งความต้องการจำเป็น ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียน

ประการที่สี่ การเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาความสามารถในการบูรณาการทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้ากับการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ

ประการที่ห้า การส่งเสริมทักษะการสะท้อนคิดและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อความเป็นครูมืออาชีพ รวมถึงการจัดให้มีการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานการณ์จริงอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสบการณ์ตรง เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ยังมีความต้องการในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานศึกษาปฐมวัยต้นแบบเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากแนวปฏิบัติที่ดี การพัฒนาระบบพี่เลี้ยงและการโค้ชที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักศึกษา ตลอดจนการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ออนไลน์สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การจัดให้มีการสัมมนาและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างนักศึกษา ครูพี่เลี้ยงและผู้เชี่ยวชาญในวงการการศึกษาปฐมวัย ก็เป็นอีกหนึ่งความต้องการที่สำคัญ รวมถึงการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานและการสืบเสาะหาความรู้ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย

ท้ายที่สุด การเสริมสร้างความเข้าใจในการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมและการตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียน การพัฒนาทักษะการใช้การเล่นเป็นฐานในการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการรอบด้าน การส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาปฐมวัยที่ตอบสนองต่อความท้าทายในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาความสามารถในการบูรณาการการจัดประสบการณ์เรียนรู้กับการพัฒนาทักษะทางสังคมและอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ล้วนเป็นความต้องการจำเป็นที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับอุดมศึกษา

การนำแนวทางเหล่านี้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา

จะช่วยเสริมสร้างความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการศึกษาในศตวรรษที่ 21

4.2 ผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบ (Design and Development: D1)

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 คณะผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการทั้งทางด้านเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ตลอดจนสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ยังให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้พิจารณาและตรวจคุณภาพรูปแบบ โดยคณะผู้วิจัยได้นำมาพัฒนารูปแบบฉบับร่าง ซึ่งรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง มีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ
- 1.2 หลักการของรูปแบบ
- 1.3 เป้าหมายของรูปแบบ
- 1.4 จุดประสงค์ของรูปแบบ
- 1.5 การออกแบบแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย
- 1.6 บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้
- 1.7 ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์
- 1.8 การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์
- 1.9 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์
- 1.10 การประเมินผลการเรียนรู้

รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบแต่ละองค์ประกอบ แสดงให้เห็นดังต่อไปนี้

1.1 ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยถือว่าการพัฒนาความสามารถในการคิดเป็น

หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะการให้ผู้เรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น สร้างองค์ความรู้ได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาประชากร โดยเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กวัยนี้พัฒนาการทั้งด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์จิตใจ และด้านสติปัญญาอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 8) ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเองเพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่มชีวิตและช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตเด็กแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของเด็กที่จะส่งผลต่อเนื่องจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญ จะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้าน ที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอกอันจะส่งผลเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ประสบการณ์สำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็กนั้น พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจำเป็นต้องสนับสนุนให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหว ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การสร้างความรัก ความผูกพันกับคนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้น การฝึกทักษะต่าง ๆ ต้องให้เด็กมีประสบการณ์สำคัญผ่านการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการเล่น ให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเลียนแบบลงมือลองผิดลองถูกสำรวจ ทดลอง และลงมือกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ บุคคลและธรรมชาติรอบตัวเด็ก ตามบริบทของสภาพแวดล้อม จำเป็นต้องมีการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 15)

ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับผู้อื่นในลักษณะใด ย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคมช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่นมั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้มีแนวคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่าง ๆ การปรับตัวของเด็กได้รับอิทธิพลจากภาษาพูด ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของภาษาว่าเกิดจากความจำเป็นของมนุษย์ที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ภาษาเป็นสื่อกลางในการตอบตกลง บอกกล่าวทำความเข้าใจระหว่างบุคคล เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยให้คนคิดวินิจฉัย คุณภาพของสติปัญญา พัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กทั้งทางด้าน การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนนั้นเป็นพัฒนาการที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเพิ่มระดับความซับซ้อนมากขึ้นจากการเปล่งเสียงไปสู่ระดับคำ ประโยค การเข้าใจความหมายและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท การพัฒนาทางภาษานั้นจะเป็นไปตามวัย ประสบการณ์และการฝึกฝนของแต่ละบุคคลด้วย

เนื่องจากพัฒนาการทางภาษามีความสัมพันธ์กันต่อกัน

การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการสืบค้นข้อเท็จจริงเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง โดยการตีความ การจำแนกแยกแยะ และการทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของสิ่งนั้น และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่ไม่ขัดแย้งกันระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เหตุผลที่หนักแน่นน่าเชื่อถือ ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจแก้ปัญหา ประเมิน และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การคิดวิเคราะห์ยังเป็นความสามารถในการมองเห็นรายละเอียด และจำแนกแยกแยะข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และจัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อค้นหาความจริง ความสำคัญ แก่นแท้ องค์ประกอบหรือหลักการของเรื่องนั้น ๆ สามารถอธิบายตีความสิ่งที่เห็น ทั้งที่อาจแฝงซ่อนอยู่ภายในสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏได้อย่างชัดเจน รวมทั้งหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร อะไรเป็นสาเหตุ ส่งผลกระทบต่อกันอย่างไร อาศัยหลักการใด จนได้ความคิดเพื่อนำไปสู่ การสรุป การประยุกต์ใช้ ทำนายหรือคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546: 25)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ที่จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ขึ้นชื่อว่าได้พัฒนาการศึกษาอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้ยังพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กัน ทำให้เป็นจังหวัดที่มีความเจริญไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามในการดำเนินการศึกษา แม้จะมีสถาบันการศึกษาจำนวนมากทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา แต่ก็ยังพบว่าครูปฐมวัยส่วนใหญ่ยังสอนในลักษณะบรรยายมากกว่าการให้ผู้เรียนลงมือทำ เป็นการสอนเด็กปฐมวัยเพียงการเคลื่อนไหวอวัยวะ หรือปฏิสัมพันธ์เท่านั้น ในทางตรงกันข้ามละเลยไม่สนใจเรื่องภาษา และทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยมองว่าเด็กยังเล็กไม่สามารถใช้ภาษาได้ดี หรืออาจจะคิดวิเคราะห์ไม่เป็น เหตุนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เด็กปฐมวัยเมื่อเข้าเรียนระดับประถมศึกษาจึงไม่เกิดทักษะดังกล่าว เข้ากับเพื่อนไม่ได้ สื่อสารกับผู้ปกครองและครูไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถคิดวิเคราะห์จากสื่อต่าง ๆ หรือจากการฟัง และการพูดได้ ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงเป็นสาขาหนึ่งที่เมื่อจบออกไปเป็นข้าราชการครู จะต้องนำความรู้ที่ได้จากกระบวนการวิจัยไปพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยด้านพัฒนาการทางภาษาและคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยพบว่า ญัฐณานันทรราช (2563)การพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคป ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012. เด็กปฐมวัยมี

ความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.64$, S.D. = 0.48) วรัญชลี รอดเรือง, จตุพล ยงศร และจักรกฤษณ์ โปณะทอง (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยนั้นมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการแนวคิด ปรัชญา ทฤษฎี ความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์เป้าหมาย การตั้งความหวังหรือความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบแล้วผู้เรียนจะมีคุณลักษณะเป็นไปตามความคาดหวัง 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ การฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) กิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น ฝึกการวิเคราะห์ ฝึกการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ฝึกการสรุปอ้างอิง ฝึกการสังเคราะห์ และฝึกการประเมินผล 5) บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน ผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้สามารถจัดบรรยากาศสภาวะแวดล้อมสื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ 6) สื่อทรัพยากรในการเรียนรู้ วัสดุ เครื่องมือที่จะเป็นตัวช่วยถ่ายทอดความรู้จากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน และ 7) การประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การพิจารณาถึงความสามารถของผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบไปแล้วว่า จะต้องมีความสามารถอะไรบ้าง ด้านใดบ้าง หรือมีทักษะและพฤติกรรมหลังการจัดการเรียนรู้เป็นเช่นไร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ผู้สอนเด็กปฐมวัย และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูพบว่า เด็กปฐมวัยในปัจจุบันยังขาดทักษะการสื่อสารด้านภาษา การพูด ฟังไม่ชัดเจน สื่อสารไม่ครบถ้วน ทำให้การติดต่อสื่อสาร หรือพูดคุยกับเพื่อน ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองบกพร่อง นอกจากนี้ประเมินทักษะการคิด พบว่า เด็กปฐมวัยไม่สามารถคิดวิเคราะห์พื้นฐานได้ แยกแยะสิ่งของบางอย่างไม่ได้ หรือไม่สามารถบอกเหตุผลประกอบในการกระทำของตน ปัญหาดังกล่าวนี้จึงส่งผลให้เด็กไม่กล้าแสดงออก สื่อสารกับบุคคลอื่นไม่ได้ กระบวนการคิดไม่ละเอียดตามช่วงวัย อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์ในการสอนระดับปฐมวัยและประสบการณ์ด้านการนิเทศการเรียนการสอนนักศึกษามากกว่าสิบปี สอนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทั้งเป็นครูระดับอนุบาลโรงเรียนอนุบาลสนามบิน และอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยมากกว่า ๑๕ ปี ได้รับการยืนยันได้ว่าผลงานวิจัยที่ได้นั้นจะเป็นชมทรัพย์ทางปัญญาให้แก่ครูนำไปใช้ตลอดไป โดยโครงการวิจัยนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ คือ ได้รูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ได้พัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย ให้มีทักษะกระบวนการสอนที่ส่งเสริมด้านภาษาและการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยต่อไป

1.2 หลักการของรูปแบบ

การพัฒนาารูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัย

ในศตวรรษที่ 21 มีหลักการดังต่อไปนี้ 1) เป็นรูปแบบที่มุ่งส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2) เป็นรูปแบบที่พัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1.3 เป้าหมายของรูปแบบ

รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในวิชาชีพครูและส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1.4 จุดประสงค์ของรูปแบบ

1. เพื่อให้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ในวิชาชีพของตนเอง
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
3. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมมีพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น

1.5 การออกแบบแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย การเขียนแผนการจัดการประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและเกิดประโยชน์กับเด็กปฐมวัย

1. วางแผนการจัดการประสบการณ์สำหรับใคร ครูต้องรู้จักเด็กที่ตนเองรับผิดชอบ รู้พัฒนาการตามวัย ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ รวมทั้งรู้ว่าควรปรับปรุงและพัฒนาเด็กคนใดในเรื่องใดบ้าง
2. ต้องการให้เด็กเรียนรู้อะไร ครูต้องรู้จุดหมายของการจัดประสบการณ์ ครูจึงควรศึกษา ก่อนว่า ทักษะ สารการเรียนรู้ หรือประสบการณ์สำคัญใดที่จะจัดให้กับเด็ก แล้วจึงวางแผนการจัดการกิจกรรมต่อไป
3. เด็กจะเรียนรู้เรื่องที่ต้องการให้เรียนรู้ได้ดีที่สุดได้อย่างไร ครูต้องรู้จักคิดหาวิธีสอน และสื่อเพื่อ ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ
4. รู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ครูต้องรู้วิธีประเมินผล สร้าง และใช้ เครื่องมือประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม

1.6 บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้

1. การเตรียมผู้สอนให้พร้อม ซึ่งความหมายของการเตรียมผู้สอนให้พร้อม หมายถึงการที่ผู้สอน จะต้องมีความพร้อมในด้านความรู้ที่จะนำไปสู่การจัดการประสบการณ์ให้กับผู้เรียน
2. การเตรียมผู้สอนให้พร้อม ซึ่งความหมายของการเตรียมผู้สอนให้พร้อม หมายถึงการที่

ผู้สอน จะต้องมีความพร้อมในด้านความรู้ที่จะนำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการออกแบบกิจกรรมสำหรับผู้เรียน โดยยึดหลักการเรียนรู้ที่ให้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และรับรู้ผ่านอวัยวะสัมผัส ทั้งนี้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องพิจารณา จากจุดประสงค์การเรียนรู้ว่าต้องการให้ผู้เรียนพัฒนาในเรื่องใด

4. การประเมินผล เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้ออกแบบไว้ การประเมินผลนี้ต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะการแสดงออกและความรู้สึกของผู้เรียนและต้องประเมินถึงกระบวนการที่ผู้เรียนได้ใช้ในการสร้าง ความรู้ รวมทั้งผลการเรียนรู้ ทั้งนี้การประเมินจะประเมินทั้งในขณะที่ยังดำเนินกิจกรรมและประเมินหลัง กิจกรรม

5. การสรุปและนำไปประยุกต์ใช้ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดประสบการณ์ และรวบรวมเป็นความรู้ที่ได้สร้างขึ้นด้วยตนเอง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เกิดเป็นข้อสรุป จากสาระที่ได้เรียนรู้ ครูจะแนะนำให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงผลการเรียนรู้ โดยการสะท้อนความคิด การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อน การแสดงผลงานในรูปแบบต่าง ๆ ในเรื่องใด

1.7 ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์

พัฒนาการด้านภาษา

การฟัง

1. ถามคำถามหรือต่อเรื่องได้
2. เข้าใจคำพูดข้อความยาว ๆ
3. เข้าใจถ้าไม่เข้าใจ ช้อน เกินไป
4. ฟังแล้วเล่าต่อผู้อื่นฟังได้
5. ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้

การพูด

6. การเปล่งเสียงพยัญชนะที่ถูกต้อง
7. เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้
8. เรียงลำดับเหตุการณ์อย่างน้อย 5 ลำดับ
9. ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไหร่” “อย่างไร” ในการหาคำตอบ
10. กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง

การอ่าน

11. เล่าเรื่องที่คุ้นเคยย้อนกลับได้
12. เล่าเรื่องโดยมีองค์ประกอบของเรื่อง เช่น เวลา สถานที่ ตัวละครฯ
13. ตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน โดยการตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น

14. อ่านภาพสัญลักษณ์คำ ด้วยการชี้หรือวาดตามมองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ

15. สนใจหยิบหนังสือมาอ่าน

การเขียน

16. แสดงความแตกต่างระหว่างภาพวาดและการเขียน

17. ใช้ตัวอักษรที่รู้จักนำมาเขียนเรียงกันเป็นบรรทัด

18. ใช้การสะกดคำที่คิดขึ้นเองในการเขียน

19. ใช้การสะกดคำที่ถูกต้องในการเขียน

20. เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

ทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

1. การจำแนก หมายถึง การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจ และมีระเบียบเพื่อหาความสัมพันธ์ เพื่อเป็นการระบุว่าเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ได้ฟัง สิ่งที่ได้เห็นประกอบด้วยส่วนต่างๆ ก็ส่วน ส่วนใดบ้าง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็น วัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์

2. การจับคู่และการเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน ระหว่างสิ่งเหล่านั้น

3. การจัดหมวดหมู่/การจัดกลุ่ม/จัดระบบ (แบ่งเป็นกลุ่ม) หมายถึง ความสามารถในการจัด หมวดหมู่สิ่งของต่างๆ ตามคุณลักษณะหรือคุณสมบัติบางประการ เช่น สี รูปร่าง รูปทรง และขนาด จำแนกสิ่งที่มีความคล้ายกันหรือเหมือนกันลงไปในแต่ละหมวดหมู่และกลุ่มที่มีความแตกต่างออกไปการจัดกลุ่ม

4. การเรียงลำดับ หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งของหรือข้อมูล จัดเรียงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น จากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามาก จากเล็กไปหาใหญ่หรือจากใหญ่ไปหาเล็ก เป็นต้น

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

1. ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา

3. การสื่อสารและความร่วมมือ

4. ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี

5. ทักษะชีวิตและอาชีพ

1.8 การจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมและประสบการณ์

องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างน้อยต้องมีสิ่งต่อไปนี้

1. สาระสำคัญ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สารการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
7. บันทึกผลหลังสอน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1. จัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 1 แผนต่อการสอน 1 ครั้ง ภายในเวลาไม่ ควรเกินกว่า 1 ชั่วโมง กรณีที่มีการปฏิบัติกิจกรรมต่อเนื่องภายใต้จุดประสงค์เดียวกัน

2. จัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 1 แผน ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมงภายใต้ จุดประสงค์และสาระสำคัญเดียวกันซึ่งต้องสอนหลายครั้งจึงจะบรรลุจุดประสงค์ ต้องแยก กิจกรรมการ สอนออกเป็นรายครั้ง (ครั้งที่ 1....., ครั้งที่ 2))

แผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่ดี

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอน โดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้

- 1.1 สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
- 1.2 เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
- 1.3 ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา / โครงร่างเนื้อหา)
- 1.4 ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)
- 1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้)
- 1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)

2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น

3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ / เนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้าน ความรู้ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ

3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา / สาระ

3.3 วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้

3.4 การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

สารการเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ

สารการเรียนรู้ 4 สาระ และ สารการเรียนรู้รายปี /รายภาค

กำหนดการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

(หน่วยการเรียนรู้รายภาคเรียน + สาระการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)

หน่วยการเรียนรู้

แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้

1.9 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

1. วิเคราะห์ สาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดเรียนรู้
2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนชุมชน และท้องถิ่น
4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

10. การประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา
2. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ เพื่อจะได้ผลของการพัฒนาการที่ถูกต้องตามความต้องการ
3. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ หลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่จะใช้ประเมินและบันทึกพัฒนาการก่อนจะลงมือประเมินและบันทึก
4. ประเมินและสรุป ในการประเมินและสรุปนั้นจะต้องดูจากผลการประเมินหลาย ๆ ครั้ง
5. รายงานผล เมื่อได้ผลจากการประเมินและสรุปการเรียนรู้ของเด็กแล้ว ผู้สอนจะต้องตัดสินใจว่า จะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และต้องใช้รูปแบบ
6. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ผู้สอนต้องตระหนักกว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก

เครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้

1. การสังเกต (observation) เป็นวิธีการที่ครูปฐมวัยใช้มากที่สุด เป็นวิธีการหลักของการประเมินตามสภาพจริง ครูจะศึกษาเด็กโดยการสังเกต จดบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กไว้ เพื่อช่วย

ให้ ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก

2. การสัมภาษณ์ (interview) ถือเป็นวิธีการประเมินที่มีประโยชน์มากที่สุดวิธีหนึ่ง และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ การสัมภาษณ์ หรือพูดคุยกับเด็ก จะทำให้ครูเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของตัวเด็กได้

3. แบบทดสอบ (test) เป็นวิธีการอีกวิธีที่ใช้เพื่อประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย แต่ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง และกระทำอย่างรอบคอบ

4. แบบประเมิน

5. แบบสอบถาม

ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ผลการศึกษาพบว่า การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ด้านความสอดคล้องและความเหมาะสมของหลักสูตร โดยปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการประเมินคุณภาพด้านความสอดคล้องของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีความสอดคล้อง ในภาพรวม ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ได้จริง ดังตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สอดคล้อง
1. ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ			
1.1 ตรงกับสภาพความเป็นจริงของสังคม	4.60	.55	มากที่สุด
1.2 มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนารูปแบบ	4.60	.55	มากที่สุด
1.3 มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21	4.40	.55	มาก
รวม	4.53	.18	มากที่สุด
2. หลักการของรูปแบบ			
2.1 สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียน	4.20	.45	มาก
2.2 มีประโยชน์ต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	4.60	.55	มากที่สุด
2.3 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	.45	มากที่สุด
รวม	4.53	.18	มากที่สุด
3. เป้าหมายของรูปแบบ			
3.1 ตรงตามมาตรฐาน	4.60	.55	มากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน	4.60	.55	มากที่สุด
3.3 จัดกิจกรรมบรรลุเป้าหมาย	4.40	.55	มาก
รวม	4.53	.38	มากที่สุด
4. จุดประสงค์ของรูปแบบ			
4.1 มีความชัดเจน	4.40	.55	มาก
4.2 ครอบคลุมเนื้อหาทุกสาระ	4.60	.55	มากที่สุด
4.3 จุดประสงค์นำไปสู่ตัวชี้วัดและมาตรฐาน	4.80	.45	มากที่สุด
รวม	4.60	.15	มากที่สุด
5. การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.40	.55	มาก
5.2 การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยครบถ้วน	4.60	.55	มากที่สุด
5.3 จัดเรียงลำดับเนื้อหาได้ถูกต้องชัดเจน	4.60	.55	มากที่สุด
รวม	4.53	.18	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สอดคล้อง
6. บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้			
6.1 มีการเตรียมผู้สอนให้พร้อม	4.40	.55	มาก
6.2 ออกแบบกิจกรรม โดยยึดหลักการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ	4.60	.55	มากที่สุด
6.3 การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	.55	มาก
รวม	4.47	.30	มาก
7. ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์			
7.1 มีแผนการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาการด้านภาษา	4.60	.55	มากที่สุด
7.2 มีแผนการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย	4.40	.55	มาก
7.3 มีแผนการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21	4.20	.45	มาก
รวม	4.40	.15	มาก
8. การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์			
8.1 แผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครบคลุมตามศาสตร์ของการสอน	4.40	.55	มาก
8.2 แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.20	.45	มาก
8.3 ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	4.40	.55	มาก
รวม	4.33	.24	มาก
9. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์			
9.1 เตรียมการเป็นตามวัตถุประสงค์	4.20	.45	มาก
9.2 ดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์	4.40	.55	มาก
9.3 กิจกรรมและสื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.60	.55	มากที่สุด
รวม	4.40	.37	มาก
10. การประเมินผลการเรียนรู้			
10.1 วัดได้ตรงตามจุดประสงค์	4.60	.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ สอดคล้อง
10.2 ประเมินตามสภาพจริง	4.20	.45	มาก
10.3 วัดและประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน	4.80	.45	มากที่สุด
รวม	4.53	.18	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.49	.08	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง มีความสอดคล้องในภาพรวม ได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.49$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.08) แสดงว่ามีความสอดคล้องระดับ มาก

พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสอดคล้องมากที่สุด คือ ด้านที่ 4 จุดประสงค์ของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.6$, S.D. = 0.15) รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ 1 ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.18) ด้านที่ 2 หลักการของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.18) ด้านที่ 3 เป้าหมายของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.38) ด้านที่ 5 การออกแบบแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.18) ด้านที่ 10 การประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.18) แสดงว่ามีความสอดคล้องระดับ มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ 6 บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.3) ด้านที่ 7 ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.4$, S.D. = 0.15) ด้านที่ 9 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.4$, S.D. = 0.37) และด้านที่ 8 การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.24) แสดงว่ามีความสอดคล้องระดับ มาก ตามลำดับ

2.2 ผลการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีความเหมาะสม ในภาพรวม ในระดับ มาก สามารถนำไปใช้ได้จริง ดังตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการ

ภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
1. ที่มาของการพัฒนารูปแบบ			
1.1 ความจำเป็นในการพัฒนา	4.60	.55	มากที่สุด
1.2 หลักการและเหตุผล	4.20	.84	มาก
1.3 ตรงกับสภาพความต้องการและความจำเป็น	4.40	.55	มาก
1.4 รูปแบบแนวทางในการแก้ปัญหา	4.20	.84	มาก
รวม	4.35	.60	มาก
2. หลักการของรูปแบบ			
2.1 รูปแบบมีความเป็นไปได้	4.20	.45	มาก
2.2 นำไปใช้ได้จริง	4.20	.84	มาก
2.3 มีแนวคิด ทฤษฎีรองรับ	4.60	.55	มากที่สุด
รวม	4.33	.33	มาก
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ			
3.1 มีความชัดเจน	4.40	.55	มาก
3.2 มีความเป็นไปได้	4.20	.84	มาก
3.3 เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม	4.20	.84	มาก
รวม	4.27	.43	มาก
4. เนื้อหาสาระของรูปแบบ			
4.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.40	.89	มาก
4.2 เนื้อหามีความชัดเจน	4.40	.89	มาก
4.3 เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม	4.20	.84	มาก
4.4 เรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	4.60	.55	มากที่สุด
รวม	4.40	.29	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
5.1 กิจกรรมบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.40	.55	มาก
5.2 กระบวนการมีความเหมาะสม	4.00	.71	มาก

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ เหมาะสม
5.3 สถานที่และระยะเวลาที่มีความเหมาะสม	4.40	.55	มาก
5.4 กิจกรรมน่าสนใจ	4.00	.71	มาก
รวม	4.20	.33	มาก
6. สื่อและอุปกรณ์			
6.1 มีสื่อหลากหลาย น่าสนใจ	4.20	.45	มาก
6.2 มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการอบรม	4.20	.84	มาก
รวม	4.20	.45	มาก
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00	.71	มาก
7.2 มีความสอดคล้องกับความรู้ความสามารถของผู้เข้ารับการอบรม	4.40	.55	มาก
7.3 วัดและประเมินอย่างหลากหลายตาม สภาพจริง	4.20	.84	มาก
รวม	4.20	.51	มาก
รวมทุกด้าน	4.28	.31	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า พบว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ฉบับร่าง มีความเหมาะสม ในภาพรวม ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.28) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.31) แสดงว่ามีความสอดคล้องระดับ มาก

พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ด้านที่ 4 เนื้อหาสาระของรูปแบบ (\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.29) รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ 1 ที่มาของการพัฒนารูปแบบ (\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.60) ด้านที่ 2 หลักการของรูปแบบ (\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.33) ด้านที่ 3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.43) ด้านที่ 5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.33) ด้านที่ 6 สื่อและอุปกรณ์ (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.45) และด้านที่ 7 การวัดและประเมินผล (\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.51) แสดงว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้

1. ควรเน้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้กิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบโครงงาน
2. ควรบูรณาการเทคโนโลยีในการสอน ผ่านการใช้แอปพลิเคชันและสื่อดิจิทัลที่เหมาะสม
3. การพัฒนาทักษะการตั้งคำถามและการสนทนา ควรเน้นคำถามปลายเปิด
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการเล่น ด้วยเกม กิจกรรม และบทบาทสมมติ
5. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งด้านกายภาพและบรรยากาศในชั้นเรียน
6. ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและต่อเนื่อง เน้นการประเมินระหว่างเรียน
7. ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านกิจกรรมกลุ่มและเทคนิคการจัดการชั้นเรียน
8. พัฒนาทักษะการสื่อสารหลายภาษา โดยเฉพาะภาษาที่สอง
9. เน้นการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า
10. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ด้วยกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คิดนอกกรอบ และใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ

ข้อเสนอแนะเหล่านี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การใช้เทคโนโลยี การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสาร ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

4.3 ผลการนำรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ไปใช้ (Implementation: R2)

การนำรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาขึ้น ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัยที่กำลังเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด จำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) ในวันที่ 20 เดือนกุมภาพันธ์ 2567 โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผลปรากฏดังนี้

1.1 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและ

ทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย ที่ทำแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ก่อน และหลังการใช้รูปแบบ

ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับก่อนและหลังการใช้รูปแบบเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน รายละเอียดดังตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

คะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	df	p
ก่อนเรียน	10	30	17.90	.74	-23.496	9	.00
หลังเรียน	10	30	27.20	1.03			

*นัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 3 แสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย พบว่า หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ทั้งนี้ก่อนอบรมมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X} = 17.90) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.74) เมื่อรับการฝึกอบรม รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย สูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 27.20) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.03)

1.2 ผลการประเมินการเขียนแผนการจัดการวัดประสพการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการวัดประสพการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมากที่สุด รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินการเขียนแผนการจัดการวัดประสพการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถใน การเขียนแผนการจัด ประสพการณ์เรียนรู้
1	มีองค์ประกอบของการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	4.60	.52	มากที่สุด
2	ครอบคลุมวัตถุประสงค์	4.60	.52	มากที่สุด
3	ข้อความมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	.52	มาก
4	เนื้อหาในการประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4.50	.53	มากที่สุด
5	ประเมินพฤติกรรมเขียนแผนได้ เหมาะสม	4.70	.48	มากที่สุด
6	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4.60	.52	มากที่สุด
7	การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะด้าน ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้	4.50	.71	มากที่สุด
รวม		4.56	.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า การประเมินการเขียนแผนการจัดการวัดประสพการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.56) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.17) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพรู้ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด มีอยู่ 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 มีองค์ประกอบของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52) ข้อที่ 5 ประเมินพฤติกรรมกรรมการเขียนแผนได้เหมาะสม ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) ข้อที่ 2 ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52) ข้อที่ 6 เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.52) ข้อที่ 4 เนื้อหาในการประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.53) และข้อที่ 7 การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะด้านความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.71) แสดงว่ามีความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ฯ ระดับ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 3 ข้อความมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.52) แสดงว่ามีความสามารถในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ฯ ระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู้ เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความสามารถด้าน การจัดการเรียนรู้
1	ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมวัตถุประสงค์	4.70	.48	มากที่สุด
2	แบบประเมินมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4.70	.48	มากที่สุด
3	ข้อความมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.60	.52	มากที่สุด
4	เนื้อหาในการประเมินครอบคลุมพฤติกรรม การประเมิน	4.30	.48	มาก
5	ประเมินพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ได้ เหมาะสม	4.50	.53	มากที่สุด
6	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4.50	.53	มากที่สุด
7	การประเมินความสามารถในการจัดการ เรียนรู้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ	4.20	.42	มาก
รวม		4.50	.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.50) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.18) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมากที่สุด

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 5 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ (\bar{x} = 4.70, S.D.= 0.48) ข้อที่ 2 แบบประเมินมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (\bar{x} = 4.70, S.D.= 0.48) ข้อที่ 3 ข้อความมีความชัดเจน เข้าใจง่าย (\bar{x} = 4.60, S.D.= 0.52) ข้อที่ 5 ประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม (\bar{x} = 4.50, S.D.= 0.53) ข้อที่ 6 เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม (\bar{x} = 4.50, S.D.= 0.53) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 4 เนื้อหาในการประเมินครอบคลุมพฤติกรรมการประเมิน (\bar{x} = 4.30, S.D.= 0.48) และข้อที่ 7 การประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ (\bar{x} = 4.20, S.D.= 0.42) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการสอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ผลการ ประเมิน
1	หนูชอบเรียนกับครูใหม่	4.45	.50	มาก
2	กิจกรรมที่ครูจัดสนุกใหม่	4.44	.69	มาก
3	หนูเข้าใจสิ่งที่ครูสอนใหม่	4.46	.66	มาก
4	หนูชอบทำงานกับเพื่อนๆ ใหม่	4.57	.52	มากที่สุด
5	หนูอยากร้องเพลงเอง เล่านิทานเองใหม่	4.40	.64	มาก
6	หนูชอบเล่นเกมการศึกษาที่ครูจัดให้ใหม่	4.50	.56	มากที่สุด
7	หนูชอบฟังนิทานที่ครูเล่าใหม่	4.32	.68	มาก
8	หนูชอบวาดรูปหรือระบายสีในห้องเรียนใหม่	4.44	.69	มาก
9	หนูชอบร้องเพลงหรือเต้นในห้องเรียนใหม่	4.40	.64	มาก
10	หนูอยากมาโรงเรียนทุกวันใหม่	4.50	.56	มากที่สุด
รวมทุกด้าน		4.45	.25	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการสอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.45$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.25) แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 3 ข้อ คือ ข้อที่ 4 หนูชอบทำงานกับเพื่อนๆ ใหม่ ($\bar{X} = 4.57$, S.D.= 0.52) ข้อที่ 6 หนูชอบเล่นเกมการศึกษาที่ครูจัดให้ใหม่ ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.56) และข้อที่ 10 หนูอยากมาโรงเรียนทุกวันใหม่ ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.56) แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 3 หนูเข้าใจสิ่งที่ครูสอนใหม่ ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.66) ข้อที่ 1 หนูชอบเรียนกับครูใหม่ ($\bar{X} = 4.45$, S.D.= 0.50) ข้อที่ 2 กิจกรรมที่ครูจัดสนุกใหม่ ($\bar{X} = 4.44$, S.D.= 0.69) ข้อที่ 8 หนูชอบวาดรูปหรือระบายสีในห้องเรียนใหม่ ($\bar{X} = 4.44$, S.D.= 0.69) ข้อที่ 5 หนูอยากร้องเพลงเอง เล่นนิทานเองใหม่ ($\bar{X} = 4.40$, S.D.= 0.64) ข้อที่ 9 หนูชอบร้องเพลงหรือเต้นในห้องเรียนใหม่ ($\bar{X} = 4.40$, S.D.= 0.64) และข้อที่ 7 หนูชอบฟังนิทานที่ครูเล่าใหม่ ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.68) แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.4 ผลการประเมินผล (Evaluation: D2)

การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร (Evaluation: D2) เป็นขั้นตอนการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ มีกิจกรรมหลากหลาย สอดคล้องกับพัฒนาการเด็ก ควรเพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ 2) ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี มีการใช้สื่อที่น่าสนใจ ควรเพิ่มการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมกับวัย 3) ด้านการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ใช้ภาษาเหมาะสม ควรเพิ่มการใช้คำถามปลายเปิดเพื่อกระตุ้นการคิด 4) ด้านการประเมินพัฒนาการ มีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเด็ก ควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายมากขึ้น 5) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีการจัดมุมประสบการณ์ที่เหมาะสม ควรเพิ่มพื้นที่สำหรับการทำงานกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะ 1) เพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ เช่น การทดลองวิทยาศาสตร์อย่างง่าย หรือเกมการแก้ปัญหา 2) บูรณาการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การใช้แอปพลิเคชันสร้างสรรค์สำหรับเด็ก หรือการใช้หนังสือนิทานอิเล็กทรอนิกส์ 3) ฝึกการตั้ง

คำถามปลายเปิดที่กระตุ้นให้เด็กคิดวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เช่น "ทำไมหนูคิดว่า..." หรือ "ถ้าเกิด...ขึ้น หนูคิดว่าจะเกิดอะไรต่อไป" 4) พัฒนาเครื่องมือการประเมินพัฒนาการที่หลากหลาย เช่น แฟ้มสะสมผลงาน การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง หรือการใช้แบบประเมินพัฒนาการมาตรฐาน 5) ปรับปรุงการจัดพื้นที่ในห้องเรียนให้เอื้อต่อการทำงานกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 6) เพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะภาษา เช่น การเล่านิทานแบบมีส่วนร่วม หรือการแสดงบทบาทสมมติ 7) ส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Project-Based Learning โดยให้เด็กได้ทำโครงการง่ายๆ ตามความสนใจ 8) พัฒนาทักษะการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมเด็กอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถติดตามพัฒนาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 9) สร้างโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ 10) พัฒนาความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ในหลากหลายด้าน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 3) เพื่อนำไปทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 4) เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mix Method) ประเภท Exploratory Design ใช้แบบแผนการวิจัยแบบสองระยะต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพและต่อยอดด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการสอน (Need Analysis: R1) ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development: D1) ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ (Implementation: R2) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอน (Evaluation: D2) ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้สรุปผลดังกล่าว ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ทั้งการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และการสนทนากลุ่มย่อยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู พบว่าแนวคิดสำคัญประกอบด้วยการเรียนรู้เชิงรุก ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง

และการเรียนรู้แบบบูรณาการ ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครูควรครอบคลุมการวางแผนการสอน การจัดการชั้นเรียน การใช้สื่อเทคโนโลยี และการประเมินผล สำหรับการพัฒนาเด็กปฐมวัย เน้นทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาของซอมสกี การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านทฤษฎีพหุปัญญาและการทำโครงการ การจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ให้มีความสำคัญกับทักษะ 4C การบูรณาการเทคโนโลยี และการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น โดยการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงทั้งทฤษฎีการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็ก และทักษะที่จำเป็น มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งนักศึกษาครูและเด็กปฐมวัยไปพร้อมกัน

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่ผ่านกระบวนการวิจัยแบบ วิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) โดยมีรายละเอียดการวิจัยเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาบริบท สภาพปัจจุบัน และความต้องการจำเป็น (Need Analysis: R1) ได้ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารตำรา งานวิจัยและผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา จนได้แนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนฯ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development: D1) จากขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบการจัดประสบการณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบ ทั้งหมด 10 ข้อ คือ 1) ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 2) หลักการของรูปแบบ 3) เป้าหมายของรูปแบบ 4) จุดประสงค์ของรูปแบบ 5) การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย 6) บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้ 7) ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ 8) การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 9) ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 10) การประเมินผลการเรียนรู้ โดยก่อนที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะนำรูปแบบการสอนฯ ไปทดลองใช้ผู้วิจัยที่มีการอบรมก่อนการนำรูปแบบการสอนไปใช้เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจในขั้นตอนของการนำไปใช้รวมถึงการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลในแต่ละขั้นตอน ให้มีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ (Implementation: R2) นำรูปแบบการสอนฯ ไปทดลองสอนโดยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยได้มีการประเมินการเขียนแผนของนักศึกษา ประเมินการจัดประสบการณ์ ประเมินความพึงพอใจของเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลโดยการสัมภาษณ์ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการสอน (Evaluation: D2) ขั้นตอนที่ 4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ เพื่อนำมาเป็นข้อเสนอแนะปรับปรุงเพื่อให้ได้ รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ที่มีคุณภาพนักศึกษาครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาและเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่ง แสดงผลการวิจัยตามรายชื่อได้ดังนี้

2.1 ข้อมูลจากการศึกษาพบว่าการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย 1) ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 2) หลักการของรูปแบบ 3) เป้าหมายของรูปแบบ 4) จุดประสงค์ของรูปแบบ 5) การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย 6) บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้ 7) ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ 8) การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 9) ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 10) การประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งมีกระบวนการจัดกิจกรรมการอบรม 5 ขั้นตอนหรือ กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า SBADF ดังนี้ ขั้นที่ 1 ได้รับความสนใจ (Stimulation) เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการ อบรม ซึ่งวิทยากรต้องหาสิ่งได้รับความสนใจผู้เข้ารับการอบรมโดยอาจให้เล่นเกม หรือดูวิดีโอในเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับ สิ่งที่จะอบรม จากนั้นเป็นการซักถาม อภิปราย แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน ขั้นที่ 2 ระดมพลังสมอง (Brain Storming) เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมรวมพลังสมอง ระดมความคิดและปรึกษาหารือกันก่อนที่จะลงมือปฏิบัติหรืออบรม แบ่งกลุ่ม แบ่งหน้าที่กันและมอบหมายภาระงานภายในกลุ่ม ขั้นที่ 3 ปฏิบัติงาน (Action) เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย โดยกิจกรรมอาจจะให้ศึกษาเอกสารการเรียนรู้ ทำใบงาน นำเสนอผลงานเกี่ยวกับประเด็นที่วิทยากร มอบหมายให้ขั้นที่ 4 สรุปและอภิปราย (Discussion) เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมร่วมกันสรุปบทเรียนที่ได้รับการอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ อาจสรุปในรูปแบบ การบันทึกลงในกระดาษชาร์ต สมุดบันทึก หรือแผนภาพความคิด จากนั้นร่วมกัน อภิปรายเกี่ยวกับ ข้อสรุปที่ได้ขั้นที่ 5 สะท้อนผล (Reflection) เป็นขั้นตอนที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม และวิทยากรร่วมกันสะท้อนผลการอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น และวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งผลที่ได้จะนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาให้ผู้สอน และผู้เรียน เกิดทักษะ กระบวนการ และเจตคติที่ดีต่อไป 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 8) การวัดและประเมินผลรูปแบบ

นอกจากนี้ผลการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของการพัฒนาแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ฯ ฉบับร่าง มีความสอดคล้องในภาพรวม ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.49) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.08) แสดงว่ามีความสอดคล้องระดับมาก และรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ฯ ฉบับร่าง มีความเหมาะสม ในภาพรวม ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.28) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.31) แสดงว่ามีความสอดคล้องระดับ มาก

2.2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

2.2.1 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู สาขาวิชาปฐมวัย ที่ทำแบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ก่อน และหลังการใช้รูปแบบหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ ก่อนอบรมมีคะแนนเฉลี่ย เฉลี่ย ($\bar{X} = 17.90$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.74$) เมื่อรับการฝึกอบรม รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่าความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู สาขาวิชาปฐมวัย สูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 27.20$) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 1.03$)

2.2.2 แสดงผลการประเมินการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า การประเมินการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.56$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D. = 0.17$) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด มีอยู่ 6 ข้อ คือ ข้อที่ 1 มีองค์ประกอบของการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.52$) ข้อที่ 5 ประเมินพฤติกรรมการเขียนแผนได้เหมาะสม ($\bar{X} = 4.70$, $S.D. = 0.48$) ข้อที่ 2 ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.52$) ข้อที่ 6 เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.52$) ข้อที่ 4 เนื้อหาในการประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.50$, $S.D. = 0.53$) และข้อที่ 7 การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะด้านความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.50$, $S.D. = 0.71$) แสดงว่ามีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ฯ ระดับ มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 3 ข้อความมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = 0.52$) แสดงว่ามีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ฯ ระดับมาก ตามลำดับ

2.2.3 ผลการประเมินการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.50) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.18) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมากที่สุด

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 5 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ (\bar{x} = 4.70, S.D.= 0.48) ข้อที่ 2 แบบประเมินมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (\bar{x} = 4.70, S.D.= 0.48) ข้อที่ 3 ข้อความมีความชัดเจน เข้าใจง่าย (\bar{x} = 4.60, S.D.= 0.52) ข้อที่ 5 ประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม (\bar{x} = 4.50, S.D.= 0.53) ข้อที่ 6 เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม (\bar{x} = 4.50, S.D.= 0.53) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 4 เนื้อหาในการประเมินครอบคลุมพฤติกรรมการประเมิน (\bar{x} = 4.30, S.D.= 0.48) และข้อที่ 7 การประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ (\bar{x} = 4.20, S.D.= 0.42) แสดงว่ามีความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ระดับมาก ตามลำดับ

2.2.4 ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการสอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อรูปแบบการสอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.45) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.25) แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 3 ข้อ คือ ข้อที่ 4 หนูชอบทำงานกับเพื่อนๆ ใหม่ (\bar{x} = 4.57, S.D.= 0.52) ข้อที่ 6 หนูชอบเล่นเกมการศึกษาที่ครูจัดให้ใหม่ (\bar{x} = 4.50, S.D.= 0.56) และข้อที่ 10 หนูอยากมาโรงเรียนทุกวันใหม่ (\bar{x} = 4.50, S.D.= 0.56) แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 3 หนูเข้าใจสิ่งที่ครูสอนใหม่ (\bar{x} = 4.46, S.D.= 0.66) ข้อที่ 1 หนูชอบเรียนกับครูใหม่ (\bar{x} = 4.45, S.D.= 0.50) ข้อที่ 2 กิจกรรมที่ครูจัดสนุกใหม่ (\bar{x} = 4.44, S.D.= 0.69) ข้อที่ 8 หนูชอบวาดรูปหรือระบายสีในห้องเรียนใหม่ (\bar{x} = 4.44, S.D.= 0.69) ข้อที่ 5 หนูอยากร้องเพลงเอง เล่นิทานเองใหม่ (\bar{x} = 4.40, S.D.= 0.64) ข้อที่ 9 หนูชอบร้องเพลง

หรือเต้านในท้องเรียนใหม่ ($\bar{x} = 4.40$, S.D.= 0.64) และข้อที่ 7 หนูชอบฟังนิทานที่ครูเล่าใหม่ ($\bar{x} = 4.32$, S.D.= 0.68) แสดงว่าเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ทั้งการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา และการสนทนากลุ่มย่อยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เกี่ยวกับความต้องการ ทั้งนี้จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า ไม่ว่าจะเป็เอกสารหรือสัมภาษณ์ บุคคลทุกคนเห็นเป็นแนวทางเดียวกันว่ามีความต้องการอย่างยั้งที่จะให้มีการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความครอบคลุมและสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญ เช่น การเรียนรู้เชิงรุก ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย กระบวนการ SBADF ที่ใช้ในการอบรมมีความเป็นระบบและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ประสิทธิผลของรูปแบบ ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบในการพัฒนาความรู้ของนักศึกษา ผลการประเมินการเขียนแผนและการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบนี้สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 การให้ความสำคัญกับทักษะ 4C และการบูรณาการเทคโนโลยี สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยสำหรับอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิณี เพชรทองคำ (2556) ได้วิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอน ตามแนว คอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และมนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์แบบทั่วไป 3) ศึกษามนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนว คอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 4) เปรียบเทียบมนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ หลังเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิด

วิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนเท่ากับร้อยละ 75.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 70 และ 4) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถึงแม้ว่างานวิจัยของ สุทธิณี เพชรทองคำ จะเป็นงานวิจัยที่กลุ่มผู้เรียนแตกต่างกันกับกลุ่มวิจัยนี้ในงานวิจัยนี้ก็ตามแต่สิ่งที่เห็นสอดคล้องกันคือ ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยคือ คอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จากผลงานวิจัยข้างต้นพบว่าการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนนั้น ส่วนมากใช้แนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ทั้งนี้เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเต็มที่ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และออกแบบชิ้นงาน อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งแนวคิดนี้จะเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในทุก ระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยให้ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivism) เพื่อเป็นการวางพื้นฐานให้ผู้เรียนทุกระดับ ผู้เรียนเป็นผู้ที่สามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาความรู้ในรูปแบบใดผู้เรียนก็สามารถใช้การสร้างความรู้ของตนเองไปใช้ในการเรียนรู้ทุกระดับอย่างมีคุณภาพเช่นเดียวกับ ชูสิทธิ์ ทินบุตร (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ที่ส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ออกแบบและพัฒนาแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบจำลองที่พัฒนาขึ้น และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้แบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ต้นแบบแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา พัฒนาขึ้นตามหลักการ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ มากำหนดองค์ประกอบซึ่งมี 8 องค์ประกอบดังนี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 สถานการณ์ปัญหา (Problem-base) องค์ประกอบที่ 2 กรณีใกล้เคียง (Related Case) องค์ประกอบที่ 3 การเรียนแบบร่วมมือ (Collaboration) องค์ประกอบที่ 4 ธนาคารความรู้ (Resource) องค์ประกอบที่ 5 ฐานความช่วยเหลือ (Scaffolding) องค์ประกอบที่ 6 เครื่องมือทางปัญญา (Cognitive Tools) องค์ประกอบที่ 7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถการคิดวิเคราะห์ และองค์ประกอบที่ 8 เทคนิคผังกราฟิก (Graphic Organizers) 2) การตรวจสอบคุณภาพแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้บนเครือข่ายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ โดยการพิจารณาความตรงภายในของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนการตรวจสอบความตรงภายนอกจากการทดลองใช้ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบจำลองสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ บนเครือข่ายฯ มีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน และ 3) ผลการใช้แบบจำลอง

สิ่งแวดลอม การเรียนรูบนเครือขายตามแนวคอนสตรัคติวิสต์ที่พัฒนาขึ้นพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบจำลองสิ่งแวดลอมการเรียนรูบนเครือขายที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือแบบจำลองสิ่งแวดลอมการเรียนรูบนเครือขายที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนได้

การพัฒนาวิชาชีพรู การมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งนักศึกษาครูและเด็กปฐมวัยไปพร้อมกัน แสดงให้เห็นถึงแนวคิดการพัฒนาวิชาชีพรูแบบองค์รวม ซึ่งสอดคล้องกับ Britton and Kenneth (2009) ได้วิจัยเรื่องการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู การทดสอบแนวคิดโดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อทดสอบผลของการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการฝึกประสบการณ์การจัดการเรียนรูในชั้นเรียนของครูก่อนประจำการ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูจำนวน 4 คน ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และเทคนิคของการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จับคู่สังเกตการจัดการเรียนรูในชั้นเรียนซึ่งกันและกัน จัดบันทึกข้อมูล และร่วมประชุมปรึกษาหารือ ผลการศึกษาพบว่า การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจัดการเรียนการสอน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการการพัฒนาแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรูที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรูของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) สถาบันผลิตครูควรนำรูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรูนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนา นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูปฐมวัย โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย
- 2) ควรมีการอบรมอาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงเกี่ยวกับการใช้รูปแบบนี้ เพื่อให้สามารถสนับสนุน นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) สถานศึกษาปฐมวัยควรส่งเสริมการใช้กระบวนการ SBADF ในการจัดกิจกรรมการเรียนรูสำหรับเด็กปฐมวัย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาผลระยะยาวของการใช้รูปแบบนี้ต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัยและความสามารถในการจัดการเรียนรูของครูปฐมวัย

- 2) ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องกับบริบทของศตวรรษที่ 21
- 3) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของรูปแบบนี้กับรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้อื่นๆ
- 4) ควรมีการวิจัยเพื่อปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์หรือแบบผสมผสาน
- 5) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำรูปแบบนี้ไปใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน

5.3.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูปฐมวัย
- 2) ควรมีการกำหนดนโยบายสนับสนุนการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างเป็นรูปธรรม
- 3) ควรมีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่บูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

ตำรา (Books)

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). *หลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- คริส ดีดี. (2554). การเปรียบเทียบกรอบความคิดสำหรับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21. ใน *เบลล์นิกา, เจมส์ เบลล์นิกา และ รอน แบรินส์*, (บก.). *ทักษะใหม่แห่งอนาคต: การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 [21st century skills: rethinking how students learn]* (วราภรณ์ วงศ์กิจรุ่งเรืองและอชิป จิตคฤกษ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส. (ต้นฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 2010).
- ฉันท ชาติทอง. (2554). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ณัฐวดี กิจรุ่งเรือง. (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ทศนา แคมมณี. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- อึ้ง บั้วศรี. (2532). *ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- อึ้ง บั้วศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2553). *การพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ: เทคนิคพรินติ้ง.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2537). *ภาษาไทย 2*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2552). *การใช้ภาษาไทยในวงราชการ*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- รัตนา ศาลิก. (2536). *การใช้ภาษาเพื่อการอาชีพ 2*. กรุงเทพฯ: ศรีสง่าวิชาการ.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2549). *การคิด*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). *พัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). *การพัฒนาหลักสูตรการสอนมิติใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ธเนศการพิมพ์.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. (2522). *การใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ แกรมมี่.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2547). “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- Smith, F. & Gay, S. P. (1990). *Teachers and Research: Language Learning in the Classroom*. New York: International Reading Association.
- Print, M. (1993). *Curriculum development and design* (2nd ed.). Sydney: Allen & Unwin.
- Oliva, Peter F. (1992). *Developing The Curriculum* (3rd ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum Theory* (4th ed.). Illinois: F.E. Peacock.
- Crow, A.W. & Crow. (1980). *Introduction to Education*. New Delhi: Euraga Publishing House.
- Howes, C., Planta, R. C., Bryant, D. M., Hamre, B., Downer, J. T., & Soliday-I. (2008). *Ensuring effective teaching in early childhood education through linked professional development systems, quality rating systems, and state competencies: The role of research in an evidence-driven system*. Charlottesville: University of Virginia, National Center for Research on Early Childhood Education.
- John Wiles. (2009). *Leading Curriculum Development*. California: Corwin.
- Richards, J. C. & Rodgers, T. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rogers, E. (2003). *Diffusion of Innovations*. New York: Free Press.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development Theory and Practice*. New York: Harcourt.

วารสาร (Journals)

- พัชรภา ตันติชูเวท และ จรุญศรี มาติลกโกวิท. (2559). คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเจเนอเรชั่นแอลฟาที่เหมาะสมกับสังคมไทยในอนาคต. *วารสารครุศาสตร์*, 44(1), 129-142.
- รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี, ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. (2565). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการกิจกรรมทางพุทธศาสนาเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมของเยาวชนกลุ่มเปราะบางในจังหวัดขอนแก่น. *Macrothink InstituteTM Journal of Educational Issues*, 8(1), 546-556. ISSN 2377-2263.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2550). การสื่อสารภาษาในงานเขียนทางวิชาการ. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*, 24(2), 34-52. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

แหล่งข้อมูลออนไลน์ (Online Sources)

ปฐมวัย: รากฐานสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. สืบค้น 6 ตุลาคม 2558 จาก

https://www.dropbox.com/s/2i1twj9b072mi20/N_factsheet%20%E0%B8%9B%E0%B8%90%E0%B8%A1%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A2.pdf?dl=0

เปิดสถานการณ์เด็กปฐมวัย พบปรากฏการณ์เร่งเรียนตั้งแต่วัยอนุบาล. สืบค้น 4 ตุลาคม 2558 จาก

<http://qlf.or.th/Home/Contents/1009>

พัฒนาการเด็กปฐมวัย รากแก้วแห่งชีวิต. สืบค้น 5 ตุลาคม 2558 จาก

<http://resource.thaihealth.or.th/library/academic/14447>

อภิวินัยการเรีนรู้อ...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย. สืบค้น 1 ตุลาคม 2558 จาก

<http://apps.qlf.or.th/member/Uploadfiles/prefix-08082557-012350-fc1915.pdf>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แบบสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
3. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา
4. ร่างรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
5. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน
6. แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
7. แบบประเมินโครงร่างรูปแบบการสอน
8. แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน
9. แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
10. แบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
11. แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
12. แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1)

แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง

แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และเป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงในงานวิจัยฉบับนี้ต่อไป

คณะผู้วิจัย

แบบวิเคราะห์เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประเภทของเอกสาร

- () หนังสือ () ตำรา () บทความ
 () วารสาร () วิทยานิพนธ์ () อื่น ๆ ระบุ.....

2. ชื่อเอกสาร

.....

3. ผู้แต่ง

.....

4. ปีที่พิมพ์

.....

5. สถานที่พิมพ์

.....

6. สรุปเนื้อหาสาระของเอกสาร

.....

7. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้วิจัย

.....

ลงชื่อ.....ผู้วิเคราะห์

(.....)

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2)

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความต้องการจำเป็นของการต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นามสกุล.....
 นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นปีที่
 คณะ.....สาขาวิชา.....
 มหาวิทยาลัย.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1. ท่านคิดว่าจะมีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดที่ต้องพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

.....

2. ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ควรเป็นอย่างไร

.....

3. ท่านคิดว่าควรจะนำเนื้อหาใดไปบรรจุไว้ในรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....

ลงชื่อ..... ผู้สัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เวลา.....น. สถานที่.....

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3)

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ.....นามสกุล.....
 ตำแหน่ง.....สาขาวิชา.....
 คณะ.....มหาวิทยาลัย.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1. ท่านคิดว่ามีคามจำเป็นมากน้อยเพียงใดที่ต้องพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

.....

2. ท่านคิดว่าการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ควรเป็นอย่างไร

.....

3. ท่านคิดว่าควรจะนำเนื้อหาใดไปบรรจุไว้ในรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ผู้สัมภาษณ์
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา.....น. สถานที่.....

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4)

ร่าง

รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะ
การคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

1. ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยถือว่าการพัฒนาความสามารถในการคิดเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะการให้ผู้เรียนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น สร้างองค์ความรู้ได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพ ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาประชากร โดยเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กวัยนี้พัฒนาการทั้งด้านร่างกายด้านสังคม ด้านอารมณ์จิตใจ และด้านสติปัญญาอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 8) ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเองเพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะในระยะแรกเริ่มชีวิตและช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตเด็กแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของเด็กที่จะส่งผลต่อเนื่องจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญ จะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้าน ที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอกอันจะส่งเสริมเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ประสบการณ์สำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็กนั้น พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจำเป็นต้องสนับสนุนให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การสร้างความรัก ความผูกพันกับคนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้น การฝึกทักษะต่าง ๆ ต้องให้เด็กมีประสบการณ์สำคัญผ่านการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการเล่น ให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเลียนแบบลองผิดลองถูก สำรวจ ทดลอง และลงมือกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ บุคคลและธรรมชาติรอบตัวเด็ก ตามบริบทของสภาพแวดล้อม จำเป็นต้องมีการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า 15)

ภาษาว่าเป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับผู้อื่นในลักษณะใด ย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผนการทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคมช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่น มั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้มีแนวคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่าง ๆ การปรับตัวของเด็กได้รับอิทธิพลจากภาษาพูด ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของภาษาว่าเกิดจากความจำเป็นของมนุษย์ที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ภาษาเป็นสื่อกลางในการตอบตกลง บอกกล่าวทำความเข้าใจ

ระหว่างบุคคล เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยให้คนคิดวิจฉัย คุณภาพของสติปัญญา พัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้ภาษาของเด็กทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนนั้นเป็นพัฒนาการที่มีความสัมพันธ์กัน โดยเพิ่มระดับความซับซ้อนมากขึ้นจากการเปล่งเสียงไปสู่ระดับคำ ประโยค การเข้าใจความหมายและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบท การพัฒนาทางภาษานั้นจะเป็นไปตามวัย ประสบการณ์และการฝึกฝนของแต่ละบุคคลด้วยเนื่องจากพัฒนาการทางภาษามีความสัมพันธ์กันต่อกัน

การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการสืบค้นข้อเท็จจริงเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง โดยการตีความ การจำแนกแยกแยะ และการทำความเข้าใจกับองค์ประกอบของสิ่งนั้นและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่ไม่ขัดแย้งกันระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เหตุผลที่หนักแน่นน่าเชื่อถือ ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจแก้ปัญหา ประเมิน และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การคิดวิเคราะห์ยังเป็นความสามารถในการมองเห็นรายละเอียด และจำแนกแยกแยะข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อค้นหาความจริง ความสำคัญ แก่นแท้ องค์ประกอบหรือหลักการของเรื่องนั้น ๆ สามารถอธิบายตีความสิ่งที่เห็น ทั้งที่อาจแฝงซ่อนอยู่ภายในสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏได้อย่างชัดเจน รวมทั้งหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่าเกี่ยวพันกันอย่างไร อะไรเป็นสาเหตุ ส่งผลกระทบต่อกันอย่างไร อาศัยหลักการใด จนได้ความคิดเพื่อนำไปสู่ การสรุป การประยุกต์ใช้ ทำนายหรือคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546:25) ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553: 54-55)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ที่จังหวัดขอนแก่นซึ่งเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ขึ้นชื่อว่าได้พัฒนาการศึกษาอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้ยังพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กัน ทำให้เป็นจังหวัดที่มีความเจริญไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามในการด้านการศึกษา แม้จะมีสถาบันการศึกษาจำนวนมากทั้งระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา แต่ก็ยังพบว่าครูปฐมวัยส่วนใหญ่ยังสอนในลักษณะบรรยายมากกว่าการให้ผู้เรียนลงมือทำ เป็นการสอนเด็กปฐมวัยเพียงการเคลื่อนไหวว๊วะหรือปฏิสัมพันธ์เท่านั้น ในทางตรงกันข้ามละเลยไม่สนใจเรื่องภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยมองว่าเด็กยังเล็กไม่สามารถใช้ภาษาได้ดี หรืออาจจะคิดวิเคราะห์ไม่เป็น เหตุนี้จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เด็กปฐมวัยเมื่อเข้าเรียนระดับประถมศึกษาจึงไม่เกิดทักษะดังกล่าว เข้ากับเพื่อนไม่ได้ สื่อสารกับผู้ปกครองและครูไม่รู้เรื่อง ไม่สามารถคิดวิเคราะห์จากสื่อต่าง ๆ หรือจากการฟัง และการพูดได้ ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จึงเป็นสาขาหนึ่งที่เมื่อจบออกไปเป็นข้าราชการครู จะต้องนำความรู้ที่ได้จากกระบวนการวิจัยไปพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติต่อไป

จากการศึกษาวิจัยด้านพัฒนาการทางภาษาและคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยพบว่า ญัฐญา นันทราช (2563)การพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคป ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก ($X = 2.64$, $S.D. = 0.48$) วรัญชลี รอดเรือง, จตุพล ยงศร และจักรกฤษณ์ โปณะทอง (2563) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเด็กปฐมวัยนั้นมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการแนวคิด ปรัชญา ทฤษฎี ความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์เป้าหมาย การตั้งความหวังหรือความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนจบแล้วผู้เรียนจะมีคุณลักษณะเป็นไปตามความคาดหวัง 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ การฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) กิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น ฝึกการวิเคราะห์ ฝึกการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ฝึกการสรุปอ้างอิง ฝึกการสังเคราะห์ และฝึกการประเมินผล 5) บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน ผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้สามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ 6) สื่อทรัพยากรในการเรียนรู้ วัสดุ เครื่องมือที่จะเป็นตัวช่วยถ่ายทอดความรู้จากแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน และ 7) การประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การพิจารณาถึงความสามารถของผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบไปแล้วว่าจะต้องมีความสามารถอะไรบ้าง ด้านใดบ้าง หรือมีทักษะและพฤติกรรมหลังการจัดการเรียนรู้เป็นเช่นไร

ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ผู้สอนเด็กปฐมวัย และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า เด็กปฐมวัยในปัจจุบันยังขาดทักษะการสื่อสารด้านภาษา การพูด ฟังไม่ชัดเจน สื่อสารไม่ครบถ้วน ทำให้การติดต่อสื่อสาร หรือพูดคุยกับเพื่อน ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครองบกพร่อง นอกจากนี้ประเมินทักษะการคิด พบว่าเด็กปฐมวัยไม่สามารถคิดวิเคราะห์พื้นฐานได้ แยกแยะสิ่งของบางอย่างไม่ได้ หรือไม่สามารถบอกเหตุผลประกอบในการกระทำของตน ปัญหาดังกล่าวนี้จึงส่งผลให้เด็กไม่กล้าแสดงออก สื่อสารกับบุคคลอื่นไม่ได้ กระบวนการคิดไม่ละเอียดตามช่วงวัย อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์ในการสอนระดับปฐมวัยและประสบการณ์ด้านการนิเทศการเรียนการสอนนักศึกษามากกว่าสิบปี สอนในพื้นที่จังหวัดขอนแก่นทั้งเป็นครูระดับอนุบาลโรงเรียนอนุบาลสนามบินและอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัยมากกว่า ๑๕ ปี ได้รับการยืนยันได้ว่าผลงานวิจัยที่ได้

นั่นจะเป็นชุมทรัพย์ทางปัญญาให้แก่ครูนำไปใช้ตลอดไป โดยโครงการวิจัยนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ คือ ได้รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ได้พัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาปฐมวัย ให้มีทักษะกระบวนการสอนที่ส่งเสริมด้านภาษาและการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยต่อไป

2. หลักการของรูปแบบ

การพัฒนาารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มีหลักการดังต่อไปนี้

1. เป็นรูปแบบที่มุ่งส่งเสริมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. เป็นรูปแบบที่พัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

3. เป้าหมายของรูปแบบ

รูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในวิชาชีพครูและส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

4. จุดประสงค์ของรูปแบบ

1. เพื่อให้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ในวิชาชีพของตนเอง
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
3. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมมีพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น

5. การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและเกิดประโยชน์กับเด็กปฐมวัย

1. วางแผนการจัดประสบการณ์สำหรับใคร ครูต้องรู้จักเด็กที่ตนเองรับผิดชอบ รู้พัฒนาการตามวัย ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ รวมทั้งรู้ว่าควรปรับปรุงและพัฒนาเด็กคนใดในเรื่องใดบ้าง
2. ต้องการให้เด็กเรียนรู้อะไร ครูต้องรู้จุดหมายของการจัดประสบการณ์ ครูจึงควรศึกษาก่อนว่า ทักษะ สาระการเรียนรู้ หรือประสบการณ์สำคัญใดที่จะจัดให้กับเด็ก แล้วจึงวางแผนการจัดกิจกรรมต่อไป
3. เด็กจะเรียนรู้เรื่องที่ต้องการให้เรียนรู้ได้ดีที่สุดได้อย่างไร ครูต้องรู้จักคิดหาวิธีสอน และสื่อเพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ
4. รู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด ครูต้องรู้วิธีประเมินผล สร้างและใช้ เครื่องมือประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม

6. บทบาทครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้

1. การเตรียมผู้สอนให้พร้อม ซึ่งความหมายของการเตรียมผู้สอนให้พร้อม หมายถึงการที่ผู้สอน จะต้องมีความพร้อมในด้านความรู้ที่จะนำไปสู่การจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการออกแบบกิจกรรมสำหรับผู้เรียน โดยยึดหลักการเรียนรู้ที่ให้ ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติ และรับรู้ผ่านอวัยวะรับสัมผัส ทั้งนี้การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ว่าต้องการให้ผู้เรียนพัฒนาในเรื่องใด
3. การประเมินผล เป็นการประเมินผลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นไปตามจุดประสงค์การ เรียนรู้หรือไม่ ตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้ออกแบบไว้ การประเมินผลนี้ต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะการ แสดงออกและความรู้สึกของผู้เรียนและต้องประเมินถึงกระบวนการที่ผู้เรียนได้ใช้ในการสร้าง ความรู้ รวมทั้งผล การเรียนรู้ ทั้งนี้การประเมินจะประเมินทั้งในขณะที่ดำเนินกิจกรรมและประเมินหลัง กิจกรรม
4. การสรุปและนำไปประยุกต์ใช้ หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดประสบการณ์ และรวบรวมเป็นความรู้ที่ได้สร้างขึ้นด้วยตนเอง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เกิดเป็นข้อสรุป จากสาระที่ได้ เรียนรู้ ครูจะแนะนำให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงผลการเรียนรู้ โดยการสะท้อนความคิด การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ กลุ่มเพื่อน การแสดงผลงานในรูปแบบต่าง ๆ ในเรื่องใด

7. ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิดวิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์

พัฒนาการด้านภาษา	
การฟัง	
1	ถามคำถามหรือต่อเรื่องได้
2	เข้าใจคำพูดข้อความยาว ๆ
3	เข้าใจถ้าไม่เข้าใจ ช้อน เกินไป
4	ฟังแล้วเล่าต่อผู้อื่นฟังได้
5	ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้
การพูด	
6	การเปล่งเสียงพยัญชนะที่ถูกต้อง
7	เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้
8	เรียงลำดับเหตุการณ์อย่างน้อย 5 ลำดับ
9	ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไหร่” “อย่างไร” ในการหาคำตอบ
10	กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
การอ่าน	
11	เล่าเรื่องที่คุ้นเคยย้อนกลับได้
12	เล่าเรื่องโดยมีองค์ประกอบของเรื่อง เช่น เวลา สถานที่ ตัวละครฯ
13	ตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน โดยการตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น
14	อ่านภาพสัญลักษณ์คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
15	สนใจหยิบหนังสือมาอ่าน
การเขียน	
16	แสดงความแตกต่างระหว่างภาพวาดและการเขียน
17	ใช้ตัวอักษรที่รู้จักนำมาเขียนเรียงกันเป็นบรรทัด
18	ใช้การสะกดคำที่คิดขึ้นเองในการเขียน
19	ใช้การสะกดคำที่ถูกต้องในการเขียน
20	เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

ทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย	ความหมาย
1. การจำแนก	การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจ และมีระเบียบ เพื่อหาความสัมพันธ์ เพื่อเป็นการระบุว่าเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ได้ฟัง สิ่งที่ได้เห็นประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่เป็นส่วน ส่วนใดบ้าง ไม่ว่าจะป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็น วัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือ เหตุการณ์
2. การจับคู่และการเปรียบเทียบ	ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน ระหว่างสิ่งเหล่านั้น
3. การจัดหมวดหมู่/การจัดกลุ่ม/จัดระบบ (แบ่งเป็นกลุ่ม)	ความสามารถในการจัด หมวดหมู่สิ่งของต่างๆ ตามคุณลักษณะหรือคุณสมบัติบางประการ เช่น สี รูปร่าง รูปทรง และขนาด จำแนกสิ่งที่มีความคล้ายกันหรือเหมือนกันลงไปในแต่ละหมวดหมู่และกลุ่มที่มีความแตกต่างออกไปการจัดกลุ่ม
4. การเรียงลำดับ	การเปรียบเทียบสิ่งของหรือข้อมูล จัดเรียงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น จากมากไปหาน้อย หรือ จากน้อยไปหามาก จากเล็กไปหาใหญ่หรือจากใหญ่ไปหาเล็ก เป็นต้น

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
○ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม
○ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
○ การสื่อสารและความร่วมมือ
○ ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี
○ ทักษะชีวิตและอาชีพ

8. การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างน้อยต้องมีสิ่งต่อไปนี้

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
7. บันทึกผลหลังสอน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 1 แผนต่อการสอน 1 ครั้งภายในเวลาไม่ ควรเกินกว่า 1 ชั่วโมง กรณีที่มีการปฏิบัติกิจกรรมต่อเนื่องภายใต้จุดประสงค์เดียวกัน

2. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ 1 แผน ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมงภายใต้ จุดประสงค์และ สาระสำคัญเดียวกันซึ่งต้องสอนหลายครั้งจึงจะบรรลุจุดประสงค์ ต้องแยกกิจกรรมการ สอนออกเป็นรายครั้ง (ครั้งที่ 1....., ครั้งที่ 2))

แผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่ดี

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอน โดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้

- 1.1 สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
- 1.2 เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
- 1.3 ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา / โครงร่างเนื้อหา)
- 1.4 ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)
- 1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้)
- 1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)

2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ / เนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้าน ความรู้ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ

3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา / สาระ

3.3 วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้

3.4 การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

สาระการเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญ

สาระการเรียนรู้ 4 สาระ และ สาระการเรียนรู้รายปี /รายภาค

กำหนดการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

(หน่วยการเรียนรู้รายภาคเรียน + สาระการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)

หน่วยการเรียนรู้

แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้

9. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

1. วิเคราะห์ สาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเขียนรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดเรียนรู้

2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนชุมชน และท้องถิ่น

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

10. การประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้

1. ศึกษาและทำความเข้าใจพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงอายุทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

2. วางแผนเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับใช้บันทึกและประเมินพัฒนาการ เพื่อจะได้ผลของการพัฒนาการที่ถูกต้องตามความต้องการ
3. ดำเนินการประเมินและบันทึกพัฒนาการ หลังจากที่ได้วางแผนและเลือกเครื่องมือที่จะใช้ ประเมินและบันทึกพัฒนาการก่อนจะลงมือประเมินและบันทึก
4. ประเมินและสรุป ในการประเมินและสรุปนั้นจะต้องดูจากผลการประเมินหลาย ๆ ครั้ง
5. รายงานผล เมื่อได้ผลจากการประเมินและสรุปการเรียนรู้ของเด็กแล้ว ผู้สอนจะต้องตัดสินใจว่าจะรายงานข้อมูลไปยังผู้ใด เพื่อจุดประสงค์อะไร และต้องใช้รูปแบบ
6. การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ผู้สอนต้องตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กเป็นเรื่องสำคัญมาก

เครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้

1. การสังเกต (observation) เป็นวิธีการที่ครูปฐมวัยใช้มากที่สุด เป็นวิธีการหลักของการประเมินตามสภาพจริง ครูจะศึกษาเด็กโดยการสังเกต จดบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กไว้ เพื่อช่วยให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก
2. การสัมภาษณ์ (interview) ถือเป็นวิธีการประเมินที่มีประโยชน์มากที่สุดวิธีหนึ่ง และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์ การสัมภาษณ์ หรือพูดคุยกับเด็ก จะทำให้ครูเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของตัวเด็กได้
3. แบบทดสอบ (test) เป็นวิธีการอีกวิธีที่ใช้เพื่อประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย แต่ควรกระทำด้วยความระมัดระวัง และกระทำอย่างรอบคอบ
4. แบบประเมิน
5. แบบสอบถาม

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 5)

(ร่าง) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของ

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะ

การคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

หน่วยการเรียนรู้ที่

หน่วย.....

ตารางกิจกรรมหลัก

หน่วยที่ 1 ระดับชั้นอนุบาลปีที่.....

กิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
เคลื่อนไหวและจังหวะ					
เสริมประสบการณ์					
ศิลปะสร้างสรรค์					
เสรีเล่นตามมุม					
กลางแจ้ง					
เกมการศึกษา					

หน่วยที่ 2 ระดับชั้นอนุบาลปีที่.....

กิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
เคลื่อนไหวและจังหวะ					
เสริมประสบการณ์					
ศิลปะสร้างสรรค์					
เสรีเล่นตามมุม					
กลางแจ้ง					
เกมการศึกษา					

หน่วยที่ 3 ระดับชั้นอนุบาลปีที่.....

กิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
เคลื่อนไหวและจังหวะ					
เสริมประสบการณ์					
ศิลปะสร้างสรรค์					
เสรีเล่นตามมุม					
กลางแจ้ง					
เกมการศึกษา					

หน่วยที่ 4 ระดับชั้นอนุบาลปีที่.....

กิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
เคลื่อนไหวและจังหวะ					
เสริมประสบการณ์					
ศิลปะสร้างสรรค์					
เสรีเล่นตามมุม					
กลางแจ้ง					
เกมการศึกษา					

หน่วย															
มาตรฐาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
ตัวบ่งชี้															
สภาพที่พึงประสงค์															
สิ่งที่ได้รู้แล้ว				สิ่งที่เด็กต้องการรู้				สิ่งที่เด็กควรรู้							
แผนผังสาระการเรียนรู้								แนวคิดหลัก							
<pre> graph TD A[ตัวฉันเอง] --> B[] A --> C[] A --> D[] A --> E[] A --> F[] style B fill:#f9c style C fill:#add8e6 style D fill:#3cb371 style E fill:#90ee90 style F fill:#ffff00 </pre>								ประสบการณ์สำคัญ							
								ร่างกาย:				อารมณ์ / จิตใจ:			
								1.1.							
สังคม :				สติปัญญา:											

พัฒนาการด้านภาษา	
การฟัง	
1	ถามคำถามหรือต่อเรื่องได้
2	เข้าใจคำพูดข้อความยาว ๆ
3	เข้าใจถ้าไม่ซ้ำซ้อน เกินไป
4	ฟังแล้วเล่าต่อผู้อื่นฟังได้
5	ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้
การพูด	
6	การเปล่งเสียงพยัญชนะที่ถูกต้อง
7	เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้
8	เรียงลำดับเหตุการณ์อย่างน้อย 5 ลำดับ
9	ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไหร่” “อย่างไร” ในการหาคำตอบ
10	กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง
การอ่าน	
11	เล่าเรื่องที่คุ้นเคยย้อนกลับได้
12	เล่าเรื่องโดยมีองค์ประกอบของเรื่อง เช่น เวลา สถานที่ ตัวละครฯ
13	ตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน โดยการตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น
14	อ่านภาพสัญลักษณ์คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ
15	สนใจหยิบหนังสือมาอ่าน
การเขียน	
16	แสดงความแตกต่างระหว่างภาพวาดและการเขียน
17	ใช้ตัวอักษรที่รู้จักนำมาเขียนเรียงกันเป็นบรรทัด
18	ใช้การสะกดคำที่คิดขึ้นเองในการเขียน
19	ใช้การสะกดคำที่ถูกต้องในการเขียน
20	เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

ทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย	ความหมาย
1. การจำแนก	การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจ และมีระเบียบ เพื่อหาความสัมพันธ์ เพื่อเป็นการระบุว่าเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ได้ฟัง สิ่งที่ได้เห็นประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่เป็นส่วน ส่วนใดบ้าง ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็น วัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือ เหตุการณ์
2. การจับคู่และการเปรียบเทียบ	ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน ระหว่างสิ่งเหล่านั้น
3. การจัดหมวดหมู่/การจัดกลุ่ม/จัดระบบ (แบ่งเป็นกลุ่ม)	ความสามารถในการจัด หมวดหมู่สิ่งของต่างๆ ตามคุณลักษณะหรือคุณสมบัติบางประการ เช่น สี รูปร่าง รูปทรง และขนาด จำแนกสิ่งที่มีความคล้ายกันหรือเหมือนกันลงไปในแต่ละหมวดหมู่และกลุ่มที่มีความแตกต่างออกไปการจัดกลุ่ม
4. การเรียงลำดับ	การเปรียบเทียบสิ่งของหรือข้อมูล จัดเรียงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น จากมากไปหาน้อย หรือ จากน้อยไปหามาก จากเล็กไปหาใหญ่หรือจากใหญ่ไปหาเล็ก เป็นต้น

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
○ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม
○ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
○ การสื่อสารและความร่วมมือ
○ ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี
○ ทักษะชีวิตและอาชีพ

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หน่วยที่.....

เรื่องชั้นอนุบาลปีที่.....

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ (ฟัง,พูด)

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (อ่าน)

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์(เขียน)

กิจกรรมเกมการศึกษา (การคิดวิเคราะห์)

แนวการจัดกิจกรรมและประสบการณ์

จุดประสงค์

1.....

2.....

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย

.....
.....

ด้านอารมณ์-จิตใจ

.....
.....

ด้านสังคม

.....
.....

ด้านสติปัญญา

.....
.....

คำถาม

แนวคิด

ชั้นนำ

.....
.....
.....

ชั้นสอน

.....

.....

.....

ชั้นสรุป

.....

.....

.....

สื่อการเรียนรู้

.....

.....

.....

ประเมินผล

.....

.....

.....

ภาคผนวก (เพลง/เกม/นิทาน/คำคล้องจอง ฯลฯ)

.....

.....

.....

พัฒนาการด้านภาษา แผนการจัดประสบการณ์ หน่วย.....	
การฟัง	
การพูด	
การอ่าน	
การเขียน	

ทักษะการคิดวิเคราะห์ แผนการจัดประสบการณ์หน่วย.....	
1. การจำแนก	
2. การจับคู่และการเปรียบเทียบ	
3. การจัดหมวดหมู่/การจัดกลุ่ม/ จัดระบบ (แบ่งเป็นกลุ่ม)	
4. การเรียงลำดับ	

 บันทึกหลังการสอน

.....

.....

.....

ผู้สอน

วันที่.....

กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ (ฟัง, พูด)

ชื่อกิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
วัตถุประสงค์					
วิธีการ					
ประเมินผล					

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (อ่าน)

ชื่อกิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
วัตถุประสงค์					
วิธีการ					
ประเมินผล					

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ (เขียน)

ชื่อกิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
วัตถุประสงค์					
วิธีการ					
ประเมินผล					

กิจกรรมเกมการศึกษา (ทักษะการคิดวิเคราะห์)

ชื่อกิจกรรม	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	วันที่ 5
วัตถุประสงค์					
วิธีการ					
ประเมินผล					

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 6)

แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คำชี้แจง

แบบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือการพัฒนารูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบวัดความรู้ความเข้าใจนี้ประกอบด้วย

1. ข้อสอบมีจำนวน 40 ข้อ
2. ให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกจำนวน 30 ข้อ
1. ข้อใดไม่ใช่ส่วนประกอบของแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้
 - ก. วัตถุประสงค์
 - ข. กิจกรรม
 - ค. การวัดและประเมินผล
 - ง. หลักสูตร
2. ข้อใดคือความหมายของประสบการณ์สำคัญ
 - ก. สิ่งที่เด็กต้องการรู้
 - ข. กิจกรรมของเด็กปฐมวัย
 - ค. เป้าหมายในการวัดผลของกิจกรรม
 - ง. ช่วยอธิบายให้ผู้สอนเข้าใจว่าเด็กปฐมวัยต้องทำอะไร เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว อย่างไร
3. การตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น เป็นพัฒนาการทางภาษาด้านใด
 - ก. การฟัง
 - ข. การพูด
 - ค. การอ่าน
 - ง. การเขียน
4. ใช้การสะกดคำที่คิดขึ้นเองในการเขียน เป็นพัฒนาการทางภาษาด้านใด
 - ก. การฟัง
 - ข. การพูด
 - ค. การอ่าน
 - ง. การเขียน

- ข. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ค. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้
- ง. กำหนดรูปแบบการจัดประสบการณ์
21. ข้อใดเป็นการเล่นที่บูรณาการเพลงเข้ามาด้วย
- ก. กาฟักไข่ ข. ลิงชิงหลัก
- ค. ชิม้ำส่งเมือง ง. งูกินหาง
22. การจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 – 5 ปี ควรจัดลักษณะรูปแบบใด
- ก. กิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น ข. จัดเป็นรายวิชา
- ค. จัดเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ง. จัดตามประสบการณ์ของครูผู้สอน
23. ข้อใดคือองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย
- ก. จุดประสงค์, สาระการเรียนรู้ ข. กิจกรรม, สื่อ
- ค. การประเมินผล ง. ถูกทุกข้อ
24. การเลือกเพลงประกอบการสอน เน้นในเรื่องใดเป็นสำคัญ
- ก. ดนตรี ข. เนื้อร้อง
- ค. ทำนอง ง. จังหวะ
25. การเขียนของเด็กที่เปลี่ยนไปชี้ให้เห็นถึงอะไร
- ก. ความเติบโต ข. ลักษณะเฉพาะตัว
- ค. สื่อสารการติดต่อ ง. อารมณ์ความรู้สึก
26. ข้อใดต่อไปนี้ ไม่ใช่ เครื่องมือการวัดและประเมินผล
- ก. แบบทดสอบ ข. แบบสอบถาม
- ค. แบบสำรวจ ง. การประชุมปรึกษา
27. เด็กในวัยใด สามารถบอกชื่อ นามสกุล ตนเองได้
- ก. 4 ปี ข. 3 ปี
- ค. 2 ปี ง. 1 ปี
28. กิจกรรมใดที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาของเด็กปฐมวัย
- ก. มุมบ้าน ข. มุมหนังสือ
- ค. มุมเกมการศึกษา ง. มุมบล็อก

29. ข้อใดคือจุดประสงค์ที่แท้จริงของการเขียนแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย
- ก. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ ข. จัดสภาพแวดล้อมของเด็ก
ค. เพื่อให้เด็กได้ทดลอง ง. เพื่อให้ครูได้วางแผนจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็ก
30. ผู้ที่คิดริเริ่มพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กคือใคร
- ก. อิริคสัน ข. ชิกมันน์ พรอยด์
ค. มอนเตสเซอร์รี่ ง. เพียเจท์
31. กิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้เปล่งเสียงเลียนแบบคำพูดของคน เสียงสัตว์ต่างๆ เป็นการส่งเสริมทักษะทางด้านใด
- ก. การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
ข. ทักษะทางด้านอารมณ์และจิตใจ
ค. ทักษะทางสังคม
ง. ทักษะทางภาษา
32. ข้อใดเป็นการแสดงออกทางด้านการสังเกต จำแนกเปรียบเทียบ
- ก. น้องเก้ไปดูเขาเล่นรีรีข้าวสาร
ข. น้องเก้แบ่งขนมให้เพื่อน
ค. น้องเก้นำจานมาวางเท่ากับจำนวนผลไม้
ง. น้องเก้ยืนกับเพื่อนแล้วพูดว่า “เธอตัวสูงกว่าเรา”
33. ข้อใดคือขั้นตอนแรกของการเตรียมความพร้อม ก่อนใช้สื่อสำหรับครูผู้สอนปฐมวัย
- ก. ศึกษาความรู้พื้นฐานเดิมของเด็ก
ข. ศึกษาจุดมุ่งหมายและวางแผนว่าจะจัดกิจกรรมอะไรบ้าง
ค. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับสื่อ
ง. สร้างระเบียบวินัยให้กับเด็ก
34. สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็ก 3 – 5 ปี ประกอบด้วยกี่ส่วนอะไรบ้าง
- ก. 2 ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญและพัฒนาการของเด็กทุกด้าน
ข. 2 ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญและสาระที่ควรเรียนรู้.
ค. ส่วนเดียว คือ ประสบการณ์สำคัญ.
ง. ส่วนเดียว คือ สาระที่ควรเรียนรู้

35. “สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย” หมายถึงพัฒนาการด้านใด
ก. พัฒนาการด้านร่างกาย	ข. พัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ
ค. พัฒนาการด้านสังคม	ง. พัฒนาการด้านสติปัญญา
36. หน่วยงานใดเป็นผู้จัดทำ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560
ก. กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)
ข. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (สป.)
ค. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)
ง. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.)
37. ข้อใดไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับ
ก. ปฐมวัย	ข. ป.1-ป.3
ค. ป.4-ป.6	ง. ม.3
38. ข้อใดไม่ใช่รูปแบบการสอน
ก. ห้องเรียนกลับด้าน	ข. การสอนแบบร่วมมือเรียนรู้
ค. การเขียนกระดาน	ง. การสาธิต
39. ข้อใดไม่ใช่กิจกรรมหลัก
ก. การเล่น	ข. กลางแจ้ง
ค. เกม	ง. เคลื่อนไหวและจังหวะ
40. การพัฒนาเด็กควรพัฒนาแบบองค์รวม หมายถึง
ก. บูรณาการ	ข. พัฒนาการทุกด้านพร้อมกัน
ค. ทำกิจกรรมร่วมกัน	ง. ประเมินทุกด้านรวมกัน

เฉลย

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ง	11	ข	21	ค	31	ง
2	ง	12	ค	22	ก	32	ง
3	ค	13	ก	23	ง	33	ข
4	ง	14	ข	24	ข	34	ข
5	ก	15	ข	25	ก	35	ง
6	ก	16	ง	26	ง	36	ค
7	ค	17	ง	27	ก	37	ก
8	ข	18	ง	28	ข	38	ค
9	ค	19	ง	29	ง	39	ก
10	ก	20	จ	30	ง	40	ข

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 7)

แบบประเมินโครงร่างรูปแบบการสอน

คำชี้แจง

แบบประเมินโครงร่างรูปแบบการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบประเมินโครงร่างรูปแบบการสอนมี 2 ส่วน

1. แบบประเมิน
2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะผู้วิจัย

แบบประเมินโครงร่างรูปแบบการสอน

5=ดีมาก

4=ดี

3=ปานกลาง

2=ควร

1=ควรปรับปรุงอย่าง

ปรับปรุง

ยิ่ง

หัวข้อที่ประเมิน	ผลการประเมิน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ						
2. หลักการของรูปแบบ						
3. เป้าหมายของรูปแบบ						
4. จุดประสงค์ของรูปแบบ						
5. การออกแบบแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย						
6. บทบาทของครูปฐมวัยในการจัดการเรียนรู้						
7. ข้อมูลด้านพัฒนาการด้านภาษา การคิด วิเคราะห์และทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการประสบการณ์						
8. การจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมและประสบการณ์						
9. ขั้นตอนการการจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมและประสบการณ์						
10. การประเมินผลการเรียนรู้						
รวมคะแนน	คะแนนเต็ม		คะแนนที่ได้			
	60					

หมายเหตุ เกณฑ์การตัดสิน 41 – 60 ดี 21 – 40 พอใช้ 1 – 20 ปรับปรุง

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 8)

แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

คำชี้แจง

แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบประเมินนี้ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะผู้วิจัย

แบบประเมินความสามารถการเขียนแผนการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่.....ชื่อหน่วย.....

ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....โรงเรียน

.....ชื่อ - นามสกุล

ผู้สอน.....

ประเมินโดย หัวหน้าโครงการวิจัย อื่น (โปรด

ระบุ).....

ระดับประเมิน	5	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมมากที่สุด
	4	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมมาก
	3	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมปานกลาง
	2	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมน้อย
	1	หมายถึง	มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยง/เหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
1	วิเคราะห์หลักสูตรได้ครบถ้วนตามมาตรฐาน/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้และสอดคล้องตามหลักสูตร					
2	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้/สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสม					
3	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
4	ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับสาระการเรียนรู้					
5	มีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C) และความสามารถและทักษะของผู้เรียนศตวรรษที่ 21					
6	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้					

7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความครอบคลุมในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้(K) ทักษะ กระบวนการ (P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (C) ความสามารถและทักษะของผู้เรียนศตวรรษที่ 21					
8	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมสามารถนำผู้เรียนไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน					
9	สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม มีความเหมาะสมกับเวลาและการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง					
10	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ กิจกรรมการเรียนรู้และครอบคลุมทั้งด้านความรู้(K)ทักษะกระบวนการ(P) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)					
11	ประเด็นและเกณฑ์การประเมินผลสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้					
12	การประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
รวม						
คะแนนรวม						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

สรุปผลการประเมิน มีความเหมาะสมในระดับ

- คะแนน 12 – 20 ปรับปรุงเร่งด่วน คะแนน 21 – 30 ปรับปรุง คะแนน 31 – 40 พอใช้
 คะแนน 41 – 50 ดี คะแนน 51 – 60 ดีมาก

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 9)

แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คำชี้แจง

แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21” ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบประเมินนี้ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะผู้วิจัย

แบบประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่.....ชื่อหน่วย.....

ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....โรงเรียน

.....ชื่อ - นามสกุล

ผู้สอน.....

ประเมินโดย หัวหน้าโครงการวิจัย อื่น (โปรด

ระบุ).....

ระดับประเมิน	5	หมายถึง	มากที่สุด
	4	หมายถึง	มาก
	3	หมายถึง	ปานกลาง
	2	หมายถึง	น้อย
	1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ที่	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
1	มีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้ ทักษะกระบวนการที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการและความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
2	มีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน					
3	มีการออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่วางไว้					
4	มีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้					
5	มีการจัดเตรียมและใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน					
6	การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย เหมาะสมกับกิจกรรมและระดับพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งกระตุ้นผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ					
7	มีการวิเคราะห์ผลการประเมินและนำมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียนหรือนำมาเป็นแนวทางในแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป					
8	มีการศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					

รวม					
คะแนนรวม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

สรุปผลการประเมิน มีความเหมาะสมในระดับ

- คะแนน 12 – 20 ปรับปรุงเร่งด่วน คะแนน 21 – 30 ปรับปรุง คะแนน 31 – 40 พอใช้
- คะแนน 41 – 50 ดี คะแนน 51 – 60 ดีมาก

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 10)

แบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษา และทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง

แบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21” ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบวัดความสามารถนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
2. หัวข้อที่ได้รับการประเมิน

คณะผู้วิจัย

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 11)

แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง

แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21” ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบประเมินนี้ประกอบด้วย

1. แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
2. หัวข้อที่ได้รับการประเมิน

คณะผู้วิจัย

หัวข้อที่ได้รับการประเมิน
แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ข้อ	รายการ	1	2	3
การฟัง				
1	ถามคำถามหรือต่อเรื่องได้			
2	เข้าใจคำพูดข้อความยาว ๆ			
3	เข้าใจถ้าไม่ซ้ำซ้อนเกินไป			
4	ฟังแล้วเล่าต่อผู้อื่นฟังได้			
5	ฟังผู้อื่นพูดจนจบและสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงกับเรื่องที่ฟังได้			
การพูด				
6	การเปล่งเสียงพยัญชนะที่ถูกต้อง			
7	เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้			
8	เรียงลำดับเหตุการณ์อย่างน้อย 5 ลำดับ			
9	ใช้ประโยคคำถามว่า “เมื่อไหร่” “อย่างไร” ในการหาคำตอบ			
10	กล่าวคำขอบคุณและขอโทษด้วยตนเอง			
การอ่าน				
11	เล่าเรื่องที่คุ้นเคยย้อนกลับได้			
12	เล่าเรื่องโดยมีองค์ประกอบของเรื่อง เช่น เวลา สถานที่ ตัวละครฯ			
13	ตอบสนองต่อเรื่องที่อ่าน โดยการตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็น			
14	อ่านภาพสัญลักษณ์คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นและจุดจบของข้อความ			
15	สนใจหยิบหนังสือมาอ่าน			
การเขียน				
16	แสดงความแตกต่างระหว่างภาพวาดและการเขียน			
17	ใช้ตัวอักษรที่รู้จักนำมาเขียนเรียงกันเป็นบรรทัด			
18	ใช้การสะกดคำที่คิดขึ้นเองในการเขียน			
19	ใช้การสะกดคำที่ถูกต้องในการเขียน			
20	เขียนชื่อของตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง			

(เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 12)

แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง

แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21” ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการเป็นข้อมูลพื้นฐานจัดทำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต่อไป

แบบประเมินนี้ประกอบด้วย

1. แบบประเมินพัฒนาการด้านภาษาของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
2. ความหมายของคำศัพท์

คณะผู้วิจัย

แบบประเมินพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล ของผู้รับการ ประเมิน	การจำแนก			การจับคู่ และการ เปรียบเทียบ			การจัด หมวดหมู่			การ เรียงลำดับ			รวม 12 คะแนน
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
9 - 12	ดี
5 - 8	พอใช้
1 - 4	ปรับปรุง

ความหมายของคำศัพท์

1. **การจำแนก** หมายถึง การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจ และมีระเบียบเพื่อหาความสัมพันธ์ เพื่อเป็นการระบุว่าเรื่องที่อ่าน เรื่องที่ได้ฟัง สิ่งที่ได้เห็นประกอบด้วยส่วนต่างๆ ก็ส่วน ส่วนใดบ้าง ไม่ว่าจะ เป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยๆ ความสามารถในการจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็น วัตถุสิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์

2. **การจับคู่และการเปรียบเทียบ** หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเทียบเคียงสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน ระหว่างสิ่งเหล่านั้น

3. **การจัดหมวดหมู่/การจัดกลุ่ม/จัดระบบ** (แบ่งเป็นกลุ่ม) หมายถึง ความสามารถในการจัดหมวดหมู่สิ่งของต่างๆ ตามคุณลักษณะหรือคุณสมบัติบางประการ เช่น สี รูปร่าง รูปทรง และขนาด จำแนกสิ่งที่มีความคล้ายกันหรือเหมือนกันลงไปในแต่ละหมวดหมู่และกลุ่มที่มีความแตกต่างออกไป การจัดกลุ่ม

4. **การเรียงลำดับ** หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งของหรือข้อมูล จัดเรียงตาม เงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่น จากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามาก จากเล็กไปหาใหญ่หรือจากใหญ่ไปหาเล็ก เป็นต้น

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าถึงข้อมูลงานวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/วอ๓๗๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.กนกพร พรหมสุวรรณ

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๙/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวข้อโครงการคือนางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ผู้ประสานงาน นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี
โทร ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, ๐๘-๗๒๒-๔๑๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเสียงเมือง ตำบลตลาด
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๐๓๗๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เจริญพร ดร.เทอดศักดิ์ โพธิ์สาขา

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๔/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวหน้าโครงการคือนางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้ประสานงาน นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี

โทร ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, ๐๘-๗๒๒-๔๑๕๓

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน วิทยาเขตร้อยเอ็ด โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔
 ที่ อว ๗๔๑๗/๐๒๔๔ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖
 เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ปิยะสุตา เพชราเวช

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๔/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวหน้าโครงการคือนางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอลความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....วิทยาเขตร้อยเอ็ด.....โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔.....

ที่ อว.๗๙๑๗/๐๒๕๔.....วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖.....

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรชัย อุทาพันธ์

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๙/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวข้อโครงการคือนางรัชนีบุรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพราเพื่อพิจารณา

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงसान
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/ว๐๓๗๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นางภิญญาพัชญ์ ไพเรืองโสม

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๙/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวหน้าโครงการคือนางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้ประสานงาน นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี

โทร ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, ๐๘-๗๒๒-๔๑๕๓

ที่ อว ๗๔๑๗/ว ๐๓๗๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลสงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นางสาวภา พิมพ์หานาม

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๙/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวข้อโครงการคือ นางรัชนิบูรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ผู้ประสานงาน นางรัชนิบูรณ์ เนตรภักดี
โทร ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, ๐๘-๗๒๒-๔๑๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว ๐๓๓๖

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เจริญพร นายพงศธรวิษ จรุงรัฐิวัฒน์

ตามที่ สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมคณะกรรมการวิจัยของสถาบันวิจัยญาณสังวร ครั้งที่ ๖/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้มีมติที่ มติที่ ๒๑๙/๒๕๖๕ เรื่อง อนุมัติให้ดำเนินการโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑ (DEVELOPING A LEARNING EXPERIENCE MODEL THAT PROMOTES LEARNING MANAGEMENT ABILITIES OF STUDENTS PRACTICING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE FOR THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND ANALYTICAL THINKING SKILLS OR EARLY CHILDHOOD IN THE 21ST CENTURY)” หัวหน้าโครงการคือนางรัชชนิบุรณ์ เนตรภักดี ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา สังกัดวิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ความทราบแล้วนั้น

เพื่อให้การดำเนินโครงการวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑” รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, ผศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ร้อยเอ็ด วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ผู้ประสานงาน นางรัชชนิบุรณ์ เนตรภักดี
โทร ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ ต่อ ๑๒๔, ๐๘-๗๒๒-๔๑๕๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/ ๗๐๕๙๗

MO พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลงานวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเหล่าขาม (มูลนิธิศึกษาสงเคราะห์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารงานวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้มีมติอนุมัติให้ นางรัชนิ์บุรณ์ เนตรภักดิ์ อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด/หัวหน้าโครงการวิจัย ดำเนินงานโครงการวิจัย เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ ๒๑ " ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ความทราบแล้วนั้น

ในการนี้ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้จึงขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

๑. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานศึกษาของท่าน
๒. นักเรียนชั้นปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากทางโรงเรียนในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

พ. รัชนิ์บุรณ์

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย : นางรัชนิ์บุรณ์ เนตรภักดิ์ โทร. ๐๘-๖๔๕๔-๗๓๐๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/ว๐๒๕๗

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าถึงข้อมูลงานวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองร้อยเอ็ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารงานวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้มีมติอนุมัติให้ นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด/หัวหน้าโครงการวิจัย ดำเนินงานโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ความทราบแล้วนั้น

ในการนี้ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้จึงขออนุญาตเข้าถึงข้อมูลงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

๑. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานศึกษาของท่าน
๒. นักเรียนชั้นปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากทางโรงเรียนในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

พ. ๑๘๕๗๖๗

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย : นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี โทร. ๐๘-๖๔๕๔-๗๓๐๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลดงลาน
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๑๗/๑๐๒๕๗

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลงานวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนโสภโณประชาสรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารงานวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้มีมติอนุมัติให้ นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด/หัวหน้าโครงการวิจัย ดำเนินงานโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ ๒๑” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ความทราบแล้วนั้น

ในกรณีนี้ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้จึงขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

๑. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานศึกษาของท่าน
๒. นักเรียนชั้นปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากทางโรงเรียนในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

จึงเจริญพามาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

พ. รัชณีบุรณ์

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย : นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี โทร. ๐๘-๖๔๕๔-๗๓๐๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ถนนเลียงเมือง ตำบลคลัง
อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐
โทร. ๐-๔๓๕๑-๘๓๖๔ โทรสาร. ๐-๔๓๕๑-๔๖๑๘
www.rec.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๗/๗๐๕๙๗

MO พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลงานวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลหนองหญ้าม้า (โรงเรียนกีฬาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารงานวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้มีมติอนุมัติให้ นางรัชนิภา บุรณิ เนตรภักดี อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด/หัวหน้าโครงการวิจัย ดำเนินงานโครงการวิจัย เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ ๒๑" ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ความทราบแล้วนั้น

ในการนี้ เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามแผนที่ได้กำหนดไว้จึงขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

๑. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถานศึกษาของท่าน
๒. นักเรียนชั้นปฐมวัยที่เรียนกับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากทางโรงเรียนในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระเมธีวชิราภรณ์, รศ.ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย : นางรัชนิภา บุรณิ เนตรภักดี โทร. ๐๘-๖๔๕๙-๗๓๐๗

ภาคผนวก ค

- เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการทำวิจัยในคน

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
หนังสือรับรองให้ไว้เพื่อแสดงว่า

โครงการวิจัยเรื่อง

(ภาษาไทย) การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาการด้านภาษาและทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21

(ภาษาอังกฤษ) Developing a learning experience model that promotes learning management abilities of students practicing teacher professional experience for the development of language and analytical thinking skills or early childhood in the 21 th century

ผู้วิจัย: นางรัชนิษฐา เนตรภักดิ์ สังกัด มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

สำหรับเอกสาร:

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2566
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2566
3. แบบคำชี้แจงสำหรับอาสาสมัคร ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2566
4. แบบยินยอมให้ทำการวิจัยจากผู้ถูกวิจัย ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2566
5. แบบบันทึกข้อมูล ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2566
6. ประวัติผู้วิจัย ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2566

ได้ผ่านการรับรอง จากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยยึดหลักเกณฑ์ตามคำประกาศเฮลซิงกิ (Declaration of Helsinki) และแนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี (ICH GCP) โดยขอให้รายงานความก้าวหน้าของโครงการวิจัยทุก 6 เดือน

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

ลงชื่อ

(นายแพทย์พรเจริญ เจียมบุญศรี)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ประจำสาขาวิชา คณะที่ 2

ลำดับที่ 044/2566

เลขที่ : HE662057

วันหมดอายุ : วันที่ 21 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

สำนักงานคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เลขที่ 2 ถนนราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000 โทร. 045 352000 ต่อ 5141, 5143

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางรัชณีบุรณ์ เนตรภักดี

ตำแหน่ง อาจารย์

ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	พ.ศ.ที่จบ	สถาบัน
ปริญญาตรี	ครุศาสตร์บัณฑิต (คบ. การศึกษาปฐมวัย)	2543	สถาบันราชภัฏเลย
ปริญญาโท	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม. หลักสูตรและการสอน การศึกษาพิเศษ)	2552	มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ประวัติการทำงาน

1. ครูพี่เลี้ยง สายชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น
2. อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
3. ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาภูมิราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผลงานทางวิชาการ

ตำรา หนังสือ เอกสารประกอบการสอน

รัชณีบุรณ์ เนตรภักดี. (2563). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ED 2034 การศึกษาปฐมวัย.

โรงพิมพ์ เค.แอนด์.เค.เซ็นเตอร์กรุ๊ป

ผลงานการงานวิจัย

Radchaneeboon Neadpuckdee, NatthakitSiriwatthanathakun, BunchaKietjarungphan, PrachanChachikul, Phattharachai Uthaphan, PrasongPromsri, and Khamphiraphap Kongsumruay. (2022). The Development of the Integrated Curriculum of the Buddhist Morals for Stengthening Social Adaptation of Vulnerable Youth Journal

of Educational Issues ISSN 2377-2263 2022, Vol. 8, No.1 June 2022 Pages 546-556
จำนวน 10 หน้า. (วารสารในฐานข้อมูล ERIC)

Prachan Chachikul, SombatTaweekoon, ChakkreeSricharumedhiyan, ChuleepornNahuanin, PhattharachaiUthaphan, Radchaneeboon Neadpuckdee, and PrasongPromsri. (2022). The Development Youth Network for Stengthening Social Adaptation of Thai Vulnerable Juveniles. Journal of Education and Learning; Vol. 12, No 1; June 2023 ISSN 1927-5250 E-ISSN 1927-5269 Published by Canadian Center of Science and Education. P.61-66 จำนวน 6 หน้า. (วารสารในฐานข้อมูล ERIC)

คัมภีรภาพ คงสำรวย, รัชนีบุรณ์ เนตรภักดี, และธนกร ชูสุขเสริม. (2563). การศึกษาประสิทธิภาพและทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต่อการใช้สื่อการเรียนภาษาอังกฤษชุดการฟังอย่างมีวิจารณญาณ. ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563). หน้า 670-682 จำนวน 12 หน้า. (TCI 2)

อานันท์ กรมน้อย, กิตติพิชญ์ คำแผ่นจิริโรจน์, และรัชนีบุรณ์ เนตรภักดี. (2563). การประเมินหลักสูตรรายวิชา อ 21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยใช้รูปแบบ CIPP MODEL EVALUATION OF FOUNDATION ENGLISH (E 21101) MATTHAYOM 1 FOLLWING CORE CURRICULUM 2008 USING CIPP MODEL. ตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตมหาจุฬาลงกรณ์, ปีที่ 7 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม 2563). หน้า 424-443 จำนวน 2 หน้า. (TCI 2)

รัชนีบุรณ์ เนตรภักดี, คัมภีรภาพ คงสำรวย, ชุติพร นาห้วนิล, และสุทธินันท์ พรหมพันธุ์ใจ. (2562). ผลการเล่านิทานชาดกในการปลูกฝังฆราวาสธรรม 4 ให้กับเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น. วารสารแสงอีสาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562) หน้า 614-624 จำนวน 10 หน้า. (TCI 2)

อ้อยทิพย์ ไทยน้อย, ภัทธดา วงษ์โยธา, รัชนีบุรณ์ เนตรภักดีและคณะ. (2562). การศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานจิ๊กซอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ตีพิมพ์ในวารสารแสงอีสานมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน, ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562) หน้า 146-153 จำนวน 8 หน้า. (TCI 2)

บทความทางวิชาการ

รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี, ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล, ปรีดา นวลรักษา, และจำเนียร ฉิรินัง. (2565). การเลือกรูปแบบวิจัยเชิงผสมผสานวิธีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย. วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์, ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565). หน้า 717-731 จำนวน 15 หน้า. (TCI 2)

คัมภีรภาพ คงสำรวย , รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี , ชนาธิป ศรีโท , แก่นเพชร แผงสีพล. (2564). การใช้เครื่องมือออนไลน์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ : กระบวนทัศน์และการประยุกต์ใช้การเรียนการสอนแบบไฮบริด. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2564) หน้า 923 - 937 จำนวน 15 หน้า. (TCI 2).

ชนาธิป ศรีโท, รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี ,คัมภีรภาพ คงสำรวย , แก่นเพชร แผงสีพล. (2564). แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับเด็กปฐมวัยศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองในระบบอบประชาธิปไตย. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2564) หน้า 62 - 75 จำนวน 14 หน้า. (TCI 2).

รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี, คัมภีรภาพ คงสำรวย, อานันท์ กรมน้อยและเตือนใจ ผางคำ. (2563). ความปกติใหม่(New Normal) กับแนวทางการจัดการศึกษาในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563) หน้า 923-937 จำนวน 15 หน้า. (TCI 2).

ชนาธิป ศรีโท, รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี, ชุติพร นาห้วนิล. (2560). แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ. ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการแสงอีสาน(TCI2) ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560).

รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี, คัมภีรภาพ คงสำรวย, อานันท์ กรมน้อยและเตือนใจ ผางคำ. (2563). ความปกติใหม่(New Normal) กับแนวทางการจัดการศึกษาในประเทศไทย. ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด(TCI2) ปีที่ 9ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563).

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ดร. ประชัน ชะชิกุล

ตำแหน่ง อาจารย์

ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	พ.ศ.ที่จบ	สถาบัน
น.ธ. เอก	เปรียญธรรมประโยค. 1-2., น.ธ. เอก	2536	วิทยาลัยครูอุบลราชธานี
อนุปริญญา	อนุปริญญาศิลปศาสตรสาขาการ พัฒนาชุมชน	2543	สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
ปริญญาตรี	ครุศาสตรบัณฑิต (บริหาร การศึกษา)	2547	สถาบันราชภัฏสวนสุนัน
ปริญญาโท	ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (พุทธ ศาสนาและปรัชญา)	2552	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย
ปริญญาเอก	ศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พุทธ ศาสนาและปรัชญา)	2558	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

2. อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผลงานการวิจัย

Prachan Chachikul, SombatTaweekoon, ChakkreeSricharumedhiyan, ChuleepornNahuanin, PhattharachaiUthaphan, Radchaneeboon Neadpuckdee, and PrasongPromsri. (2022). The Development Youth Network for Stengthening Social Adaptation of Thai Vulnerable Juveniles. Journal of Education and Learning; Vol. 12, No 1; June

2023 ISSN 1927-5250 E-ISSN 1927-5269 Published by Canadian Center of Science and Education. P.61-66 จำนวน 6 หน้า. (วารสารในฐานข้อมูล ERIC)

Radchaneeboon Neadpuckdee, NatthakitSiriwatthanathakun, BunchaKietjarungphan, PrachanChachikul, Phattharachai Uthaphan, PrasongPromsri, and Khamphiraphap Kongsumruay. (2022). The Development of the Integrated Curriculum of the Buddhist Morals for Stengthening Social Adaptation of Vulnerable Youth Journal

ประชัน ชะชิกุล, สิริพิพร เกษจ้อย, ภัทรชัย อุทาพันธ์, ศักดิ์พงศ์ โสภากจร. (2563). การเสริมสร้างสุขภาพด้วยมรรคมืดงค์ 8 กับกลุ่มเด็กเร่ร่อนในจังหวัดขอนแก่น. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 7(4) หน้า 213-226 (TCI 1)

ประเสริฐ ขมพรมมา, ประชัน ชะชิกุล, ภัทรชัย อุทาพันธ์, (2563). ศึกษาแบบการสอนมรรคสดีในพื้นที่เสี่ยงของพระครูวิสิฐพรหมคุณ (สมชาย โชติวิโร) 150 เจ้าอาวาสวัดพรหมนิवास ตำบลบางนาคอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารพุทธมัตค ศูนยวิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวธุวิกลิตาราม, 5(2), หน้า 150-157. (TCI 2)

ประชัน ชะชิกุล, สุรศักดิ์ อุดเมืองเพีย, ดาวฤดี ศรีษะเกษ. (2563). จิตในพุทธปรัชญาเถรวาท: ศึกษาวิเคราะห์, วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติ, 2(2), หน้า 72 - 85.

ประสงค์ พรหมศรี, ประชัน ชะชิกุล. (2562). แรงจูงใจในการทำสมาธิของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น. วารสารธรรมทรรศน์. 19(1), หน้า 257 – 266. (TCI 1)

ภัทรชัย อุทาพันธ์, ประชัน ชะชิกุล. (2561). การนำขราวาสธรรม 4 ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาความขัดแย้งในครอบครัวของนักศึกษาภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. 6(1), หน้า 171-184. (TCI 2)

ภัทรชัย อุทาพันธ์, ประชัน ชะชิกุล. (2561). การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ตามแนววิถีพุทธ: กรณีศึกษาพระกรรมฐานที่พักสงฆ์ป่าดงคล้อยถนสัมพันธ์ ตำบลวังขวาง อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 13(2), หน้า (TCI 2)

ประสงค์ พรหมศรี, ประชัน ชะชิกุล. (2560). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองเต่าบึงเรือใหญ่ ตำบลโคกสี อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์. 13(2) หน้า (TCI 1)

ประสงค์ พรหมศรี, ประชัน ชะชิกุล. (2560). แนวทางการแก้ไขปัญหาทางอารมณ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์. (การประชุมระดับชาติ ครั้งที่ 4), 13(2), หน้า 30-42

Sitthiporn Ketjoy, Prachan Chachikul. (2016). Women and Sustainable Development in Buddhism. South Asian journal of Participative Development. Vol. No.16, No.2 July-Dec. 2016.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เลขที่ 9/37 หมู่ที่ 12
บ้านโนนชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิราภรณ์ ผันสว่าง

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ

ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	พ.ศ.ที่จบ	สถาบัน
ปริญญาตรี	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ)	2542	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ปริญญาโท	ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)	2551	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ปริญญาเอก	ปร.ด. (บริหารการศึกษา)	2557	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประวัติการทำงาน

2. อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ผลงานการวิจัย

บทความวิจัย

จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2558). การใช้ชุดฝึกการอ่าน เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด ภาคการศึกษา ที่ 2 ปีการศึกษา 2556. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติทางพระพุทธศาสนา ครั้งที่ 2” การขับเคลื่อนงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนาสู่ยุคเปลี่ยนผ่าน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (2 เมษายน 2558). หน้า 233-234.

จิราภรณ์ ผันสว่าง, พระครูกิตติวราทร, พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรัตน์,ดร.,กุสุมา สุ่มมาตร และระพีพัฒน์ หาญโสภณ. (2560). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตระหว่าง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ดกับชุมชนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด.วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคมธันวาคม 2560). ISSN 2286-6906. หน้า 196-208.

พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์ วิมลพร สุวรรณแสนทวี, จิราภรณ์ ผันสว่าง, พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ขยรตโน, มีศักดิ์ แสงศิลา. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนการกุศลของวัด ในพระพุทธศาสนา ภาคอีสานเขต 1. การนำเสนอในการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติและระดับนานาชาติ ครั้งที่ 5/2560 ประจำปี 2560 และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่อง จากการประชุม (6 ตุลาคม 2560) วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, หน้า 321-325.

รัชณีย์ เจริญนนท์, พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, พระครูกิตติวราทร, อุดม พิริยสิงห์, จิราภรณ์ ผันสว่าง และ ระพีพัฒน์ หาญโสภณ.(2560). รูปแบบการนำหลักธรรมไปใช้แบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้าง คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. วารสารวิจัยและ พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ปีที่ 12 ฉบับที่ 41 (กรกฎาคม-กันยายน 2560). หน้า 100-111.

รัชณีย์ เจริญนนท์, อุดม พิริยสิงห์, พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ขยรตโน, พระครูวิกรมธรรมธัช, อติศักดิ์ ทุม อนันต์, จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2560). แนวทางการฟื้นฟูวัดร้างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ไทย. วารสารช่อพะยอม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 28 ฉบับที่ 2, (มิถุนายน-ตุลาคม 2560). หน้า 194-200.

จิราภรณ์ ผันสว่าง, พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์, พระครูกิตติวราทร, พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ขยรตโน,ดร., สุเทพ เมยไธสง, อมรรัตน์ เทพรินทร์. (2561). การบริหารเชิงพุทธของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้หลักพุทธปาปณิกสูตร. การนำเสนอในที่ประชุม วิชาการระดับชาติครั้งที่ 2 หัวข้อ”การวิจัยทางพระพุทธศาสนาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” และ ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม(20 มีนาคม 2561)วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, หน้า 277-284.

ศุภสิทธิ์ ลินทมาตย์, จิราภรณ์ ผันสว่าง, จรุงภรณ์ กลางบุรีรัมย์ และระพีพัฒน์ หาญโสภณ. (2561). รูปแบบกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อปลูกฝังจริยธรรมขั้นพื้นฐานในศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับ นานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ”จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่อง จากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต ขอนแก่น, หน้า 353-359.

- พระจิราณวัฒน์ สนติกาโย(อนันตภูมิ), จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2561). รูปแบบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ“จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, หน้า 310-317.
- สมบัติ เจนสระคู, จิราภรณ์ ผันสว่าง, พระครูวิจิตรปัญญาภรณ์ และพระส ารอง สณญโต. (2561). การบริหารโรงเรียนของผู้บริหารตามหลักการบริหารนิยธรรม 7 โรงเรียนการกุศลของวัดทางพระพุทธศาสนาในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ“จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, หน้า 29-39.
- ปาริชาติ น้าคา, จิราภรณ์ ผันสว่าง, กฤตยากร ลดาวัลย์ และพระส ารอง สณญโต. (2561). รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสทวิทยาเขตสาเกตนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ “จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, หน้า 112-123.
- ไพบุรณ์ วิสีปัด, จิราภรณ์ ผันสว่าง, กฤตยากร ลดาวัลย์ และพระส ารอง สณญโต. (2561). แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 16 โคกนางาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ“จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, หน้า 334-345.
- สาวิตรี บุตรศรีภูมิ, วิมลพร สุวรรณแสนทวี, จิราภรณ์ ผันสว่าง และพระส ารอง สณญโต. (2561). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลโพหนองจังหวัดร้อยเอ็ด. การนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ“จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, หน้า 124-134.

ชุตติเดช ทิพย์วิชิน, ธีรภัทร์ ถิ่นแสนดี, จิราภรณ์ ผันสว่าง และพระส ารอง สณฺญโต. (2561). การบริหาร การจัดการศึกษาของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด. การน าเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับ นานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ“จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่อง จากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต ขอนแก่น, หน้า 70-78.

นันทกา ฎุภา, เอนก ศิลปะนิลมาลย์ จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2561). การประเมินการใช้หลักสูตรจุฬาลักษณ์ ในระดับอนุบาลของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด. การน าเสนอในที่ประชุมวิชาการ ระดับชาติครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 หัวข้อ“จิตอาสากับการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (28-29 มีนาคม 2561) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, หน้า 371-382.

ไพรัช พันชมภู จิราภรณ์ ผันสว่าง เนาวรัตน์ ผดุงกิจ.(2561) รูปแบบการน าหลักคุณธรรม 4 ไปใช้ในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อความเจริญงอกงามแห่งปัญญา วารสารวิชาการ ธรรมทรรศน์ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 ประจ าเดือน พฤษภาคม-สิงหาคม 2561. หน้า 153-164.

สุเทพ เมยไธสง พระครูกิตติวราทร พระครูวิกรมธรรมธัช จ าเนียร ฉิรินัง อุดม พิริยสิงห์ และจิราภรณ์ ผันสว่าง.(2561). การพัฒนารูปแบบการสอนศีลธรรมตามแนวพุทธศาสนาของผู้ปกครองนักเรียน ในการเป็นครูที่บ้าน. การน าเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 1 หัวข้อ“ระเบียบสามัคคี บำเพ็ญประโยชน์เพื่อพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน” และตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (25สิงหาคม 2561) มมร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด, หน้า 1098-1117.

พรพรรณ ศรีรัตวีจิราภรณ์ ผันสว่าง สุเทพ เมยไธสง. (2561). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการ นิเทศ ภายในโรงเรียนศูนย์เครือข่ายที่ 7 หัวช้างเผือก ส านักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2561). ISSN 2286-6906. หน้า 158-168.

Phrakru Kitiwarathorn, Phrasilasak Buntong, Pacharadet Semanu, Jiraporn Phansawang, Pornpimol Pochailar. (2018) “The Development of Quality Work Through Skill Based Programs for Political Science Courses at Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus, Thailand” AJANTA AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY QUARTERLY RESEARCH JOURNAL AURANGABAD. (M.S.) Impact Factor : Indexing 2018- 5.5 ISSN 2277-5730 October-December 2018, Page 122-129.

- พระครูกิตติวราทร ,มัทนา พันทวี รุ่งนภา เวียงสงค์ จิราภรณ์ ผันสว่าง ระพีพัฒน์ หาญโสภากา (2562). รูปแบบการพัฒนาส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ส าหรับเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วารสารธรรมทรรศน์. ปีที่ 19 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2562 ISSN 1513-5845. หน้า 143-154.
- พระครูกิตติวราทร ,จิราภรณ์ ผันสว่าง อมรรัตน์ เทพนรินทร์ ระพีพัฒน์ หาญโสภากา (2562). การพัฒนารูปแบบ วิธีการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารวิชาการ ธรรมทรรศน์ปีที่ 19 ฉบับที่ 3 ประจำ เดือน กรกฎาคม-กันยายน 2562. หน้า 215-230.
- จิราภรณ์ ผันสว่าง, พระราชปรีดีวิมล, พระครูกิตติวราทร, พัชรี ศิลารัตน์, วศยา เอกวิสัย, กุสุมา สุ่มมาตร์, เดชอนันต์ ญาตินิยม, อมรรัตน์ เทพนรินทร์ และระพีพัฒน์ หาญโสภากา. (2562). การพัฒนารูปแบบการ ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพของผู้สูงอายุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยใช้หลักจักรสี่. วารสารบัณฑิตเอเชีย ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562). ISSN 2392-5787.
- จิราภรณ์ ผันสว่าง, พระครูกิตติวราทร, พัชรี ศิลารัตน์, ศุภสิทธิ์ ลิ้นทมาตย์, อมรรัตน์ เทพนรินทร์ และ, ระพีพัฒน์ หาญโสภากา. (2563). รูปแบบการดำเนินชีวิตแบบพึ่งพาตนเองตามหลักสัมมาอาชีวะ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2563). ISSN 2286-6906.

บทความวิชาการ

- Jiraporn Phansawang. (2016) “The Advancement of Technology : A Cause of DecliningMoral Values?” Proceeding-The 3rd National Conference and the 1st International Conference 2016 “Integration of Buddhism with research to developa sustainable society” (28 March 2016). Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Page 518-520.
- จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2559). ความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา (Professional Education Administration : Basic Qualifications, Skills and Vision). วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2559). ISSN 2286-6906. หน้า 247-254.

จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2560). ASEAN Integration : A two-side coin วารสารมหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด.ปีที่ 6 ฉบับที่ 2(กรกฎาคม-ธันวาคม 2560).ISSN 2286-
6906. หน้า 226-228.

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล

ตำแหน่ง อาจารย์

ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	พ.ศ.ที่จบ	สถาบัน
ปริญญาตรี	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ. ภาษาไทย)	2551	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปริญญาโท	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม. หลักสูตรและการสอน)	2555	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปริญญาเอก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด. หลักสูตรและการสอน)	2560	มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

- ข้าราชการครู ในสังกัดสพฐ. ชัยภูมิ
- อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการสอน

ภาษาไทยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผลงานทางวิชาการ

ตำรา หนังสือ เอกสารประกอบการสอน

ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 465140 ศิลปะการอ่าน

ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. (2562). การวิจัยเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทย. นครปฐม

: ปรินทร์การพิมพ์. จำนวน 255 หน้า.

ผลงานการวิจัย

Radchaneeboon Neadpuckdee, NatthakitSiriwatthanathakun, BunchaKietjarungphan,

PrachanChachikul, Phattharachai Uthaphan, PrasongPromsri, and Khamphiraphap

Kongsumruay. (2022). The Development of the Integrated Curriculum of the

Buddhist Morals for Stengthening Social Adaptation of Vulnerable Youth Journal

- ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. (2562). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถการจัดการเรียนรู้สำหรับครูภาษาไทยระดับประถมศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. (ทุนภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร). วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2561 อยู่ในฐานข้อมูล TCI ฐาน 1.
- ณัฐกิตติ์ นาทา. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน : แนวคิดเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร. ปีที่ 38 ฉบับที่ 5 เดือนกันยายน-ตุลาคม 2561 : หน้า 182-202.,
- Natthakit Nata and Ketvirun Tungsirivat. (2017). Active Learning for Language Skills Development. International (Humanities, Social Sciences and Arts) Veridian E-Journal, Silpakorn University. Volume 10 Number 5 July -December 2017. อยู่ในฐาน TCI ฐาน 1.
- ชลธิชา หอมพุ่ม ,สมพร ร่วมสุข,ณัฐกิตติ์ นาทา, สมพร ร่วมสุข, รจนา คำนิ้งผล, วันวิสาห์ ปัญญาจิรวุฒิ และไพรินทร์ พึ่งพงษ์ .(2559). “การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วารสารVeridian E-Journal.ปีที่ 9 ฉบับที่ 3.(เดือนกันยายน -ธันวาคม).(TCI กลุ่ม 1.)
- มีชัย เอี่ยมจินดา บุขบา บัวสมบูรณ์ และณัฐกิตติ์ นาทา. (2560). การวิจัยและประเมินโครงการสืบสานภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal,Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน-ธันวาคม 2560. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. (TCI กลุ่ม 1).
- พินดา วราสุนันท์, บุขบา บัวสมบูรณ์, สรัญญา จันทร์ชูสกุล, และณัฐกิตติ์ นาทา. (2560). ผลการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 ไปใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาในเขตกรุงเทพและปริมณฑล. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.,18(1). 70-82.(TCI กลุ่ม 1).

บทความทางวิชาการ

บุษบา บัวสมบูรณ์ บำรุง ชำนาญเรือ, มีชัย เอี่ยมจินดา, กรภัทสรสรณ์ อินทรบำรุง และณัฐกิตติ์ นาทา. (2560). “Evaluation of the Curriculum for the Master of Educaton in Teaching Thai Language program (Revised Version of 2014) the Faculty of Education at Silpakorn University” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับ International (Humanities, Social Sciences and Art) ปีที่ 10 ฉบับที่ 5 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2560. (TCI กลุ่ม 1).

Meechai lemjinda and Natthakit Nata.Coaching Approach As An Agent Of Managing Curriculum Change. Vol 11 No 4 (2018): ฉบับ International Humanities, Social Sciences and arts (January - June2018)

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน
เลขที่ 9/37 หมู่ที่ 12 บ้านโนนชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายคัมภีรภาพ คงสำรวย

ตำแหน่ง อาจารย์

ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา	พ.ศ.ที่จบ	สถาบัน
ปริญญาตรี	ศาสตรบัณฑิต ภาษาอังกฤษ (ศน.บ. ภาษาอังกฤษ	2550	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย
ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยี สารสนเทศ (วท.ม. วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต)	2553	มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผลงานทางวิชาการ

ตำรา หนังสือ เอกสารประกอบการสอน

คัมภีรภาพ คงสำรวย . (2563). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา HU 2022 ภาษาอังกฤษเพื่อการ
โรงแรม. โรงพิมพ์ เค.แอนด์.เค.เซ็นเตอร์กรุ๊ป

ผลงานการวิจัย

Radchaneeboon Neadpuckdee, NatthakitSiriwatthanathakun, BunchaKietjarungphan,
PrachanChachikul, Phattharachai Uthaphan, PrasongPromsri, and Khamphiraphap
Kongsumruay. (2022). The Development of the Integrated Curriculum of the
Buddhist Morals for Stengthening Social Adaptation of Vulnerable Youth Journal

คัมภีร์ภาพ คงสำรวย, รศ.ดร.ไพโรจน์ บัวสุข, รศ.ดร.เสงี่ยม ศิริสวัสดิ์, ผศ.ศักดิพงษ์ โสภางจรและสมควร ข้าสะโปน. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน. ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการแสงอีสาน(TC12). ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2561)

รัชณีบุรณ์ เนตรภักดี, คัมภีร์ภาพ คงสำรวย, ชุติพร นาหวัณิลและสุทธินันท์ พรหมพันธุ์ใจ. (2562). ผลการเล่านิทานชาดกในการปลูกฝังขบถวาทธรรม 4 ให้กับเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น. ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการแสงอีสาน (TC12) ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562)

คัมภีร์ภาพ คงสำรวย, รัชณีบุรณ์ เนตรภักดี, ธนกร ชูสุขเสริม. (2563). การศึกษาประสิทธิภาพและทัศนคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ต่อการใช้สื่อการเรียนภาษาอังกฤษชุดการฟังอย่างมีวิจารณ์ญาณ. ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด(TC12) ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563).

บทความทางวิชาการ

คัมภีร์ภาพ คงสำรวย, รศ.ดร.เสงี่ยม ศิริสวัสดิ์. (2559). การพัฒนาโปรแกรมเสริมความรู้ศาสตร์ภาษาอังกฤษ. ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการแสงอีสาน(TC12). ปีที่ 13 ฉบับที่ 29 (สิงหาคม-ธันวาคม 2559).

รัชณีบุรณ์ เนตรภักดี, คัมภีร์ภาพ คงสำรวย, อานันท์ กรมน้อยและเตือนใจ ผางคำ. (2563). ความปกติใหม่(New Normal) กับแนวทางการจัดการศึกษาในประเทศไทย. ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด(TC12) ปีที่ 9ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2563).

คัมภีร์ภาพ คงสำรวย, รัชณีบุรณ์ เนตรภักดี, ชนาธิป ศรีโทและแก่นเพชร แผงสีพล. (2564). การใช้เครื่องมือออนไลน์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ : กระบวนทัศน์และการประยุกต์ใช้การเรียนการสอนแบบไฮบริด. ตีพิมพ์ในวารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด(TC12). ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2564).

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

เลขที่ 9/37 หมู่ที่ 12 บ้านโนนชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น